Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXVIII
H
13
NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

HORTI
INDICI
MALABARICI
PARS SECUNDA
DE
FRUTICIBUS
Regni Malabarici apud Indos celeberrimi,

Latinis, Malabaricis, Arabicis, & Bramanum Characteribus nominibuſque expreſſis,

Unà cum Floribus, Fructibus & Seminibus, naturali magnitudine à peritiſſimis pictoribus delineatis, & ad vivum exhibitis.

Addita inſuper accuratâ earundem deſcriptione, quâ colores, odores, ſapores, facultates, & præcipuæ in Medicina vires exactiſſimè demonſtrantur.

ADORNATA

PER

HENRICUM VAN REEDE, TOT DRAAKESTEIN,

Nuperrimè Malabarici Regni Gubernatorem, nunc ſupremi Conſeſſus apud Indos Belgas Senatorem Extraordinarium, & primum ſucceſſorem loco ordinario deſtinatum,

ET

JOHANNEM CASEARIUM, Eccleſiaſt. in Cochin.

Notis adauxit, & Commentariis illuſtravit

JOANNES COMMELINUS.

AMSTELODAMI,

Sumptibus { Viduæ JOANNIS van SOMEREN, ET Hæredum JOANNIS van DYCK.

Anno cIↃ IↃc Lxxix.

Digitized by Google

Digitized by Google

NOBILISSIMIS ET SPECTATISSIMIS

DOMINIS

ÆGIDIO VALCKENIER,

Conſuli & Senatori urbis Amſtelodamenſis, ac Directori Societatis Indiæ Orientalis, &c.

JOANNI HUDDE,

Domino in Waeveren, &c. Conſuli & Senatori urbis Amſtelodamenſis, &c.

JOANNI HUYDEKOOPER,

Equiti, Domino in Maerſeveen & Neerdijck, &c. Exconſuli & Senatori urbis Amſtelodamenſis, ac Directori Societatis Indiæ Orientalis, &c.

PETRO VAN DAM,

Advocato & Conſiliario Generali Societatis Indiæ Orientalis Fœderati Belgii, &c.

M*eritò* SPECT. NOB. VESTRIS *nunc offertur & dedicatur Pars Secunda Horti Malabarici Fruticibus conſita, cùm quia ille collectus & diſpoſitus eſt in regione, cujus proſperitati bono regimine promovendæ* SPECT. NOB. VESTRÆ *non perfunctoria cura ſtudent;*

Digitized by Google

tum quia illa à me compoſita eſt, qui me devinctum ſentio ad id agnoſcendum in honorem
SPECT. NOB. VESTRARUM,
ceu fautorum & amicorum meorum, inque teſtimonium animi mei grati, ſi minus raritate Indicarum plantarum, certè eo quod perſevero

NOBILISSIMI SPECTATISSIMIQUE DOMINI

VESTRARUM SPECT. NOBIL.

Humillimus & devotiſſimus Servus

HENRICUS VAN REEDE TOT DRAACKESTEYN.

HO-

Digitized by Google

HONORI

NOBILISSIMI AC STRENUISSIMI VIRI

D. HENRICI A REEDE,

DOMINI A DRAKENSTEYN,

Nuper Cochini Moderatoris ſummi, ſupremique in Belgarum Indiis Senatûs aſſeſſoris digniſſimi,

Horti hujus Malabarici collectoris ac promotoris principis:

E T

D. JOHANNIS CASEARII

In Eccleſia Cochinenſi, dum viveret, Paſtoris fideliſſimi,

Ejuſdem hujus operis ſcriptoris acutiſſimi, accuratiſſimi.

SEcula priſca ſacrum celebrarunt Orphea Vatem;
Cur & mortales, & periére Dii:
Namque bonos ritus & placamenta Deorum
Inſtituit prior, hæc inſtituiſſe juvat:
Saxea corda leni mulſit dulcedine cantûs,
Detinuit blandæ flumina bruta lyra,
Et ſenſum ſcopulis dedit, auritaſque canoris
Adduxit ſylvas fidibus, atque ſono.
Orpheû majorem coluit Malabarica nuper
Tellus, dilexit Patria, Muſa, Deus,
Et venerata gravem ſacrorum Eccleſia Myſtam,
Et Phyſice ſobolem docta, Mathema ſuam;
Hic perdulce melos cecinit, revirentibus herbis,
Hac gaudebat ovans ſylva notata manu,
Hunc Bramanes, Jogies, Baneanes, neſcia luxus
Gens, mirabantur, terra Cochina, virum:
Hancne tuo mœſtam diſceſſu authore relinquis
Præluſtri? nobis gratior hoſpes, ave!
Magnificos codices quia confers, arte ſecundos
Nulli, nec ſumptu, neve labore, ſtylo:
Quodve Dioſcorides, Theophraſtus, quæve vetuſtas
Vel novitas tenuit lumina, jure ſtupent,

** Hoc

Hoc rudiore manu, ſed longo nudipes uſu
Collegit MONACHUS pictor & author opus,
REEDIUS hoc promovit idem, quod pondere magnum,
Sed ſtudio majus, laudeque perpetuum:
REEDIUS herbarum ſecuit penetralia primus,
Et momenta legens atque minuta docens:
His ſibi deliciis cultis ne Belga placeret
Unus, donandis dulciloquo Latio,
Arripuit calamum CASEARIUS, atque probata
Deſcripſit juxta ſchemata viva manu;
Divitiis illis inſtructus viſere Lares
Conſtituit patrios, ſed mala dura negant;
Pectus enim labes vexat pneumonica, ventrem
Fluxus, ſic rapuit putrida febris eum,
Cui pia, ſufficiens (hæc verba noviſſima templo
Dixit) uti finis, tota ita vita fuit:
Siccine, dum exſpectat flagranti Patria voto
Te, ploratus abis, cœlica regna petis?
Hocque imperfectum relinquis grande volumen?
Cur non, ut primum, cætera finieras?
Queis ego (laus abſit!) ſubjeci plurima, vires
Omnes adjunxi, queis Medicina cluet.
Ergo peregrinas qui vult pernoſcere plantas
Hæc legat, & lectis ſemper abibit iis
Doctior. Illuſtres Domini, quibus omnia penſa
Votaque libamus, debita noſtra, preces,
Huicce patrocinium faciles concedite, fucos
Hac arcete leves fortiter ambroſia;
Sic noſtro zelo veſtroque favore redibunt
Quotannis fiſco commoda, lucra, gazæ.

Dabam Bataviæ Jacatrenſium,
quæ eſt in Java Majore,
ad d. xv. Kalend. Martii
MDCLXXVIII.

WILHEM TEN RHYNE M.D. &c.

JOAN-

JOANNES COMMELINUS
AD
LECTOREM BOTANICUM.

PRodit nunc, Benevole Lector, pars hæc de Fruticibus, ceu ſecundum ſeptum Horti Malabarici, refertum plurimis plantis hactenus incognitis, aliiſque, quæ quidem à Botanicis quibuſdam deſcriptæ, ſed minus clarè delineatæ ſunt. Autores autem noſtri ſumma cura omnium delineationem exactam nobis exhibere ſtuduerunt. Et ô utinam Doctiſſimo Domino Arnoldo Syen p. m. eaſdem locis obſcuris continuatione Annotationum ſuarum, quemadmodum in parte de Arboribus cœperat, pro vaſtâ ſuâ eruditione, illuſtrare licuiſſet. Verùm filum vitæ ejus, in flore ætatis immatura morte abruptum eſt, non ſine inſigni detrimento Operis hujus, & imprimis illuſtris Academiæ Lugdunenſis, in quâ Profeſſoris munere tantâ cum laude fungebatur, ut hactenus nemo faſtigium ejus adæquare potuerit. Damnum profectò inſuperabile in ejus morte fecerunt & diſcipuli ejus & omnes Botanicæ rei ſtudioſi, quæ nunc videbatur ſummum perfectionis apicem adeptura, cum hoc ictu, proh dolor! proſternitur. Atenim quando nulli queſtus jacturam reſtituunt,

& opus incœptum neceſſariò proſequendum eſt, ego utique has annotationes addidi, quæ ſi minùs debitam perfectionem aſſequuntur, poterunt tamen nonnihil utilitatis conferre ad illuſtrationem quarundam plantarum, quæ hîc ſub larvâ ignotorum nominum in ſcenam prodeunt. Ad quas nihil dicere habui, eas ſilentio præterii, quoniam ſatius eſt nihil, quàm multa incerta dicere. Ad primos ſuos authores etiam reduxi, quarum certa mihi erat notitia, & quò meliùs Autores noſtros quantum fieri poſſet, intelligerem, eas adjunxi Bauhini Pinaci, & quaſdam contuli cum deſcriptionibus recentiorum quorundam Botanicorum, ut eruditi Proſperi Alpini, Jacobi Cornuti, Guilielmi Piſonis, Jacobi Bontii, Jacobi Breynii, aliorumque, qui omnes poſt Bauhinum ſcripſerunt. Ingredere itaque, Candide Lector, hanc partem Horti Malabarici, ubi omni procul dubio rapieris in admirationem & compelleris in laudes bonitatis Magni illius omnium rerum Conditoris, qui telluris ſuperficiem Arboribus, Fruticibus Herbiſque abunde exornat, omniumque rerum filiis hominum liberali manu uſum largitur.

PARS

Digitized by Google

Digitized by Google

Kaidà-taddi. lat.

Mal.

Boudaki

वोडकी *Bram.*

Arab.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

F. 1.

Digitized by Google

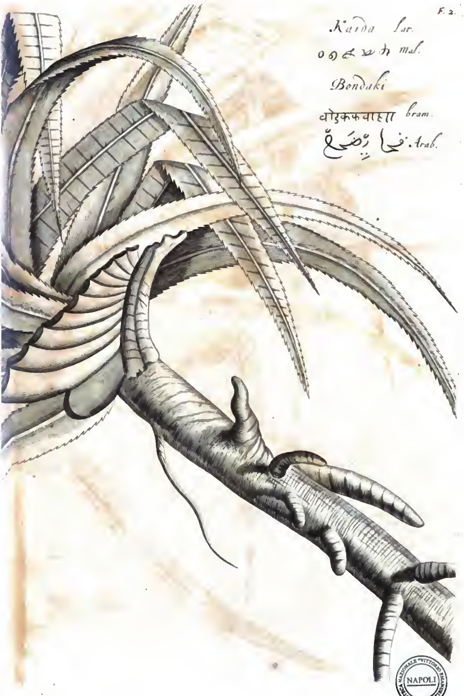
Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

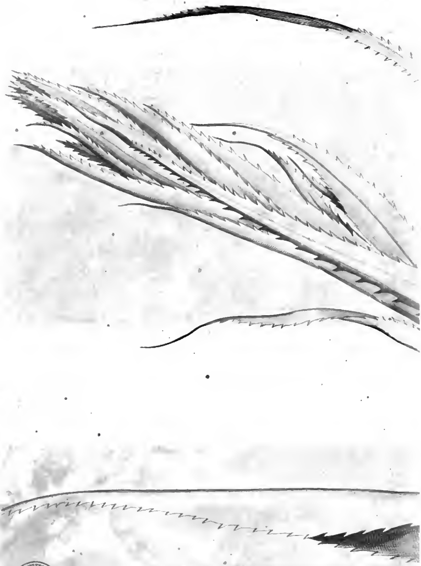

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

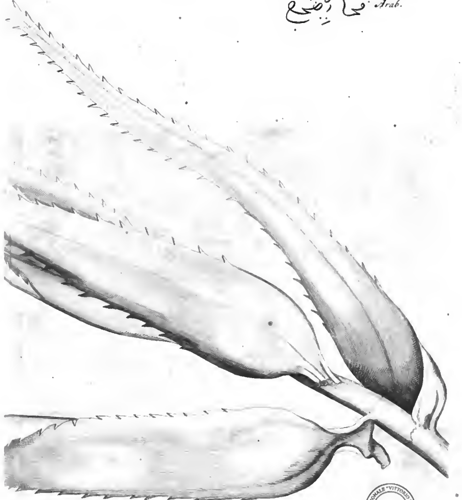
Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

Kaida. *Lat.*
കൈത. *mal.*
Bondaki
वोडककयाहा *bram.*
فحا زضحع *Arab.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

Kaidà. lat.

കൈതക *mal.*

Bondaki.

बोड़ककवाहरो *bram.*

فحا زضع *Arab.*

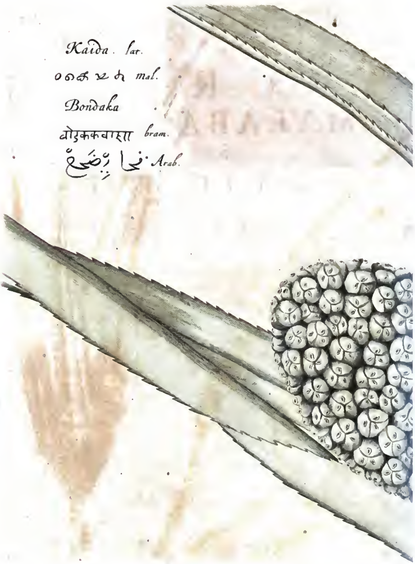
BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Kaida. lat.
ഠകൈതൽ *mal.*
Bondaka
वोडुककवाहा *bram.*
[illegible] *Arab.*

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III - NAPOLI

Digitized by Google

F. 5

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

PARS SECUNDA

HORTI MALABARICI

DE

FRUTICIBUS.

KAIDÀ.

FIG. 1. 2. 3. 4. 5.

K*Aidà* lingua Bramanum *Bendakì*, eſt frutex ſpinoſus & aculeatus ſtipitibus numeroſis, qui ſæpiſſime tranſitum præbent, ac per quos inſpicienti cœlum pervium eſt, terræ impactus, naſcensque in ripis aquarum. Fig. 1.

Folia oblonga & cuſpidata longitudine quinque, Fig. 2. ſex ſeptemve cubitorum, ſuntque tribus ordinibus aculeorum, duobus in oris, uno in medio munita, ac venis ſubtilibus in longum ſtriata, & viridi-ſatura.

Loco *Florum Faſciæ* albicantes flocculoſæ ſupra exortum foliorum Fig. 3. prodeunt, quarum flocculi ſeu apices albicantes albiſſimo farinaceo polline adſperſi, petioli medii candidiſſimi & nitentis ramulos obſident.

Faſciæ hæ in foliis oblongis, cuſpidatis, candidis, quæ quoque Fig. 4. ſpinis ſeu aculeis in oris ac in medio munita primum involutæ ſunt, ac foliis apertis ſe produnt ex diuturniore apertione rubeſcentes, ſuntque cum foliis albicantibus odoris acris & fragrantis.

Fructus qui faſciis flocculoſis ſuccedunt, oblongo-rotundi ſunt Fig. 5. & prægrandes, primum viridi-fuſci, dein vetuſtiores colore rubicundo in cortice confertis tuberculis exturgeſcentes, ac in ſingulis tuberculis tribus aculeatis, ruffo-rubris, duris, lignoſis papillis muniti, carne intus flava, ſucculenta.

Foliis ſuper terram ſtratis indigenæ dapes imponunt.

Floribus ob odorem amœnum mulieres ſe exornant.

Fructibus veſcuntur gentiles dicti *Póleas*, uti & elephantes.

Digitized by Google

VIRES EJUS.

F*Oliorum* ſimul & *Radicis ſuccus* pro balneo maniacis ſubminiſtratur. *Flores* cum ſandalo ac cumino ad potiunculam aptati ſimulque comminuti atque hypogaſtrio inuncti genitales vires inſtaurant. Ex *Radice* paratum apozema dyſuriam tollit. Ex *ejusdem ſucco* deponitur coquendo oleum antiarthriticum.

FIG. 1. 6. 7. 8.

Hæ quatuor ſpecies *Kaida* ab authoribus noſtris deſcriptæ differunt ſolummodo in fructibus. Eſt autem profecto *Kaida* planta mira, à nemine, quod ſciam, deſcripta. Cortex ejus molliculus, quo commodiùs per dependentes ramos denuo radicatura progerminare poteſt. Ejusdem proprietatis quoque eſt *Arbor de Rayz*, Linſchotano memorata in Hiſtoria Indiæ Orientalis: ut & *Arbor Paretitve* Rochefortii: quæ etiam in locis paludoſis creſcit, ubi inſigne ſpatium occupando amplectitur. Hæ progerminationes radicantium ramorum communes etiam ſunt *Sedo Majori Arboreſcenti C. Bauhini*, quod veteraſcens ſemet undique confirmat novis dependentibus filamentis, quæ ſimul ac terram attigerunt, radices agunt, & brevi tempore in perfectam craſſitiem excreſcunt. Quod verò ad *Kaida* attinet, utique ea ab his omnibus diverſa eſt cum in foliis tum in fructibus, quorum illa foliis *Aloës Americanæ* non ſunt abſimiles, fructus verò fructibus *Pinus*.

KAI-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

Kaida-Taddi. lat.

[illegible] *mal.*

Bondakâ

[illegible] *bram.*

[illegible] *Arab.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

KAIDÀ TADDI.

FIG. 6.

HÆc ſpecies *Kaidà*, à priori ſolum in fructibus differens. Fig. 6.

Sunt autem *Fructus* hujus prægrandes, forma rotundiores, in corpore diverſis grandibus nodis, qui ſulcis profundis & latis interſtincti ſunt, extuberantes, ſuntque in ſuperficie nodorum ſeptem, octove paſſim minoribus nodulis, in quibus ſingulis papilla duriola, ruffa eminens eſt, interſtincti, colore primum viridi, dein corallino-rubro, ac in ſuperficie nodorum ſingulorum dilutiore, carne intus flava, in medio caverna vacua excavati, ac carne albicante farinacea; in medio nodo cujuſque unum rotundum oblongum ſemen continentes.

VIRES EJUS.

EX *Foliis* teneris exactus *ſuccus* cum ſaccharo ſumptus dyſenteriæ medetur; ex maturo autem *Fructu* preſſus *liquor* ſaccharo mixtus aphthis adverſatur.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

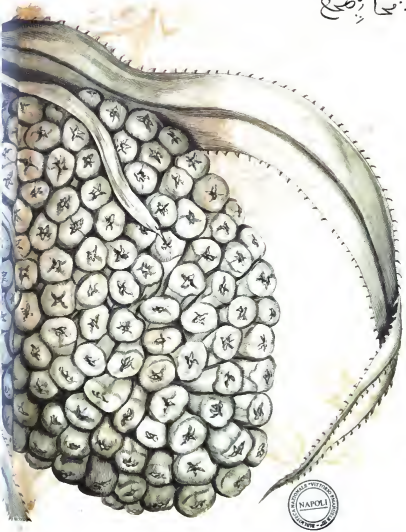
Perin-Kaida Taddi. lat.

[illegible] *mal.*

Bondaki.

बोडुककवारा *bram.*

[illegible] *Arab*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

PERIN-KAIDÀ-TÁDDI.

FIG. 7.

EST & alia ſpecies *Kaidà* dicta *Kaidà-Táddi*, in fructibus quoque à prioribus differens. Fig. 7.

Fructus hujus oblongo-rotundi, ac minoribus nodis, qui ſulcis quoque profundis interſtincti ſunt, extuberantes, ac in ſuperficie cujusque nodi una papilla ruffo-nigricante dotati: ſuntque hi flavo-rubeſcentes, ac odoris vegeti & haud ingrati.

Earundem cum prima eſt *virium*.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

T. 5.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

PARS SECUNDA HORTI MALABARICI DE FRUTICIBUS.

KAIDÀ.

FIG. 1. 2. 3. 4. 5.

KAidà lingua Bramanum *Bendaki*, eſt frutex ſpinoſus & aculeatus ſtipitibus numeroſis, qui ſæpiſſime tranſitum præbent, ac per quos inſpicienti cœlum pervium eſt, terræ impactus, naſcensque in ripis aquarum. Fig. 1.

Folia oblonga & cuſpidata longitudine quinque, ſex ſeptemve cubitorum, ſuntque tribus ordinibus aculeorum, duobus in oris, uno in medio munita, ac venis ſubtilibus in longum ſtriata, & viridi-ſatura. Fig. 2.

Loco *Florum Faſciæ* albicantes flocculoſæ ſupra exortum foliorum prodeunt, quarum flocculi ſeu apices albicantes albiſſimo farinaceo polline adſperſi, petioli medii candidiſſimi & nitentis ramulos obſident. Fig. 3.

Faſciæ hæ in foliis oblongis, cuſpidatis, candidis, quæ quoque ſpinis ſeu aculeis in oris ac in medio munita primum involutæ ſunt, ac foliis apertis ſe produnt ex diuturniore apertione rubeſcentes, ſuntque cum foliis albicantibus odoris acris & fragrantis. Fig. 4.

Fructus qui faſciis flocculoſis ſuccedunt, oblongo-rotundi ſunt & prægrandes, primum viridi-fuſci, dein vetuſtiores colore rubicundo in cortice confertis tuberculis exturgeſcentes, ac in ſingulis tuberculis tribus aculeatis, ruffo-rubris, duris, lignoſis papillis muniti, carne intus flava, ſucculenta. Fig. 5.

Foliis ſuper terram ſtratis indigenæ dapes imponunt.

Floribus ob odorem amœnum mulieres ſe exornant.

Fructibus veſcuntur gentiles dicti *Póleas*, uti & elephantes.

A *VIRES*

Digitized by Google

VIRES EJUS.

F*Oliorum* ſimul & *Radicis ſuccus* pro balneo maniacis ſubminiſtratur. *Flores* cum ſandalo ac cumino ad potiunculam aptati ſimulque comminuti atque hypogaſtrio inuncti genitales vires inſtaurant. Ex *Radice* paratum apozema dyſuriam tollit. Ex *ejuſdem ſucco* deponitur coquendo oleum antiarthriticum.

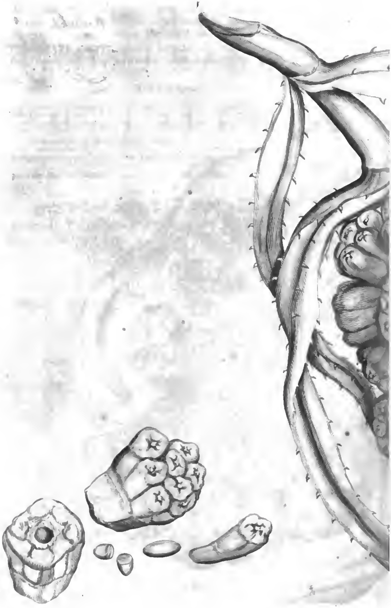
FIG. 1. 6. 7. 8.

Hæ quatuor ſpecies *Kaida* ab authoribus noſtris deſcriptæ differunt ſolummodo in fructibus. Eſt autem profecto *Kaida* planta mira, à nemine, quod ſciam, deſcripta. Cortex ejus molliculus, quo commodiùs per dependentes ramos denuo radicatura progerminare poteſt. Ejuſdem proprietatis quoque eſt *Arbor de Rays*, Linſchotano memorata in Hiſtoria Indiæ Orientalis: ut & *Arbor Paretiive* Rochefortii: quæ etiam in locis paludoſis creſcit, ubi inſigne ſpatium occupando amplectitur. Hæ progerminationes radicantium ramorum communes etiam ſunt *Sedo Majori Arboreſcenti C. Bauhini*, quod veteraſcens ſemet undique confirmat novis dependentibus filamentis, quæ ſimul ac terram attigerunt, radices agunt, & brevi tempore in perfectam craſſitiem excreſcunt. Quod verò ad *Kaida* attinet, utique ea ab his omnibus diverſa eſt cum in foliis tum in fructibus, quorum illa foliis *Aloës Americanæ* non ſunt abſimiles, fructus verò fructibus *Pinus*.

KAI-

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

Kaida-Taddi. lat.

കൈതതടി *mal.*

Bondaka

बोंडककवाहाो *bram.*

قبا نبضع *Arab.*

BIBLIOTECA NAZIONALE · VITTORIO EMANUELE III · NAPOLI

Digitized by Google

KAIDÀ TADDI.

FIG. 6.

HÆc ſpecies *Kaidà*, à priori ſolum in fructibus differens. Fig. 6.

Sunt autem *Fructus* hujus prægrandes, forma rotundiores, in corpore diverſis grandibus nodis, qui ſulcis profundis & latis interſtincti ſunt, extuberantes, ſuntque in ſuperficie nodorum ſeptem, octove paſſim minoribus nodulis, in quibus ſingulis papilla duriola, ruffa eminens eſt, interſtincti, colore primum viridi, dein corallino-rubro, ac in ſuperficie nodorum ſingulorum dilutiore, carne intus flava, in medio caverna vacua excavati, ac carne albicante farinacea; in medio nodo cujuſque unum rotundum oblongum ſemen continentes.

VIRES EJUS.

EX *Foliis* teneris exactus *ſuccus* cum ſaccharo ſumptus dyſenteriæ medetur; ex maturo autem *Fructu* preſſus *liquor* ſaccharo mixtus aphthis adverſatur.

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III
NAPOLI

Digitized by Google

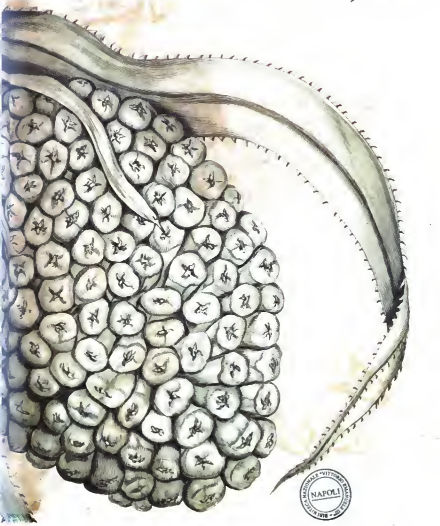
Perin-Kaida Taddi. lat.

mal.

Bondaki.

बोदुककवाशा *bram.*

Arab

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Google

PERIN-KAIDÀ-TÁDDI.

FIG. 7.

EST & alia ſpecies *Kaidà* dicta *Kaidà-Táddi*, in fructibus quoque à prioribus differens. Fig. 7.

Fructus hujus oblongo-rotundi, ac minoribus nodis, qui ſulcis quoque profundis interſtincti ſunt, extuberantes, ac in ſuperficie cujusque nodi una papilla ruffo-nigricante dotati: ſuntque hi flavo-rubeſcentes, ac odoris vegeti & haud ingrati.

Earundem cum prima eſt *virium.*

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

Kaida-Tsjerria. lat.

[illegible] *Mal.*

Bondaka

[illegible] *bram.*

[illegible] *Arab.*

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

KAIDÀ TSJERRIA.

FIG. 8.

EST & alia ſpecies *Kaidà* naſcens in montoſis. Fig. 8.

Fructus hujus (in quibus à prioribus ſpeciebus differt) haut diſſimiles fructibus *Tsjáka*, forma oblongo-rotundi & anguſtiores, in ſuperficie bullulis ſeu oculis extuberantibus dotati, & oblongis, nigricantibus, rigidis ſpinis in vertice bullarum muniti, cortice viridi, ac odoris vegeti ac grati.

Earundem cum cæteris eſt *virium*.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Pánel. lat.

പാണെൽ *Mal.*

Arab.

Bram.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

PÁNEL.

FIG. 9.

P*Anel* duæ ſpecies, una ejus nominis, altera *Na-rùm-Pánel.* Fig. 9.

Pánel lingua Bramanum *Cali-Apocarò*, eſt frutex altitudine quinque ſexve-pedum.

Radix capillata, cortice cinereo, qui odore eſt aromatico.

Folia quæ brevibus, craſſis, viridi-claris petiolis proveniunt, oblongo-rotunda ſunt, ad petiolum contractiora, anteriora verſus vel in medio maxima latitudine, cuſpide modo obtuſo, modo anguſtiori, utraque parte adverſis extantibus nervis ex coſta ſtriata, ac inæqualis ſuperficiei ex groſſo plurium nervorum undique decurrentium cancelliformi contextu, coloris viridi-ſurdi, odoris ſilveſtris fortis.

Flores proveniunt in racemis longis qui hinc inde ſupra ex origine foliorum ſeu ſurculorum foliaceorum oriuntur, ſuntque candidi foliis conſtantes quinque rotundis, ac anterius rotundo-cuſpidatis, odoris haud injucundi.

Stamina in eis decem velut anguſta foliola albicantia, quorum ſingula apice parvo flavo dotata ſunt: ſtylus in medio craſſus & ſubviridis in ſummitate habens capitulum flavo-albicans, eſtque principium ac germen fructus.

Gemmæ florum rotundiolæ & nonnihil oblongæ, albicantes ac ſubflavæ.

Floribus deciduis ſubſequuntur *Fructus*, qui ſunt baccæ plano-rotundæ, in vertice habentes ſpiculum ſeu nodulum qui ſtyli germinis ſui capitulum conſtituebat, ſuntque odoris aromatici æmulantis odorem piperis dicti *Capò-Mólagò*, & gingiberis viridis, cum immaturæ ſunt colore viridi-albicante, ac cortice qui craſſiolus eſt aſpero ſeu minus flavo ob gemmulas viridiuſculas hinc inde eminentès, ex maturitate primum albeſcunt, dein cum plane maturæ

Digitized by Google

ſunt colore albicante-eburneo & ad perſicum vergente, corticeque glabro-nitente ac nonnihil tranſparente, carne ſucculenta & ſubdulci: ſuntque hæ in eduliis.

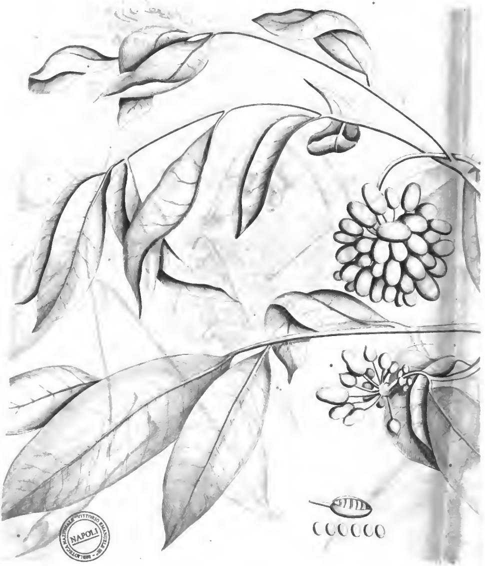
Intus unum rotundiolum, planum ac grandiuſculum *Semen* continetur, quod tenuiſſimo ac viridi cortice etiam cum maturum, ac pulpæ albæ, odoris aromatici, & ſapore ſubacri.

Flores fert hic frutex toto anno.

VIRES EJUS.

TOtæ plantæ tritæ & decoctæ vapor in parte affecta exceptus ſedat dolorem arthriticum. *Radix* humoribus evocandis trita & cum aqua in qua oriza macerata fuit in lotione adhibita, eadem trita & in aqua ſumpta appetitum acuit; in decocto data flatus diſcutit. *Folia* in capitis affectionibus conferunt, ut & in ejus dolore ac præcipue in phreneſi ægrotorum. *Foliorum* decoctorum vapor in ore attractus dentium dolorem mitigat. *Foliorum* ſuccus una cum oleo decoctus & auribus immiſſus, earum dolorem ſedat.

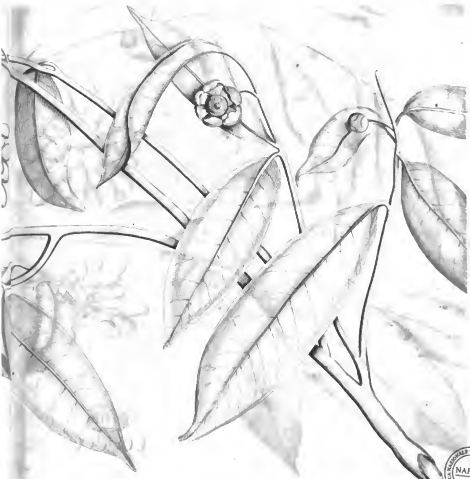
N A-

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III · NAPOLI

Digitized by Google

Narum-panel. lat.
നറും·പാനെൽ Mal.
نارُون بِغِحِيل Arab.
काळोभ्रपकारु Braman.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

NARÙM-PÁNEL.

FIG. 10.

N*Arùm-Pánel*, alio nomine, *Baala-Paletì*, ling. Bramanum *Calò-Apocarò*, quæ altera ſpecies *Pánel*, frutex eſt altitudine quinque ſexve-pedum, ac etiam juxta arbores quas amplectitur ad duûm triumve hominum ſtaturam alte aſcendens. Fig. 10.

Radix fibris longis craſſiſque terræ ſe firmat cortice nigricante, qui ſub exteriori cruſta rubeſcit, eſtque odore aromatico vegetiori quam cortex radicis *Pánel*.

Caudex ac *rami* nigricante quoque cortice.

Folia quæ petiolis curtis, craſſiolis ac interius ſtriatis appendent, oblongo-anguſtiora quam illa primæ ſpeciei, cuſpide acuto, venuliſque partim extantibus ſtriata, atque adeo in ſuperficie texturæ æquabilis ac glabræ; viror foliis magis ſaturus ac cum nitore maxime in parte recta: odor foliis aromaticus haud diſſimilis foliis cinnamomi.

Flores qui brevibus petiolis hinc inde proveniunt conſtant foliis paſſim ſex, rarius ſeptem, quæ rotundis oris in cuſpidem contracta, craſſa, ac rigida, & ex umbilico in planum explicata, ac cuſpidibus orbiculatim rigida flexione æqualiter interiora verſus intorta ſunt; repræſentantque flores formâ roſas.

In medio horum florum ſeu roſarum *capitulum* emicat rotundo-planum, in cujus parte ſuperiori gemmulæ oculatæ ac planæ denſo agmine in orbem conſitæ ſunt; ſunt autem flores in foliis colore primum viridi-fuſco, ac in capitulo medio colore albicante in gemmulis extuberantibus ſubflavo, in quibus tunc temporis multo humore unctuoſo, qui ex oculis exſudat, irrigati ſunt, poſtea in foliis magis & magis rubeſcunt in tantum ut colore rubicundo-ſanguineo-ſurdo exterius & interius profundantur, ac in capitulo ejuſque gemmulis extuberantibus quæ humorem unctuoſum ſemper exſudant, ruffeſcant atque ex ruffo fuſceſcant.

Fructus cum adhuc tenerrimi ac velut prima germina ſunt oblongo-anguſta ac velut ſpicæ in capitulo florum gemmis ejus oculatis inſita, quo capitulum rotundum ſpicatum repræſentant, cum autem in juſtam excrevére magnitudinem petiolis longis, tenuibus ac ſurrectis gemmulis oculatis inſident, ac capitulo in orbem coronatim circumſtant; ſuntque forma oblongo-rotundi, longitudine fermè unius pollicis, latitudine ferme dimidii, coloris primum viri-

ridi-clari ac parum nitentis, procedente ætate flavi, cum vero plane maturi, ex flavo rubeſcentis, odoris quoque aromatici, ſed minus vegeti, æmulantis odorem gingiberis viridis.

Semina quibus fructus in totum repleti, plana, in una parte tenuiora rotundiolæ oræ maxime in parte craſſiori duobus lateribus planis exceptis iis quæ non in medio fructus ſunt quæ latere uno exteriori ſunt convexo conſtantia, jacentque ordine ſuper ſe invicem lateribus ſuis planis in latitudine fructus membranis tenuibus ac ad oras carne tenui fructus à ſe mutuo ſejuncta, ac ſub cortice fructus extuberant, ſuntque primum transparentia ac inſtar eboris albicantis coloris venulis magis albicantibus ſtriata, dein matura ex viridi ſubflava cum venulis fuſceſcentibus, cum plana ſicca ſubrufa.

Oleum ex radice ſeu potius ex ejus corticibus per diſtillationem extractum tenue, clarum & virideſcens, odoris minus grati, eſtque pingue & ſubamarum, in diſtillando cum aqua aſcendens eique incumbens.

VIRES EJUS.

SErvit pro arthritico dolore juvatque in puerperis ac infantalis cum ejus decocto facta corporis lotione. *Radix* trita & mixta cum aqua ſulcos oris in unctione ſanat; eadem trita & in aqua epota addito momento ſacchari confert in febre frigida uti & in ardore jecoris; eadem trita in aqua ſalſa ſeu marina ſervit pro vermibus ex putrefactione humorum natis facta unctione membrorum. *Cortex Radicis* tritus & in aqua epotus proficuus eſt pro phlegmate & pro angina, atque eodem modo juvat in febribus ac fluxu ſimplici & dyſenterico, uti & in ardore hepatis & oris aperturis ac ſciſſuris. *Oleum* ex radice extractum ſervit reſtinguendo ardori jecoris conducitque in dolore capitis, in colera exuſta, halitumque gravem & male olentem reficit juvatque pro ſulcis oris.

FIG. 9. & 10.

Duæ hæ ſpecies *Panel* à noſtris authoribus deſcriptæ ab invicem differunt, quarum ſecunda non multum diſſimilis eſt *Nimbo* Acoſtæ, & ab Horto, & Bauhini in Pinace memoratæ *Arbori Indicæ fraxino ſimili olea fructu*: quanquam differentia quædam videtur eſſe inter duas ſpecies *Panel* & *Nimbo*, inprimis in foliis, tamen flores & fructus *Narum-Panel* floribus & fructibus *Nimbo* fere ſimiles ſunt: quare utramque eandem plantam eſſe arbitramur. Sæpius enim comperimus delineationes vetuſtiorum authorum eſſe valdè imperfectas; hæ verò majori lumine viam nobis monſtrant ad perfectiorem cognitionem.

CA-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

F. 11.

Cara-noſi. *Lat.*

കരിനൊച്ചി *Mal.*

كَارِنّاچِيْ *Arab.*

नीगड्ड *Bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III · NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

CÁRA-NOSI.

FIG. 11.

CAra-Noſi cujus eſt & altera ſpecies dicta *Bem-Noſi*, Fig. 12. lingua Bramanum *Negúnda*, eſt frutex altitudine ſesquihominum plus minus, naſcens in arenoſis.

Radix fibroſa, albicans & exteriore cruſta fuſceſcens, cortice tenui & ſubamaro diutius autem manſo ſubacri.

Stipites qui plures ex radice aſſurgunt ac ſurculi nodulati, vetuſtiores cinerei & ſub corticula cinerea virides, novelli virides & ad ſpadiceum vergentes.

Folia in petiolis qui bini & bini è nodulis ſurculorum proveniunt tum unum numero, rarius etiam duo, ac etiam paſſim terna congregatim conſpiciuntur, ac tum medium quod in ſummitate majus eſt; ſuntque oblongo-rotunda & anterius cuſpidata, margine æquabili textura craſſitiei mediocris & mollia, ſuperficie lenia, in recta parte virore fuſco ac nitente, in adverſa claro & ſurdo, ſaporis amari & acris.

Ex coſta media *Coſtulæ* in adverſa parte eminentes & tractu in recta conſpicuo obliquo annulari ductu excurrunt, ac prope marginem ſubtiliter in ſe invicem deferuntur: foliis odor gratus & hortenſis æmulans odorem foliorum lavendulæ.

Flores proveniunt in ſummitate ſurculorum foliaceorum in petiolis qui ex nodulis ſupra exortum foliorum parvorum comitaneorum bini & bini & in ordine decuſſatim exſurgunt, ac iis plures congregatim brevibus pedunculis inſident: ſunt autem flores purpureo-cœrulei, ac odoris ejusdem uti folia, ſed magis vegeti uti flores lavendulæ, conſtantque quinque foliis difformibus, & inferiora verſus collo campaniformi, unum ex foliis ſurrectum eſt & latius, ac interius cochleatæ cavitatis & piloſum uti & collum florum quod ad ejus folii partem eſt, interius piloſum eſt, quatuor reliqua folia in latum ferme expanſa ac magis inter ſe ſimilia ſunt, niſi quod quæ folio ſurrecto proxima ſunt, parum latiora & rotundiora, duo reliqua anteriora verſus contractiora.

Stamina in floribus quatuor tenuia, ſurrecta, purpureo-cœrulea cum nigricantibus ac arcuatis apicibus emicant, atque inter ea ſtylus tenuis purpureo-cœruleus, & verſus folium ſurrectum cum cuſpide bifido inflexus, qui ex rudimento fructus quod intra calycem eſt, originem ſumit.

Calyx qui florum collum inferius arcte arripit, eſt quinque brevium viridi-dilutorum cuſpidatorum foliorum, ac coſtulis tenuibus in longum verſus cuſpides ſtriatus.

Gemmæ florum forma rotundiolæ: in iis quatuor folia quæ inter ſe magis ſimilia, exteriora ſunt ex parte folium quintum, quod latius, circumplectentia.

Fructus ſunt baccæ rotundæ, parum oblongæ, ejusdem ut flores odoris, maxima parte calyci inſidentes ac à calyce comprehenſi; ſuntque eâ parte, qua in calyce ſunt, colore viridi-diluto, in parte ſuperiori primum rubeſcentes & nitentes, ac dein cum ſicci ſunt inſtar atramenti nigricantes. In medio eſt oblongo-rotundum oſſiculum durum carne viridi & dura quæ etiam ex maturitate fructus minus molleſcit, involutum, continens nucleum albicantem, qui ſapore eſt nullo.

Cára-Noſi eſt *Noſi* terræ.

Oleum ex radice per diſtillationem extractum clarum, ſubvirideſcens, ſaporis dulcis, acris & penetrantis, odoris grati; in diſtillando cum aqua ſimul aſcendit eique innatat.

VIRES EJUS.

R*Adix* dolores podagræ ſedat trita & cum aqua calida facta perunctione; in decocto data flatus pellit. *Folia* trita & in aqua calida epota ſerviunt pro febre frigida; *foliorum* decoctorum vapor exceptus dolores ventris mitigat.

FIG. II.

Cara-Noſi eſt *piperi ſimilis fructus ſtriatus* Caſp. Bauhini in Pinace lib. 2. Sect. 3. Garcias ab Horto lib. 2. cap. 3. & Chriſtophorus ab Acoſta has arbores deſcribunt ſub nomine *Negunda*, eaſque diſtinguunt in marem & fœminam; videnturque in primâ tantùm ſpecie diſcrepare, utrique unanimi conſenſu dicentes folia eſſe aliquantulum ſerrata: quod nec ex delineatione nec ex deſcriptione authorum noſtrorum percipi poteſt. Attamen minimè dubitandum eſt, quin idem ſit frutex, cùm hic noſter etiam lingua Bramanum dicatur *Negunda*: interea certi ſumus hanc delineationem eſſe perfectiorem delineatione iſtorum. In *Balagate* appellatur *Sambuli*, Malabaricè *Nocbe*, Luſitanicè *Norchila*, à Canarinis *Niergundi*, in *Decan Bacbe*, & à Turcis *Ayt*.

BEM-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

T. 12.

Bem-noſi. lat.

വെണ്ണൊച്ചി *Mal.*

بجِي ناجِيْ *Arab.*

नीरुडु *Bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

BEM-NOSI.

FIG. 12.

B*Em-Noſi* quæ ſecunda ſpecies *Noſi*, lingua Bramanum ..... eſt quoque frutex maxime conveniens cum *Cára-Noſi*, verum folia hujus in petiolis terna & paſſim quina congregatim proveniunt, ſuntque oblongo-anguſtiora, & anterius in cuſpidem anguſtum contracta, ad petiolum rotundiora & maxima latitudine in anteriori parte magis minusve tenuiter crenata, colore viridi minus fuſco, in recta clariori; eorum medium maximum & pollicari pedunculo appendens, dein majora quæ illi proxima, quæ pedunculis pollice paulo minoribus appendent, duo reliqua valde parva ſunt & petiolo communi inſidentia. Fig. 12.

Flores & *Fructus* iidem.

Bem-Noſi eſt *Noſi* album ſic dictum quod foliis eſt clarioribus ratione *Cára-Noſi.*

VIRES EJUS.

R*Adix* in decocto data corporis tumorem tollit, enecatque vermes in ventre, exſiccatque phlegmaticum temperamentum. *Foliorum* manſorum halitus nubeculam tollit oculo affecto in flatibus ſi ſummo mane adhibeatur; eadem *folia* cum *radice* plantæ parva trita in aqua orizæ ulcera facta unctione ſanant. *Folia* tenella cum pipere trita & in globulos formata iis ad duo vel tria initio febris paroxyſmi ſumptis eam tollunt: *foliorum* ſuccus expreſſus capillos auget capitis facta perunctione.

FIG. 12.

Secunda ſpecies authorum ſub nomine *Bem-Noſi*, (i. e. album *Noſi*) ab Acoſta diſtinguitur ſub nomine *Negunda fœmina*: quoniam folia ejus ſunt magis alba quàm folia prioris, & ſimilia foliis *populi albæ*: ita ut formâ optimè ab invicem diſcerni queant hæ duæ ſpecies. Hæc autem ab incolis magni ducitur, fructusque ejus in quodam cibo (quem *Caril* nominant) quotidie uſurpantur, & ob vires ſuas in arte Medica magno ſunt in pretio.

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Schetti. lat.
ചെത്തി *Mal.*
[illegible] *Arab.*
पडकळि *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

SCHETTI.

FIG. 13.

SChettì tres ſpecies ſunt, una ejus nominis, altera Fig.13. *Bem-Schettì*, tertia *Nedum-Schettì* ſeu *Pua-Schettì*.

Schettì, Ling. Bram. *Padà-Caſi*, eſt frutex ex genere virgultorum altitudine unius hominis naſcens in arenoſis & petroſis.

Radix profunde in terram ſe demittit, eſtque cortice exterius rufo-obſcuro, interius autem rubeſcente.

Stipitum ut & *ramorum* cortex exterius rufo-obſcurus, interius albeſcens; ramorum vero ſuperiorum exterius cinereus, intus albeſcens, ac teneriorum caſtaneo-fuſco-rubeſcens.

Folia quæ bina & bina ramos & ſurculos alatim circumſident ſitu transverſo ac cuſpidibus ad ſe invicem inflexis, ſunt oblongo-rotunda, ad petiolum rotundis oris, in ſummitate parum acuminata, craſſiola ac condenſæ texturæ, lenia, in parte recta glabra, valde nitentia ac viridi-fuſci coloris, in adverſa viridi-diluti ac ſurdi, quæ in ſurculis vegetioribus proveniunt ſunt majora cæteris; foliis ſapor aſtringens & amarus.

Ex coſta media quæ ductu inflexo in cuſpidem deſinit ac etiam in parte recta eminet, *nervi* in recta etiam parte nonnihil eminentes recto ac parallelo ductu exeunt qui prope marginem arcuatim concurrunt limbum relinquentes, ac transverſis extantibus venulis utramque folii partem pertexunt.

Flores qui congregatim in umbellis proveniunt, in ſurculorum apicibus ſupra ex origine foliorum, ſunt paſſim quatuor foliorum, rarius quinque oblongo-anguſtorum quæ anterius & ad petiolum rectis oris ſtricta ac velut cancelliformia ſunt, coloris omni ex parte incarnati, interius magis intenſi, ac poſtea ubi flaveſcunt dilutioris ac flaveſcentis, inſidentque pediculo tenui, longo ac ſurrecto, incarnato ſaturo ſeu rubro corallino ac nitente calyci parvo qui quatuor cuſpidum minutorum, odoris nullius.

E medio florum cum nodulo ſuperiori bifido, rubro-obſcuro ac nitente *ſtylus* parvus emicat qui per pedem transmiſſus ex globulo viridi in calyce ſito qui rudimentum fructus eſt, prodit, ac in orificio pediculi inter unguiculos foliorum quatuor lingulæ ſeu ſtamuncula parva, rubra inſita ſunt, quæ inflexa velut quatuor uncinuli ſunt, qui unguiculos foliorum in angulis intermediis arripiunt.

Gemmæ florum oblongo-rotundæ ſunt & ſuperiora verſus contractio-

tractiores ac acuminatæ colore prius viridi-obſcuro, exterius in oris foliorum rubeſcentes, interius ex viridi diluto nonnihil rubeſcenres, dein incarnato rubro.

Fructus qui floribus deciduis prodeunt ſunt baccæ ſuis calycibus arctè inſidentes cortice glabro, quæ cum immaturæ ac duriores ſunt, rotundo-parum-oblongæ ac nonnihil colore viridi, dein cum ad maturitarem pervenerunt, formæ rotundioris ac colore rubro-obſcuro-fuſco, dein rubro ſaturo ac nirente, ſuntque carne albicante & parum humida.

In hiſce baccis quæ dulces ac in eduliis ſunr, duo, tria, quatuorve *oſſicula* albicantia jacent, in quibuſdam unum tantum, in quibuſdam vero duo, quæ oſſicula parte qua ſe mutuo contingunt plana ac duûm laterum, in alia autem parte rotunda ac nucamento oſſeo minus duro conſtantes pulpa intus viridi.

Flores hujus fruticis gentiles Deo *Ixora* in ſacris offerunt.

Flores & fructus fert toto anno.

VIRES EJUS.

R*Adix* trita & in aqua frigida epota ſervit pro febre calida ac ardore manuum, ac prodeſt expuentibus ſanguinem; eadem cum aqua frigida in perunctione adhibita ſedat dolores capitis; eadem epota in lacte vaccæ ardoribus renum reſtinguendis confert, uti & fluxui ſeminis reprimendo ſeu in gonorrhœa cum liquore *Surie* in perunctione corporis affecti variolis uſurpata, prodeſt; atque eodem modo uſurpata cum lacte *Coqui* Indici ſervit pro puſtulis, aliisque morbis cutaneis exſiccandis; fertur quoque pars *Radicis* quæ verſus auſtrum vergit proficua eſſe pro febre habituali ſeu chronica, & quæ ex frigore oborta eſt. Ex *Cortice*, *Foliis* & *Floribus* extrahitur ſuccus qui mixtus cum oleo de *Sirgelim* intus ſumitur ad diminutionem plæthoræ ſanguinis.

FIG. 13, 14, 15.

Sub quod genus hi frutices ſint referendi mihi incompertum eſt, ſiquidem formâ plurimum ab invicem differunt. Quod verò ab ethnicis Indis adhibeantur in ſacrificiis ſui idoli *Ixora*, memorat etiam Baldæus in ſuâ deſcriptione Ceylonenſium idololatrarum.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Bem-ſchetti. *lat.*
വെൾചെത്തി *Mal.*
رحسنْ جچّطيْ *Arab.*
दवीपड्ककि *Bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

BEM-SCHETTÌ.

FIG. 14.

BEm-Schettì, lingua *Bramanum Davì-Padacalì*, frutex quoque eſt ex genere virgultorum & ſecunda *Schettì* ſpecies, quacum maximè convenit; verum hujus *Folia* oblongiora, anterius magis cuſpidata & ad petiolum nonnihil ſtricta & minus craſſa; *Flores* albicantes & ſubflavi, pede autem quo calyci inſident, nonnihil quoque rubeſcente, ac in iis eſt ſtilus ſupernè bifurcatus ex orificio altè emicans & ſtamina quatuor tenuia longiuſcula apicibus flaviuſculis dotata; fructus magis oblongi ac colore primùm viridi, dein viridi-diluto ac ſubflavo, carne intus ſucculenta ac albicante, & oſſiculis albicantibus, ſuntque etiam in eduliis, ac ſaporis ſubdulcis farinacei. Fig. 14.

Flores hic frutex in anno rarius fert.

VIRES EJUS.

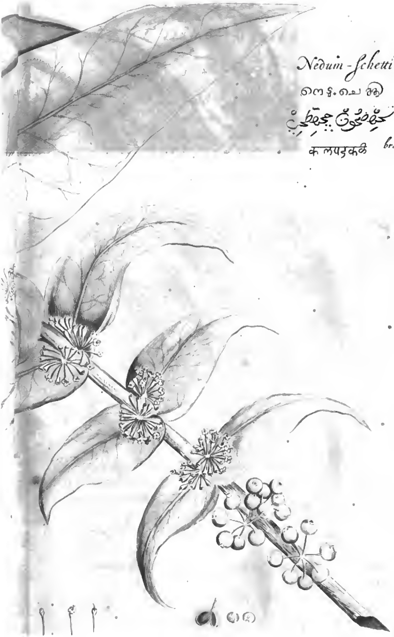
TRita cum cumino decocta intus datur pro puſtulis natis in umbilico: ſuccus ex floribus expreſſus ac naribus inditus ſedat dolores capitis.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Nedum-ſchetti. lat.
നെടുംചെത്തി *mal.*
Arab.
कलपड्कली *bram.*

NAPOLI
BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III"

Digitized by Google

NEDÙM-SCHETTÌ.

FIG. 15.

NEdùm-Schettì ſeu *Puà-Schettì*, lingua Bram. *Puù-la-padacalì* eſt tertia ſpecies *Schettì*, & frutex ex genere virgultorum, altitudine duorum hominum naſcens in arenoſis & petroſis cortice exterius ruſo, intus albicante. Fig. 15.

Stipites ac *Surculi* novelli virides & alati quatuor ſcilicet alis ſubſtricti.

Folia quoque bina & bina alatim ramos complectuntur vario ſitu, alia tranſverſim poſita, alia anteriora verſus ſurrecta, alia deorſum verſus inflexa, ſuntque longiora lateribus verſus anteriora magis contractis in acumen deſinentia, ad pedunculum maxima latitudine verſus interiora ſe claudentia, & laterum oras verſus exteriora contrahentia, ſuntque craſſiora ac denſiora, in utraque parte nitentia, at maxime in recta, in qua colore ſunt viridi-fuſco, qui in adverſa eſt viridi-clarus, ſaporis aſtringentis & amari.

E coſta craſſiori in parte exteriori tantùm eminente *nervi* intra folium tantum conſpicui hinc inde exeunt prope marginem arcuatim concurrentes.

Flores qui valde parvi ſunt congregatim brevibus, ſurrectis ac tenuibus petiolis cum quibus ex parvo cuſpidato calyce prodeunt ſupra foliorum originem nodulis ramorum verticillatim inſident, atque etiam hinc inde ipſi ramorum vel etiam caudicis corpori, proveniuntque ſimul cum germinibus fructuum in ipſorum vertice conſtantes quatuor foliis cuſpidatis cum quibus ex rotundo & cavo calyce emergunt, ſuntque ut & in petiolis colore rubro ac cœruleo-purpureo, qui in aliis magis eſt purpureo-ruber, in aliis magis purpureo-cœruleus, in aliis vero magis albicans, odoriſque nullius.

Stamina in floribus octo cœrulea ſeu purpureo-rubra, ſurrecta,

apicibus albicantibus dotata, ac cum hiſce ſtylus cœrulei ſeu purpurei coloris, acuminatus, rigidus & ſurrectus ex umbilico calycis emicans.

Fructus qui proveniunt floribus deciduis in ipſis florum petiolis ſunt parvæ ac rotundæ baccæ coronatæ in vertice umbilico qui calyx florum eſt, colore primum viridi, dein albicante ſeu ſubflavo, poſtea purpuraſcente, ultimo in totum nigricante ac nitente; intus carne ſunt ſuccoſa cœrulea quæ ſaporis dulcis & nonnihil aſtringentis, continentque in ſe nucleum unum rotundum, qui cortice eſt rufeſcente ſeu ſpadiceo-diluto, intus pulpa viridi, ſapore ſubamaro & aſtringente.

Flores fert tempore pluvioſo.

VIRES EJUS.

EJus decoctum cum oleo ſervit pro pruritu in unctione partis affectæ.

SCHE-

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

F. 16.

Scherunàm-Cottàm. lat.

ചെറുനാൻകൊട്ട. *mal.*

[illegible] *Arab.*

पातरपाणी *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

SCHERUNÀM-COTTÀM.

FIG. 16.

COttàm tres ſpecies, *Scherunàm-Cottàm*, *Schageri-Cottàm*, & *Cottàm*. Fig. 16.

Scherunàm cottàm ling. Bram. ...., eſt frutex duum triumve hominum altitudine naſcens in arenoſis & petroſis.

Radix longa eſt profundè in terram ſubſidens ac permultas longiores tenues fibras capillamentis hinc inde veſtitas tam à latere quam ſubtus emittens; radici cum ſuis fibris cortex eſt exterius rubicundo-obſcurus, intus vero rufus, ſaporis adſtringentis ſulfurei & infeſti.

Stipites induti ſunt ſcabro cortice cinereo ac interius viridi nonnihil rubeſcente ſeu etiam in inferiori parte ad radicem ubi vetuſtiores ſunt rubeſcente, intus ad lignum albicante, qui in plurimas, tenuiſſimas, planas corticulas, ex quibus compluſis & implexis fomites ignearios conficiunt, reſolvitur & aſtringens eſt, intus ligno ſunt albicante ac proxime ad radicem cavo, alias ſolido; rami quoque vetuſtiores cortice cinereo, teneriores virides, ſuntque ſtipites & rami longis, craſſis, lignoſis ſpinis hinc inde muniti.

Folia quæ hinc inde in ſtipitibus brevibus, rotundis, craſſiolis petiolis proveniunt, oblongo-rotunda ſunt, ad petiolum parum contractiora, ac in vertice rotundo cuſpidata, in recta parte plana, ac in adverſa ex media coſta ſtriata coſtulis oblique anteriora verſus in marginem incurrentibus, quæ nervis transverſis eminentibus, ac rectam tractibus ſuis tenuiter ſtriantibus comitatæ ſunt, viroris in recta parte fuſci & parum nitentis, in adverſa clari ſeu minus fuſci & ſurdi, ſaporis adſtringentis.

Flores qui in ſummitate ramuſculorum ſuis petiolis ex origine foliorum quaſi faſciatim proveniunt ſine calyce, ſunt viridi-diluti, odoris nullius, conſtantque duplici ordine foliorum, quorum quinque quæ exteriora cuſpidata, ſurrecta & interiora verſus nonnihil inflexa ſunt, quinque quæ interiora rotunda ſunt, & ſuperiora verſus punctulis eminentia.

Ex horum medio ex umbilico *ſtylus* acuminatus exſurgit paulò infra acumen quinque tenuia ſtamina ſtelliformiter ejiciens quæ nodulis albicantibus ac dein flaveſcentibus dotata ſunt.

Florum petioli prodeunt in ſua origine foliolis acuminatis.

Fructus qui ſurculis inſident parvi & rotundi ſunt adinſtar pirorum lauri ſuperficie glabri, primum virides ac nitentes, dein colore nigro dum maturi ſunt & ſaporis ſubacidi, continentque quatuor grana ſeminis alba ac transparentia in propriis ſuis loculamentis.

VIRES EJUS.

F*Oliorum* decoctorum vapor ore exceptus dentium dolorem mitigat, & vermiculos in dentibus enecat.

FIG. 16.

Authores noſtri dicunt tres eſſe ſpecies *Cottam*, quarum hæc *Schernman-Cottam* prima ponitur; verùm tertia ſpecies ab iiſdem minimè deſcribitur, & forſitan in partibus ſecuturis alicubi inſeretur, quoniam minimè adepti ſumus univerſum opus ſimul: Interea animadverti, ſpeciem ſecundam deſcriptam eſſe in parte prima de Arboribus, ad Fig. 56. ſub nomine *Schageri-Cottam.* Eruditus Jacobus Bontius deſcribit hunc fruticem in ſua Hiſtor. Natur. & Med. Indiæ Orient. lib. 6. cap. 12. ſub nomine *Speciei Corni* ſeu *Sorbi*, quam comparatam cum hoc *Scherman-Cottam* inveni eandem eſſe plantam

SCHEM-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

T. 17.

Schem-pariti. *lat.*

ചെമ്പരത്തി *mal.*

جَبَاْمْبَغْرْقْطْرِ *Arab.*

देस्रुण *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

SCHEM PARITI.

FIG. 17.

SChem-Pariti quæ quarta ſpecies Pariti, ling. Bram. ...... eſt frutex quinque ſexve pedum altitudine. Fig. 17.

Radix fibris veſtita albicantibus ſaporis nullius.

Stipites & *Rami* exteriori cortice cinereo, interiori viridi.

Folia quæ hinc inde petiolis rotundis uncialibus ac viridibus tum ſolitaria tum teneris folioſis germinibus comitata ex eadem origine proveniunt, ſunt oblonga, anteriora verſus in cuſpidem contracta, ad petiolum lata rotunditate & margine æquabili inde anteriora verſus in cuſpidem contracta, ac in margine groſſis denticulis inciſa, contextura minus craſſa & valde mollia, ſuperficie glabra, viroris nitentis maximè in recta parte, quæ teneriora viroris ſunt clarioris & viridi, cum emarcida flaveſcunt, ſaporis nullius.

Cum coſta media ex qua Coſtæ exeunt ex petiolo duæ *Coſtæ* majores utrinque una prodeunt, quæ ramos ſuos ſeu coſtulas transverſas verſus marginem emittunt, ſuntque coſtæ venis transverſis raris comitatæ, in recta etiam parte eminentes, at maxime in adverſa.

Flores qui in ſummitate ſurculorum proveniunt ſunt roſæ colore rubicundo-ſato ac pulchro rutilante ut roſæ Alabandicæ conſtantes foliis oblongo-rotundis, quæ valde lenia ac mollia ac nonnihil criſpata, ex ſe invicem prodeuntia ac ſtylo medio circumpoſita & unguiculis inſerta ſunt.

Stylus medius ruber & craſſus eſt, intus albicans, in apice quatuor, quinqueve craſſis, lanuginoſis, purpureo-rubro-nigris nodulis ornatus, atque ex eo hinc inde emergunt ſtamuncula tenuia rubra, quæ flavis nodulis dotata ſunt.

Calyx florum pede eſt albicante & piloſo quinque viridium & cuſpi-

cuſpidatorum foliorum ac in inferiori parte octo foliis cuſpidatis, anguſtioribus & viridibus circumdatus.

Semen nullum habet.

Flores quoque fert toto anno.

VIRES EJUS.

RAdix trita & cum oleo epota fluxum menſtruum mulierum redundantem ſiſtit. *Folia* tenera trita addito momento butyri recentis apoſtemata maturant iis ſuperimpoſita; eadem in aqua in qua folia per tempus macerata ſunt epota pro variolis conducit, uti & pro ardore jecoris addito momento ſacchari.

FIG. 17.

In prima parte de Arboribus ad Fig. 29. deſcribitur *Panus* ſub quatuor ſpeciebus, quarum hæc *Schem-Pavitt* quarta eſt, & commodè prioribus tribus adjungi potuerat; cùm neceſſariò ad tres priores ſpecies pertineat: foliis ad oras ſerratis, & flore pleno, ſatis convenit (niſi colore & quòd flore pleno eſt differat,) cum *Roſa Batavico-Indica Modera*, ſeu *Malva fruteſcente* Bontii, ab eodem deſcripta in Hiſtor. Indiæ Orient. lib. 6. cap. 46. Præſtantiſſimus quoque Dominus Jacobus Breynius in ſua Centuria Exotica Plantarum, parte 1. cap. 56. deſcribit hunc Fruticem ſub nomine *Alcea Javanica arboreſcentis flore pleno.* Et procul dubio planta hæc etiam eſt ſpecies *Roſa Sinenſis* Ferrarii, ut & *Althea fruteſcentis folio rotundiore Incano* Bauhini in Pinace, ſecundum firma indicia formæ in floribus & ſeminibus.

BE-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

BELÍLLA.

FIG. 18.

BElilla ling. Bram. *Sravadi*, eſt frutex altitudinis Fig.18. ſeſqui-hominis ſinuoſis ac tortuoſis ramis etiam arbores ſcandens, naſciturque in arenoſis.

Radix ruffa fibras capillatas emittens.

Caules lignoſi, nodulati ac in ſupremis partibus quadrangulati, fuſci, vetuſtiores cinerei, emittuntque hinc inde ex nodulis ſurculos paſſim binos & binos qui ſe mutuo decuſſant ac anteriora verſus incurvati ſunt; ſurculi teneri rotundi & virides ac piloſi.

Folia quæ in nodulis paſſim bina & bina atque etiam tria vel plures congregatim (ſi ſurculi ex nodulis erumpentes teneri ac novelli adſint) petiolis languidis ſeſquiuncialibus plus minus longis proveniunt, oblongo-rotunda, ad pedem rotundæ oræ, cum cuſpide anguſto in vertice, tenuia, piloſa ac velut lanuginoſa, in recta viroris fuſci, in adverſa clari, habentque coſtam mediam etiam in recta nonnihil eminentem, ex qua coſtulæ in adverſa maxime eminentes ordinate obliquo annulari ductu exeunt ac proxime ad marginem in arcus minores inflexi diſparens, ſuntque inter coſtas intra folia plexus venarum cancelliformes; folia ſapore nullo niſi ſilveſtri.

Flores umbellatim proveniunt in ſummitate ſurculorum in petiolis qui ſupra originem foliorum exoriuntur, ſuntque ſtellulæ quinque foliorum rotundo-cuſpidatorum, qui apice albicante in ſummitate eminent, ac in media una ruga extuberante interius contracta, ac verſus inferiorem partem oris nonnihil inflexa ſunt; interius colorem habent rubicundo-pulchrum ſeu ſcharlatinum, ac in oris albicantem & ſubflaveſcentem ut & exterius, ſuntque piloſi at magis exterius cum piloſo ac flavo umbilico in medio, inſidentque cum pedunculo oblongo, viridi-diluto & piloſo vertici fructus tenelli ſeu calyci qui oblongo-rotundus ſeu craſſiolus, ac quatuor vel quinque parvorum; anguſtorum ac capillaceorum foliorum eſt, ſuntque odoris nullius.

Gemmæ florum oblongæ efformantes capitulum ad partem foliorum quinquangulatum quod prius eſt viride, poſtmodum flaveſcens, ac dein magis & magis albeſcens.

Fructus oblongo-rotundi & minutulis pilis obſiti cum immaturi ſunt virides, cum verò maturi ad flavum vergentes: intus carne denſa, viridi, ſaporis aſtringentis & ſubacidi.

O Eſt

Digitized by Google

Eſt autem in iis congeries *Seminum* minutulorum, quæ in ea jacent inter carnem viridem velut ſemina piſcium, ac in quatuor ſeries per membranam intermediam albicantem diſtincta ſunt, ſuntque colore viridi cum in ima ſerie coadunata, ſeorſim autem ſingula conſpectui oblata, viridi-diluta, albicantia & transparentia inſtar arenularum, cum matura ſunt colore nigerrimo.

E *Fructibus* iis qui calyce quatuor ſolum cuſpidatorum foliorum florem oblongo pedunculo ejus vertici inſidentem apprehendunt loco quinti folii calycis cuſpidati, juxta umbilicum unum folium oblongum albiſſimum, quod à poſtica parte eſt oræ rotundæ ac anterius contractum parvo & anguſto cuſpide eminens cum petiolo pollicari nonnihil plano, piloſo-viridi-diluto prodit, eſtque illud ad tactum tenue, piloſum, habens nervulos quinque ſubvirides è petiolo anteriora verſus excurrentes, ac in inferiori parte eminentes, qui ſuas quoque venulas ſubvirides laterales emittunt, odoris ſilveſtris.

Sravadi ling. Bram. eſt candidum, quod nomen huic plantæ datum eo quod foliis ſit candidis.

VIRES EJUS.

R*Adix* in decocto data hepati refrigerando humoribuſque pituitoſis expurgandis commoda. Eadem trita cum aqua & peruncta corporis dolorem ſedat, oculorumque rubedinem tollit iis applicata; eadem digeſta & decocta in oleo proficuè ebibitur ab infantibus pro puſtulis in ore, ad quod etiam ſervit decoctum *Corticis* in oleo intus ſumptum. *Foliorum* decoctorum fumus ſeu vapor partium externarum dolorem in iis exceptus ſedat; ſuccus *foliorum* & *fructuum* ſimul oculis inditus nubeculam ſeu etiam pelliculam viſum obtundentem tollit.

FIG. 18.

Mirabilis eſt luſus Naturæ in hoc frutice per varios colores, quibus flores exornantur. Eorum aliqui ſunt pulchro-rubicundi, alii verò albiſſimi: qui flores albi apud Indos tam frequenter comedi ſolent, ac apud nos lingulatum blitum vel beta. Ejusmodi mutationem florum diverſicolorum in uno caule videmus in *Solano Mexicano flore magno Caſp. Bauhini* in Pin. ſive *Admirabili Peruviana*, cujus flores alii ſunt flavi, alii rubri, alii albi, aliique diſcolores, non ſecus ac in *Belilla* hac. Niſi ſemina differrent, ea haberi poſſet pro ſpecie arboreſcenti.

MO-

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

F. 19.

Modera-Canni. *lat.*

mal.

Arab.

पदयकणी *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

MODERA-CANNI.

FIG. 19.

EST frutex ex genere virgultorum altitudine duum hominum naſcens in arenoſis. Fig. 19.

Radix craſſa exterius cortice flavo ſeu rufo, qui albicante farina ſeu calce obductus eſt, intus ligno fuſco-rufo, & grati ac aromatici odoris.

Rami ſunt cinereo cortice, quibus ſpinæ unciales lignoſæ transverſæ hinc inde ac inſident.

Folia in brevibus ſurculis qui intervallo ab exortu ferme unciali ad utramque partem lignoſa & ſpiratim intorta barba muniti ſunt, proveniunt & in ſuperiori eorum parte quæ ſupra barbam eſt, & infra quoque ad eorum exortum in brevibus pedunculis appendent, ſuntque oblongo-rotunda & anterius obtuſe cuſpidata, ad petiolum nonnihil ſtricta, virore utrinque communi ſeu claro & in recta parum nitente, habentque ex coſta media quæ etiam in recta nonnihil eminet & maximè in adverſa, coſtulas tenues obliquo annulari ductu exeuntes, quæ ſe intra nervulos tenues cancelliformiter contextos prope marginem amittunt, ſuntque ad exortum duobus foliis cuſpidatis, anguſtis velut auriculis comitata.

Flores in ſummitate ſurculorum foliaceorum pediculis brevibus nondum ſemiuncialibus duo tresve congregatim prodeunt conſiti in calyce viridi-flaveſcente quinque cuſpidatorum foliorum, ſuntque colore flavo & parum nitente conſtantes quinque foliis tenuibus oblongo-rotundis, & venulis tenuiſſime in longum ſtriatis, quæ unguiculis albicantibus calyci inſerta ſunt.

In medio *Stamina* longiuſcula decem ſubflava conſpiciuntur quæ nodulis flavo-rubris dotata ſunt inferiora verſus albicantia in calyce mutuo unita capitulum medium albicans circumambiunt, & cum iis quinque ſtamina parva ſubflava cum viridibus nodulis ſeu apicibus, quæ ex vertice rotundi albicantis capituli prodeunt.

Gemmæ florum calyce ſuo primum involutæ ſunt ac ſex è ſuo calyce erumpentes, in ſuo apice colore ſunt flavo intenſiori.

Fructus rotundæ baccæ ſunt inferiori parte in calyce arcto, qui foliorum quinque cuſpidatorum eſt, profunde inſidentes, ſuntque primum virides, glabri & nitentes, dein flavi & ſubrubri & ſub exteriori pellicula carne valde rubra, denſa, humida, quæ nullius ſaporis, conſtante. In medio oſſiculum albicans, durum in longum venis ſtriatum, parum nuclei continens.

VIRES EJUS.

IN lotione corporis adhibitus humores evocat. *Radix* inflammationibus partium ſedandis & tumoribus reſolvendis confert trita & iis appoſita: eadem præſentaneum remedium eſt pro ictu virulento colubri; uſurpatur quoque pro febribus præcipue infantium, inteſtinorum torminibus, dolore colicô & vermium enecatione, eſtque ſudorifera & urinam ciens artuſque corroborans. Ex *Radicis cortice* alexipharmacum contra venena formatur.

FIG. 19.

r *Modira Canni* eſt ſpecies *Caniram*, deſcripta in prima parte de Arboribus, Fig. 37. Nomenque trahit à *Modira* ob ſimilitudinem myſtacum, quos ad ramuſculos producit. Nam vocabulum *Modira* in lingua Malabarica denotat myſtaces.

CA-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

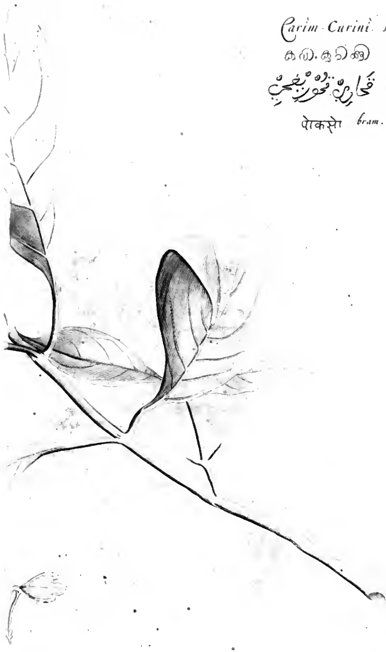
Digitized by Google

Carim-Curini. *lat.*

കരിം. കുറിഞ്ഞി *mal.*

كَارِمْ كُورِنْجِ *Arab.*

पोकसो *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

[illegible]

Radix ſtipula & albicans [illegible] in cortice ſubruffo.

[illegible]

perenna, licet ma[illegible] cas venas [illegible]

[illegible]

[illegible] & cuſpidata [illegible] ſtriatu[illegible] fruſtrum [illegible] transverſo [illegible] & in [illegible] laciniam [illegible] odoris [illegible], ſolia in medio interius [illegible] & parum cuſpidata, medium quoque oblongum [illegible] rotunda ova. Per pedunculum albicantem [illegible] albicans qui in vertice ex [illegible] ſeminalis [illegible].

Floribus deciduis ex calyce, [illegible] ſeminales quæ [illegible] rotundæ & cuſpidatæ ſunt ac [illegible] pediculo oblongo [illegible] digitali [illegible] cortice [illegible], ac in [illegible] longum [illegible], ut & in [illegible] quæ [illegible] per medium ſuperficiem [illegible]

In

CARÌM-CURINI.

FIG. 20.

Urinì duæ ſpecies, *Carìm-Curinì*, & *Bem-Curinì*. Fig. 20.
Carìm-Curinì, ling. Bram. *Pocſoô*, eſt frutex naſcens in arenoſis.

Radix fibroſa & albicans ac infuſcata ſaporis in cortice ſubamari.

Caules ſurculique viridi-fuſci, geniculati & ſupra ſingulos geniculos extuberantes.

Folia quæ petiolis mediocribus, viridi-fuſcis, languidis, interius planis, bina & bina ac ſe invicem ordine decuſſantia proveniunt; ſunt oblongo-rotunda, ad petiolum contracta, anterius in cuſpidem deſinentia, contextura minus craſſa, mollia, ſuperficie lenia, in recta viroris fuſci & nonnihil nitentis, in adverſa clari, ſaporis nullius, odoris hortenſis.

Ex coſta intermedia *coſtulæ* annulari ductu anteriora verſus exeunt proximè ad marginem ſe viſui ſubducentes, ac in recta etiam eminentes, licet maximè in adverſa, inter eas venæ haud eminentes in adverſa clarius conſpicuæ.

Flores proveniunt ex exorta parvorum & rotundo-cuſpidatorum foliorum quæ ſurculos bina & bina ac ordine denſo & decuſſato ſurrectim circumſtant, ſuntque viridi-cœrulei, galeati conſtantes tribus foliis viridi-cœruleis quæ ex galea ad unam partem protenduntur, ac pedunculo candido, nonnihil inflexo ac ſuperius nodulato & longiuſculo quo calyci quinque anguſtiſſimorum, viridium & cuſpidatorum ac tenuiter piloſorum & ſtriatorum foliorum inſident, habentque in nodulo pedunculi cui galea cum foliis ex transverſo adſtricta eſt, bicornua eminentia ex viridi ſubcœrulea & ad poſticam galeæ partem unam laciniam tenuem viridem ſubcœruleam dependentem; ſuntque flores odoris nullius, folia in medio interius ſtriata duo oblongo-anguſta & parum cuſpidata, medium quoque oblongum & latum ac anterius rotunda ora. Per pedunculum albicantem transmittitur ſtylus albicans qui in vertice ex germine capſulæ ſeminalis exoritur.

Floribus deciduis ex calyce prodeunt *Capſulæ* ſeminales quæ plano-rotundæ & cuſpidatæ ſunt ac haſtiformes pediculo oblongo quadrilatero digitali conſtantes cortice viridi, intus lignoſo, ac in medio in longum ſtriati, ut & in oris una ſtria quæ utrinque per mediam ſuperficiem pedis excurrit.

Digitized by Google

In ſingulis capſulis *Semina* duo ad utrumque latus unum conſita ſunt per interſepimentum medium, quod ex oris capſulæ ubi ſtriata eſt inſtar latæ fimbriæ excurrit à ſe mutuo diſtincta; ſuntque ſemina forma valde compreſſa, rotundiola ac inſtar cordis cuſpidata cum ſuo cuſpide capſulæ cuſpidem reſpicientia, colore primum viridi-albicante, dein magis albicante, poſtmodum cum ſicca ſubflava, ſeu ſubruſo-pallida; ſuperficie ob punctula eminentia maximè cum ſicca ſunt ſcabra, ſaporis nullius.

VIRES EJUS.

R*Adix* decocta & ſumpta ſervit pro doloribus arthriticis; decocta cum oleo & butyro vires adauget; eadem trita & cum oleo de *Sirgelim* data mitigandis podagræ doloribus confert; decoctum ex *Radice* & *Foliis* epotum frangit calculos; eâdem quoque virtute ſunt *Folia* contuſa & ſimpliciter colligata ſuper ventre. *Succus ex Foliis* extractus ſervit pro calculo. *Folia* in decocto data in dyſuria proſunt; eadem epota in aqua calida in tuſſi & doloribus calculi conducunt, quam etiam virtutem habent ſi cum aqua calida ad perunctionem ventris adhibeantur.

BEM-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III
NAPOLI

Digitized by Google

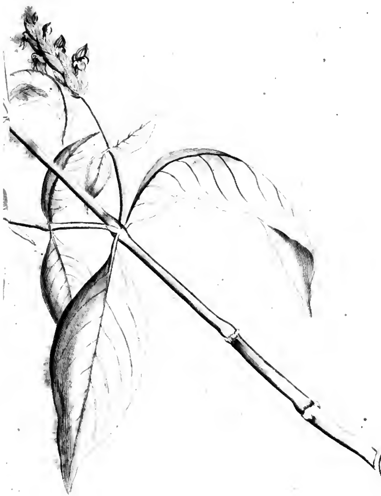
T. 21.

Bem-curini. lat.

വെം കുറിഞ്ഞി *Mal.*

بجهن فخوزنجي *Arab.*

पाकस्रो *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

BEM-CURINI.

FIG. 21.

BEm-Curini, lingua Bram. Davò-Pocìò, à Carim-Curini non differt niſi in floribus & capſulis ſeminalibus. Fig. 21.

Flores hujus proveniunt in ſummitate ſurculorum è nodulis ſupra ex parvis albicantibus cuſpidatis foliis quæ in nodulis ſingulis quatuor numero ſunt & tria magis juncta ad florum exortum, ſuntque hæc folia tenuia & nonnihil tranſparentia ac coſtis viridibus, quæ ex coſta media binæ & binæ excurrunt, ac prope marginem in ſe invicem arcuatim deferuntur, ſtriata, & quidem ex ſingulis nodulis unus prodit floſculus; ſunt autem flores albicantes, odoris nullius, collo minus longiuſculo calyci qui quinque viridium cuſpidatorum foliorum eſt, inſidentes ac cum calyce inſidentes nodis ſurculorum, conſtantes quatuor foliis tenuibus uno folio ex collo ſeu pede ſurrecto quod latiſſimum cochleatæ interius cavitatis & in cuſpidem conſtrictum, tenuiſſimum & tranſparens, in exteriori parte eum coſta craſſiori media utrinque una coſtula quæ verſus cuſpidem inflectitur ex collo ſtriatum tribus foliis cuſpidatis ex collo transverſim ad unam partem expanſis, quorum quod medium latius eſt & ſubrubris radiis ac undulis inter colorem album tenuiter variegatum, eſtque collum florum nervis tribus quæ ad tria transverſa folia excurrunt, ſtriatum.

Stamina in hiſce floribus duo albicantia folio ſurrecto ex adverſo tractus coſtarum lateralium ſtricte adjacentia ac cum

 api-

Digitized by Google

apicibus ſubviridibus, quæ brevia filamenta tanquam appendices demittunt ad ſe mutuo nonnihil arcuatim inflexa, ac cum iis conſpicitur ſtylus ſeu filamentum albicans mediæ coſtæ folii ſurrecti ſtricte accumbens, quod ex globulo oblongo-viridi, qui in calyce eſt, excurrit.

Floribus deciduis *Calyx* ſe claudit, gemmas oblongas ſeminales conſtituens.

VIRES EJUS.

R*Adix* in decocto data ſervit pro febribus ac capitis corporiſque malis affectionibus. *Folia* frixa in oleo dein contrita ulceribus ſanandis applicantur.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

Caretti. *lat.*

Mal.

Arab.

bram.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

CARETTI.

FIG. 22.

Caretti lingua Bram. *Tiringoëſi*, eſt frutex in infe- Fig. 22.
riori parte caulium repens ſuper terram ad altitudinem unius hominis aſſurgens.

Radix fibroſa nigricante & tenui cortice, intus ligno albo, odoris nullius.

Stipites virides denſis aculeatis ſpinis in totum muniti intus corculo fungoſo albo.

Folia in ſurculis foliaceis rotundis, tenuibus, viridibus, qui bini & bini ex adverſo in communi ramo prodeunt, ac ad exortum extuberant, breviſſimis petiolis bina & bina & in duabus denſis ſeriebus proveniunt, comitata ad exortum duabus ſpinis quæ rufæ ſeu rubeſcentes & inferiora verſus inflexæ ſunt, ſuntque parva, forma oblongo-rotunda, anterius & ad petiolum rotundo-cuſpidata, verſus interiora nonnihil clauſa ſeu criſpa, textura ſolida, craſſitie mediocri, ſuperficie plana, glabra & tenuia, viroris in recta fuſcioris, in adverſa communis, ſaporis amari & ſubacris, odore nullo niſi ſilveſtri.

Ex coſta media quæ in adverſa tantum extuberat, & cum apice anterius prominet, *Venæ* ſubtiliſſimæ excurrunt, ſuntque in adverſa in qua maxime conſpicuæ venulis cancelliformiter intercurrentibus comitatæ.

Flores ſpicatim proveniunt in ſummitate petiolorum propriorum, qui vel ſolitarii vel bini & terni ſupra ex ſurculorum foliaceorum exortu proveniunt ac longi duas ferme ſpithamas, incurvi, aculeati, inferiora verſus raris pilis obſiti, ſtriati, viridi-diluti, ac in vertice ſpicarum numeroſis foliis anguſtis & cuſpidatis veſtiti ſunt: ſunt autem flores flavi quinque foliorum oblongo-rotundorum ac anguſtorum & à ſe mutuo nonnihil diſtantium, quæ venulis oblique anteriora verſus in longum ſtriata ſunt, unum folium quod minuſculum & latiuſculum eſt ac nonnihil interiora verſus inflexum ſeu cochleatæ cavitatis lineis rubris transverſis variegatum eſt.

In medio *Stamina* decem ſurrecta, albicantia ac viridi-diluta & piloſa ſunt, gerentia quælibet in ſuo vertice apicem flavo-obſcurum.

Digitized by Google

Calyx eſt quinque foliorum oblongo-rotundorum ac nonnihil denticulis inciſorum, quæ verſus interiora reflexa ſunt, colore viridi-ſubflavo-fuſco.

Gemmæ florum oblongo-rotundæ ſunt ſuperiora verſus nonnihil contractiores, ac viridi-ſubflavo-fuſcæ.

Fructus qui floribus deciduis è calyce erumpunt ſunt echini virides majores oblongo rotundi, valde plani, ac exterius utroque latere numeroſis ſpinis ſeu aculeis longis acuminatis, rigidis ac ſurrectis obſiti, primum virides, poſtea cinereo-nigricantes, ac duri cum ſpinis ſeu aculeis durioribus, interius ad corticem carne craſſiola viridi, quæ plurimis guttulis hinc inde exundantibus eſt irrigata, obducti, ac lata in medio cavitate.

Fabæ in echinis duæ, tres, quatuorve ac etiam ſolitariæ continentur umbilicis tenuibus ac albicantibus dorſo echini, annexæ, ſuntque fabæ oblongo-rotundæ, primum virides maxime verſus umbilicum cum maturæ ac ſiccæ ſunt, cortice duro, albo-cinereo, venuliſque nigris undulantibus ſtriato, intus albiſſimæ.

VIRES EJUS.

RAdix & *Cortex* contriti & in decocto dati pro tumore hernioſo conducunt, ad quod etiam ſerviunt *Folia* trita & in lacte acido epota, ſeu etiam ſi una cum Coquo Indico trita ignique admota partibus hernioſis apponantur. *Fabæ* tritæ atque cum lacte Coqui Indici mixtæ pro hernioſis quoque conducunt ventri interiori applicatæ; eædem in pulverem redactæ & cum vino epotæ in hernia quoque proſunt, ac inſuper flatus diſſipant, dolorem colicum ſedant ac ſtomachum debilem confortant, quin & in pulverem toſtæ ac in vino datæ menſtruis mulierum provocandis ſerviunt. Ipſa *medulla fructuum* quoque in calculo prodeſt in pulverem facta & in vino data; in morbis endemiis eodem quoque modo uſurpata.

FIG. 22.

Clariſſimus Carolus Cluſius primus hanc plantam deſcripſit in ſuis Exoticis lib. 3. cap. 15. vel potiùs fructus tantùm ejus, ſub nomine *Lobi* ἐχινώδης: & in eo eum alii ſcriptores ſecuti ſunt, donec Caſparus Bauhinus folia ejus nota faceret ſub nomine *Arboris exoticæ ſpinoſæ foliis lentiſci*. Verùm noſtri Authores præ cæteris laude ſua minimè fraudandi ſunt, quod primi veram delineationem & deſcriptionem totius plantæ prodiderunt. Petrus Pena quoque in Adverſariis ſuis mentionem facit hujus plantæ ſub nomine *Bonduch Indorum*. A. 1674 accepi ejus quasdam ſiliquas penitus recentes cum ſuis ſeminibus: quæ terræ inſita cum progerminarent producebant duas plantas, quæ repentium ſpeciem referebant, excreſcebantque in palmæ latitudinem: ſed hyemali frigore perierunt, nil obſtante omni cura. Hic *Caretti* non tantum creſcit in Malabar; ſed & in compluribus aliis locis Indiæ, ut & in Braſilia: prout Piſo teſtatur in ſuo libro IV. cap. 42. ubi deſcribitur ſub nomine *Inimbóy*: verùm delineatio ejuſdem nullius valoris eſt. A Luſitanis vocatur *Silva do praya*.

CU-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

F. 23.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

CUPÌ.

FIG. 23.

CUpì, lingua Bramanum *Cità-Mataki*, eſt frutex altitudine unius hominis naſcens in arenoſis. Fig. 23.

Radix albicans & fuſceſcens, fibroſa, cortice ſubamaro.

Stipites & rami cinericei, rotundi, nodulati, ligno albo, corculoque intus flavo, ſuntque rami & ſurculi paulo ſupra nodos bini & bini paſſim prodeuntes.

Folia quæ petiolis curtis, uncialibus, craſſiolis, rotundis, interius planis, viridi-fuſcioribus ac ſtriaris bina & bina proveniunt, ac in ordine ſe mutuo decuſſanr, oblongo-rotunda & anguſta, anteriora verſus rotundis oris in cuſpidem renuiter contracta ac denſæ texturæ, ſuperficie plana, in recta parte viridi-fuſca & nitentia, in adverſa viridi-clara, ſaporis ſubaſtringentis & ſubamari, odore jucundo.

E coſta intermedia *Coſtæ* in adverſa ſolum parte eminentes transverſo parum obliquo, annulari & parallelo ductu ordinate bina & bina exeunt folium in recta ſtriantes, venulis tanrum ſubtilibus, nullis vero nervis eminenribus intertextæ.

Flores qui umbellarim proveniunt in periolis qui in ſuperiori parte ſurculorum paſſim bini & bini oriuntur, albicantes, ex vetuſtate flaveſcentes, odore fragranti & grato, conſtantes quinque vel eriam ſex foliis oblongo-rorundis & tenuirer rotundo-cuſpidatis ac anguſtis & craſſiolis in ſtellæ formam expanſis ac inferiora verſus reflexis, & pede ſeu collo craſſiolo brevi inrus cavo calyci quinque anguſtorum & cuſpidarorum foliorum inſidentes; ſunt autem folia venulis haud ſtriata ac in medio in longum pilis interius obſita, in unguiculis interius quoque piloſa & orbiculari orificio piloſo colli inſita.

E medio orificii orbicularis emicat *Stilus* albicans qui ex calycis fundo exortus per collum ſeu pedem florum transmirtirur cum oblongo albicante ac ſubflavo capitulo in ſummitate, ac ad unguiculos foliorum inrer angulos quos inter ſe relinquunr flamuncula parva, tenuia & ſubflava quinque vel ſex numero pro ratione foliorum prodeunt cum longiuſculis & craſſiolis apicibus ex albicanre ſubflavis, qui etiam in flore vetuſtiori flaveſcente rubra linea ſtriati ſunt.

Calyx eſt quinque vel ſex cuſpidarorum viridium foliorum.

Gemmæ florum ſunt forma cylindrica.

T *Fructus*

Fructus umbellati prodeunt in collo calycis, ſuntque parvi ac duri, rotundi adinſtar pyrorum lauri noſtræ, colore primùm viridi, poſtea nigricantes, nullo excepti calyce, ſed in vertice umbilico quinque cuſpidum coronatim cincti, ſuntque maturi ſaporis ſubdulcis & in eduliis.

In hiſce fructibus ſunt ſeptem, octove plus minus *Semina*, quæ in medio interſepimento quod fructum in longum ſecat, in duos ordines ſunt diſtincta, ac ad ſe invicem alia in inferiori, alia in ſuperiori parte fructus conſita, ſuntque figuræ triangularis duobus lateribus & uno rotundo circumſcripta, primùm colore viridi, dein rubro-fuſco ac poſt nigricante.

Hic frutex bis in anno tempore pluvioſo & æſtivo dat flores.

VIRES EJUS.

F*Olia* & *Fructus* ſimul triti & permixti cum lacte mulieris ad perunctionem partium affectarum puſtulis natis in pedum & digitorum articulis adhibentur.

CAT-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" · NAPOLI

F. 24.

Cattu-ſchiragam. lat.

കാട്ടുശിരകം mal.

قَاطِيْ جِجْرَاغْحَانْ Arab.

कळाजीरें bram.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

CATTU-SCHIRAGAM.

FIG. 24.

Cattu-Schiragam, ling. Bramanum *Calageri*, eſt frutex ad altitudinem unius hominis aſſurgens naſcensque in arenoſis. Fig. 24.

Radix brevis recta in orbem una faſcia albicantium ac glanduloſarum fibrarum, quæ condenſis pilis inter ſe implexæ ſunt, veſtita ſapore ſubamaro.

Stipes qui ex radice unus exſurgit, rotundus, craſſus unum ferme pollicem, ſurrectus ſurculos ſuos magis ex ſuperiori parte emittens, cortice viridi-diluto, ligno ſub cortice ſubrubro, in medio corculo cavo ſeu fungoſo & albicante, lignoque quod corculo proximum molli, humido, ſubviridi.

Folia quæ ſtipitem ejusque ſurculos inveſtiunt, ſubinde parvis foliis quæ ex eorum origine oriuntur comitata, ſunt forma oblongo-anguſta, in inferiori parte lateribus ſtrictis, anteriora verſus in mucronem acutum deſinentia, in margine dentibus acuminatis inciſa, excepto eo qui anterior eſt verſus cuſpidem, & ubi in inferiori parte lateribus ſtrictiſſimis ſunt, contextura autem tenuia, languida, in ſuperficie raris, tenuibus pilis obſita, ac in utraque parte ad tactum ſubaſpera, in recta parte virore fuſco, in adverſa claro, & ſapore plane amaro.

Ex coſta media quæ etiam in recta parte nonnihil eminet ac in ea plana eſt, *Coſtæ* oblique ac arcuato ductu exeunt etiam in recta nonnihil eminentes, ac cum ſuis ramulis prope marginem in ſe invicem ac in dentium apices incurrentes, ſuntque comitatæ nervulis qui adverſam partem folii cancellatim pertexunt.

Flores parvi ſunt prodeuntes plures ſimul cum pedunculis viridi-dilutis ex ſuperiore parte ſolioſorum capitulorum, ſuntque purpureo-rubro-diluti inciſi quinque cuſpidatis foliis quæ arcte clauſa ſunt circa medium viridi-dilutum ſtylum, ex quo tanquam theccula emicat filamentum tenue, albicans ſuperne bifurcatum, ſuntque flores odoris nullius.

Digitized by Google

Semina quæ in folioſis capitulis numeroſa continentur oblongo-rotunda ac anguſta in longum ſtriata; inferius in cuſpidem ſtricta, ac cum cuſpide baſi capituli inſerta, ſuntque ſingula ſuperne in orbita penicillo longiuſculorum, albicantium & ſubflavorum pilorum, ex cujus medio unus floſculus cum ſuo pedunculo viridi-diluto emergit, circumdata; ſemina autem primum albicantia, dein ſubrubra ac cum ſicca ſunt coloris ruffi.

Hic frutex ſemel fert flores tempore pluvioſo.

VIRES EJUS.

PRo puſtulis corporis ſi contrita cum oleo coquatur, ac cum ejus decocto fiat perunctio: in febre ex colera oborta confert delibutio capitis cum *ſucco* qui ex ea trita expreſſus eſt. *Semina* in pulverem redacta & cum aqua calida epota pro tuſſi dantur, ac flatibus tollendis ſerviunt, uti & enecandis vermibus in infantibus, pelluntque ventris dolores ac urinam cient, partique affectæ podagra vel doloribus ex frigore obortis, commoda facta ex eis perunctione cum aqua calida.

PERA-

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Peragu. *lat.*
പെരകു *mal.*
[illegible] *Arab.*
टाड़किकि *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Planta …

… foliis oblongo …

… in medio una vena …

… pediculo …

… cuſpidatorum, quæ in me- …

… medio floreus … tenuis, candida, longa cum …

… ſpectibus ad eam partem ver- ſus quam folia … verſus folia …

… ac cum … ſtylus tenuis … in ſummitate vi- ridis ac … quod ex calyce oriti- … extra. Flores odoris ſunt …

Calyx quinque oblongorum cuſpidatum, … viridis, inte- rius …

Gemmæ florum rotundiolæ, primum ſubflavæ, dein albicantes.

Flor-

PERAGÙ.

FIG. 25.

P*Eragù*, lingua Bram. *Saikilò*, eſt frutex altitudine trium pedum naſcens in arenoſis. Fig. 25.

Radix fibroſa eſt colore flavo ſeu rufo, ſaporis ac odoris nullius.

Stipites & *Surculi* rotundi in ſummitate quadrangulati, ac in unoquoque latere una ſtria ſulcati, vetuſtiores cinerei, ſub cruſtula cinerea virides, teneriores ex viridi ſpadicei & tomentoſi.

Folia petiolis rotundis, viridi-dilutis ac interius ſtriatis, tenuiter piloſis ſeu tomentoſis in ſurçulis bina & bina proveniunt, quæ ſuperiora ſunt in ordine proxime inferiora oblique decuſſant; ſunt autem forma inſtar cordis humani ac anterius cuſpidata, craſſâ ſuperficie piloſa lanugine obducta ac inſtar *Veluti* lenia, virore communi in adverſa dilutiore, ſapore ſubamaro.

Ex coſta ad petiolum utrinque duæ *Coſtæ* exeunt & ſupra hinc inde plures alii exſtantes in parte adverſa atque etiam in recta conſpicui diffundentes plurimos nervulos transverſos qui in ſuperficie adverſa exſtantes eam inæqualem reddunt ac in recta tractuum ſuorum veſtigia relinquunt.

Flores bini & bini proveniunt petiolis rigidis oblique ſurrectis in ſurculorum ſuperiori parte hinc inde ſupra ex origine parvorum ac ſe mutuo in ordine decuſſantium foliorum, quæ quidem cum majoribus forma conveniunt, at longe minora manent, & minora ſunt quo apici ſurculi propiora.

Sunt autem flores candidi conſtantes quinque foliis oblongo-anguſtis ad unam magis partem conſitis, quæ in medio una vena aliis nonnullis conſpicuis ſtriata ſunt, inſidentque pediculo albo ſubflavo calyci amplo laxo quinque foliorum cuſpidatorum, quæ in medio anterius nervulis ſtriata ſunt.

E medio florum quatuor *Stamina* tenuia, candida, longa cum nigricantibus ac in[illegible]mbentibus lunulatis apicibus ad eam partem verſus quam folia m[illegible]ta ſunt adjacentia & verſus folia nonnihil inflexa, ac cum hiſc[illegible]nus ſtylus tenuis, candidus, in ſummitate viridis ac bifidus prodiens è primordio fructus, quod ex calycis orificio ſe exerit. Flores odoris ſunt gravis maleolentis.

Calyx quinque oblongorum cuſpidum, exterius viridis, interius albicans.

Gemmæ florum rotundiolæ, primum ſubflavæ, dein albicantes.

X Flori-

Floribus deciduis ſuccedunt *Baccæ* ſingulæ à calyce laxo primum in totum comprehenſæ, dein è calyce ſtelliformiter expanſo ac exteriora verſus reflexo emicantes, ſuntque primum virides, dein ex viridi-fuſco cœruleſcentes, poſt cum plane maturæ nigræ & nitentes, cortice tenui intus parum ſucculentæ, ac comeſtæ nonnihil adurunt.

Semina quæ fructus in totum replent ac in ſingulis duo, tria, vel etiam unum numero, una parte rotundiola, altera plana vel duobus planis lateribus conſtantia, in latere rotundo nervulis eminentibus cancellatim ſtriata ac colore cùm ſicca ex rubro nigricante.

VIRES EJUS.

R*Adix* proficua eſt pro lienteria & inteſtinorum torminibus & dolore colico in lacte acido vel etiam vino data. Eadem in pulverem redacta ad puſtularum exſiccationem confert. *Foliorum* ſuccus epotus lumbricos in ventre enecat.

NA-

...oblongo-an-
... vna v... alis
... pe... alo albo sub-
... pentagonam, quae in me-

... candida, longa cum ri-
... sed cum pauter... ce-
... folia nonnihil in-
..., ac ... in formamque vi-
... calycem esse
...

... viridis, mac-
...

... rotundiuscula, prima subflaua, dein albicantes.

Flos

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

N Á L U G U.

FIG. 26.

NAlugu lingua Bramanum *Dinò*, eſt frutex ad altitudinem duûm hominum aſſurgens naſcenſque in arenoſis. Fig. 26.

Radix fibroſa cortice rubeſcente ac fuſco qui intus eſt albicans, corculo in medio ligni ſubrubro.

Rami & *Surculi* nodoſi, ſuperiores angulati, virides, ligno pauco maxime ad corticem & in filamenta fiſſili, corculo intus molli.

Folia in ſurculis qui ad exortum extuberant, brevibus, rotundis, craſſiolis ac interius ſtriatis petiolis bina & bina proveniunt, iiſque paſſim quinque, etiam tria & ſeptem, quorum unum ſemper in ſummitate eſt, appendent, ſuntque ſurculi hi foliacei, punctulis aſperi, ut & petioli foliorum, ac in ſua origine ad nodos ramorum tuberculis viridibus ac rubeſcentibus, turgidi & interius in angulum extenuati ac à primo pari foliorum ſulco ſtriati; folia autem forma oblongo-rotunda ſunt; anterius parum contracta ac cuſpide anguſto brevi eminentia, in margine rotundis denticulis inciſa ac criſpa lateribus verſus interiorem partem contractis, textura denſa, duriola, viroris in recta parte fuſci & nitentis, in adverſa clari, ſaporis adſtringentis ac ſilveſtris.

Ex coſta quæ in adverſa parte & nonnihil in recta eminet *Coſtæ* ferme binæ & binæ in adverſa maxime, minus vero in recta eminentes obliquo annulari ac parallelo ductu proxime ad marginem exeunt ac reflexa in ſe invicem incurrunt, ſuntque condenſis tranſverſis venulis quæ in utraque ſuperficie conſpicuæ ſunt, intertextæ, quæ proximæ origini ſurculorum ſunt folia minus longa ſunt cæteris, eſtque folium quod in ſummitate ſurculorum eſt omnium maximum, ac anterius rotundioris oræ.

Flores umbellatim proveniunt in petiolis planis qui in medio ſtriati ac ex punctulis ſubaſperi ſunt, ac è nodulis caulium erumpunt; ſunt autem flores parvi ac quinqne foliorum acuminatorum, quæ inferiora verſus reflexa ſunt, coloris albicantis ac viridi-diluti; ex medio florum eminet capitulum album, quod in vertice decem denticulis brevibus emicat,in ſe ſtylum parvum cum globulo viridi-diluto, ex quo prodit, in ſe recondens.

Calyx florum parvulus eſt conſtans foliis quinque cuſpidatis, viridi-dilutis, quibus arcte florem apprehendit.

Fructus qui in umbellis ſunt forma plano-rotundi, primum virides, dein cum maturi ſunt cæruleo-nigri, carne intus ſucculenta, cujus ſuccus eſt cæruleus ac nonnihil unctuoſus; comeſti os adurunt, punguntque.

Semina quæ intus continentur octo, novem in orbem uno ſimplici ordine ſita ſunt, ac mediante carne fructus à ſe mutuo interſtincta, ſuntque trium laterum, quorum duo plana ac unum rotundum & coloris ruffi.

Bis hic frutex in anno *Flores* fert tempore pluvioſo & æſtivo.

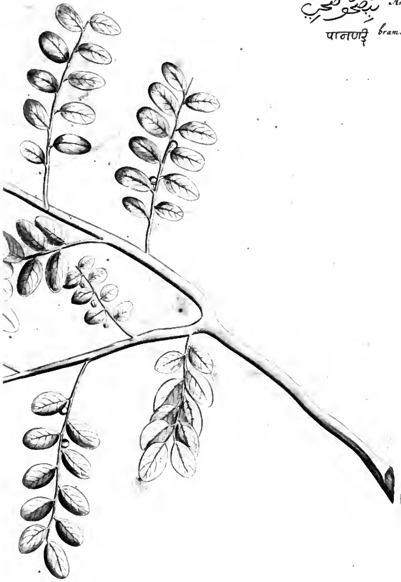
VIRES EJUS.

Radix in decocto data dolores ſtomachi compeſcit uti & dolores colicos & inteſtinorum tormina. Decoctum ex *ligno* epotum ſedat ſitim in ægrotis. *Folia* trita & igne toſta vertiginem & debilitatem capitis tollunt iis appoſita. *Foliorum* decoctorum vapor exceptus proficuus eſt pro dolore arthritico. *Succus ex Foliis* teneris expreſſus & epotus ſtomachi concoctionem adjuvat. Ex *Foliis* teneris tritis cum oriza & aſſis paratur cibus in forma placentulæ, qui infantibus datur in curſu ſimplici.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

NIRÚRI.

FIG. 27.

N*Irúri* lingua Bramanum *Páne-poi*, eſt frutex altitudine ſeptem & octo pedum naſcens in arenoſis. Fig. 27.

Radix in brachia diviſa, ac fibris capillaceis veſtita, ligno duro ac cortice adſtringente, qui ſub cruſta fuſcâ ruber eſt.

Stipites ac rami cortice ruffo qui ſaporis ſubdulcis & adſtringentis; è ramis hinc inde prodeunt ſurculi ſeu petioli foliacei valde tenues & virides ac tenuiter piloſi, quibus folia breviſſimis petiolis hinc inde alternatim ex partibus adverſis appendent, ſunt autem folia parva, oblongo-rotunda, tenuia, plana, glabra, in recta parte virore fuſco, in adverſa claro, ſaporis nullius, niſi quod diutius maſticata tenuiter pungant.

E media coſta *coſtulæ* tenues exeunt ac ex iis *venulæ* ſubtiles venulis cancelliformiter intra folium contextis comitatæ, ſuntque folia quo magis ab origine petioli communis recedunt, eo majora.

Flores proveniunt in ſurculis foliaceis ſupra ex origine foliorum in brevibus ac tenuiſſimis petiolis, ſuntque parvuli conſtantes quinque foliis rotundis, inferiori parte rubris, in anteriori ora albicantibus.

In medio eſt *ſtylus* viridis, craſſiolis primordium fructus cum duobus ſtilulis ex adverſo oppoſitis ac cinctus ad orificium florum quinque flavis nodulis.

Gemmæ florum rubræ & ſuperius albicantes.

Fructus forma plano-rotundioli, primum virides, poſtea cœruleo-nigri, ſapore ſubdulci & ſubaſtringente, intus cum maturi ſunt ſucco aqueo cœruleo repleti.

In hiſce parva ſemina quæ anguſta ſunt continentur, quæ angulata ſunt & quidem trilatera duobus lateribus planis in uno rotundo circumſcripta, primum viridia, cum matura ſunt nigricantia, pulpa ſucculenta intus cœrulea.

VIRES EJUS.

RAdix ſervit pro inflatione ventris vel etiam alicujus partis tumefactione trita & appoſita in modum placentulæ. *Folia* apoſtematis maturandis ſerviunt trita & cum lacte acido iis appoſita, ad quod etiam conducit *Foliorum* & *Corticis* ſimul tritorum cum aqua calida lotio.

FIG. 27.

Hæc planta, quantum ſciam à nemine alio deſcripta eſt, haberique poteſt pro ſpecie *Vitis Idea*, ob ſimilitudinem foliorum & fructuum. D. Jacobus Breynius deſcribit in ſua Centuria Exotica cap. 4. hujuſmodi fruticem ſub nomine *Frutices Indici Bacciferi*, *Vitis Idea ſecunda Cluſii foliis*, in multis rebus cum *Nirum* convenientem, in tantum ut dubitare nequeam, quin una eademque planta ſit, cum altera alteri formâ non ſit diſſimilis.

HUM-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI
Digitized by Google

T. 28.

Hummatu. lat.

ഉമ്മത്തു *mal.*

وماطحو *Arab.*

दुतीरो *bram.*

HUMMATU.

FIG. 28.

Hummatu tres ſpecies ſunt, una ejus nominis, altera *Nila-Hummatu*, & tertia, *Mudela-Nila-Hummatu*. Fig. 28.

Hummatu ling. Bram. *Dotirò*, eſt frutex altitudine quinque, ſexve pedum, naſcens in arenoſis.

Radix fibroſa & capillata cortice albicante, ſaporis nullius, corculo intus viridi & aqueo proxime ad corticem lignoſior.

Stipites virides & nonnihil rubeſcentes intus quoque parum lignoſi, ac corculo viridi & aqueo.

Folia quæ in ſurculis in nodulis longis, rotundis, craſſiuſculis, viridi-dilutis petiolis interiori parte tenuiter rubeſcentibus proveniunt, majora, anterius cuſpide longiuſculo eminentia, in oris in cuſpides ſeu angulos ſinuata, ad petiolum latitudine majori, inde ſenſim contractiori, uno latere ex inferiori parte petioli producta, tactu lenia & fractu facilia.

Ex coſta quæ craſſiuſcula eſt & in recta nonnihil, maxime autem in adverſa eminet, hinc inde *coſtæ* exeunt etiam in recta parte nonnihil eminentes ac in cuſpides incurrentes, atque inter haſce coſtas *venulæ* in adverſa tenuiter eminentes transverſim diſtributæ ſunt, quæ rectam partem tractu ſuo ſtriant, ſuntque folia in recta virore fuſco & ſurdo, in adverſa clariori & parum nitente, in coſtis magis claro, odore gravi & maleolente.

Flores qui ſupra ex origine foliorum petiolis uncialibus, craſſiolis ac viridi-dilutis exoriuntur grandes ſunt, campaniformes, uni folii, in totum candidi, oblongo collo, labris rotundis ac in quinque angulos complicatis, habentque cuſpidem anguſtum è ſingulis angulis eminentem, ac in medio labro inter duos angulos ſito una plica ſe criſpant; odore ſunt debili haud injucundo; qui liliorum odoris æmulus, ſuntque folio craſſiolo ac denſæ texturæ ad calycem in collo quinque lateribus circumſcripti, in quibus ſingulis exterius tribus coſtis in longitudine ſtriati.

Inferius è collo campanæ quinque *Stamina* candida & ſurrecta exſurgunt, quæ planos latoſque & ſurrectos apices gerunt: ſunt autem ſtamina parte ſuperiori ad apices rotunda & libera, inferiori angulata & ſtriata, ac angulis laterum colli arcte affixa, cum ſta-

Digitized by Google

minibus ſtylus albicans prodit rotundus ac liber ex vertice capituli albicantis, quod principium fructus eſt, ac in orificio calycis ſitum, erumpens.

Calyx oblongus & viridis laxe collum florum circumſidens, ſuperius quinque cuſpidatis foliis inſectus ac quinque coſtis, quæ in foliorum cuſpides incurrunt, in longitudine ſtriatus.

Fructus rotundi aculeiſque longis ac rigidiuſculis in totum obſiti, colore etiam cum maturi ſunt viridi, intus pulpa albicante, ſuntque calyce rotundo & laxo, ac verſus exteriora reflexo ſuccincti.

Semina in fructibus conferta ſunt in quatuor capſulis oblongis, quæ per interſepimenta ex medio ſtylo ad corticem excurrentia à ſe mutuo diſtinctæ ſunt in ſuis ſeriebus diſpoſita, ac pulpa tenui intercepta; ſunt autem ſemina plana & ſcabra, una parte ubi non-nihil craſſiora ſunt, rotundiola, altera rectiori ora, colore flavâ ſeu ſubruffa, cortice duriolo, pulpa alba quæ ſapore ſubdulci.

Toto anno maxime autem tempore pluvioſo hæc planta fert *Flores.*

VIRES EJUS.

TRita & mixta cum oleo *Sirgelim* membris tumefactis humoribus imponitur. *Succus Foliorum* expreſſus & mixtus cum ſaccharo dicto Luſitanice *Jagra de cána* confert pro morbo ſacro parte affecta cum eo uncta: *ſemina* ad tria numero ſumpta conducunt in febre frigida; eadem trita & mixta cum aqua in qua macerata fuit oriza, membris tumefactis commodè imponitur.

FIG. 28, 29, 30.

Tres ſpecies *Hummata* ab Authoribus noſtris deſcriptæ differunt ut plurimum forma foliorum & fructuum: ſunt verò omnes ſpecies *Daturæ*; quod demonſtrant flores & ſemina. Chriſtophorus Acoſta quoque in Aromat. cap. 55. mentionem injicit triplicis *Daturæ*, diſcrimine potiſſimum poſito in colore florum. Cæterum omnes ſunt ſpecies *Stramonii*, creſcentes in variis locis Orientalis & Occidentalis Indiæ. Fruticibus perperam accenſentur, cùm ſint herbæ, quæ primo anno ſuæ ſationis flores & fructus producunt, quemadmodum Cluſius animadvertit in ſua annotatione ad ſupra citatum caput Acoſtæ, & nos ipſi ex propriâ experientiâ obſervavimus. Caſparus Bauhinus in Pinace hanc plantam annumerat ſpeciebus *Solani*, eamque appellat *Solanum fœtidum pomo ſpinoſo oblongo*, & ſecundùm teſtimonium Acoſtæ appellatur in Malabar. *Umata-Caya*, quod non multum abludit à voce *Hummata*. Quam periculoſus ſit ſeminum *Daturæ* uſus internus, & quomodo ea homines ſenſibus privent, de eo vide citatum caput Acoſtæ.

NI-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

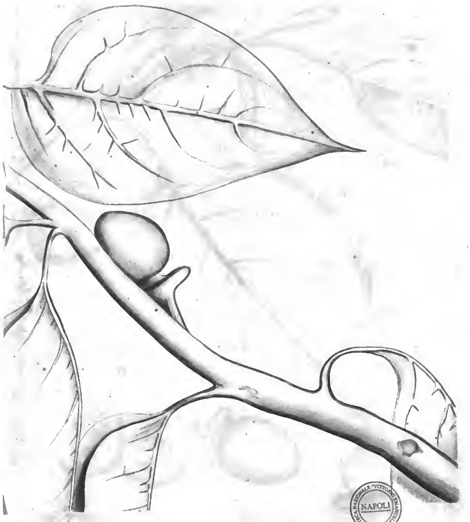
F. 29.

Nila hummatu. lu.

നിലഉമ്മത്തു *mal.*

نيلا اوممتو *Arab.*

कालोदुतीनो *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

NÍLA-HUMMATU.

FIG. 29.

N*ila-Hummatu* quæ eſt ſecunda ſpecies *Hummatu*, ling. Bram. *Calò-Dotirò*, eſt ſuffrutex altitudine unius hominis, naſcens in arenoſis. Fig 29.

Radix quoque fibroſa, albicans & capillata.

Stipites cortice exterius purpureo-cœrulei ſeu purpureo-rubri & nigricantes.

Folia quæ minora prioris ſpeciei foliis petiolis interius purpureo-rubeſcentibus appendent, ſuntque oblongo-rotunda, ac anterius cuſpidata uno latere ex inferiori parte petioli producta, margine æquabili maxima ferme ad medium latitudine, tactu lenia & fractu facilia, coſtis quæ obliquo & annulari ductu ex media exeunt ac *venulas* etiam tranſverſas emittunt, in adverſa ſtriata, odore quoque gravi; in foliis tenerrimis adverſa pars ex rubro in totum nigricans, interior viridis.

Flores ejuſdem formæ, ſed colore in totum ex cœruleo-purpureo-rubro-fuſci, qui in calyce magis fuſceſcit, cum in gemmis ſunt, pars interior campanæ albicat, at exterior quoque in totum purpureo-rubra eſt.

Fructus oblongo-rotundi, alii glabri, alii gemmulis hinc inde rigidis & valde nitentibus ac purpureo-rubris obſiti, colore primum viridi, qui in purpureo-rubrum fuſceſcit.

Calyx quoque rotundus, ſed minor & fructui minus proxime adſtans.

Semina ejuſdem formæ ac coloris.

Toto quoque anno & maxime tempore pluvioſo fert *Flores*.

VIRES EJUS.

DEcocta proficua eſt pro membrorum doloribus vel pro eorum induratione in ablutione corporis, uti & pro febre frigida ſi

Digitized by Google

cum ejus decocto in oleo corpus ungatur; ad quod etiam ſervit radix eodem modo uſurpata. *Folia* trita cum calce ſerviunt pro pruritu corporis facta perunctione. *Foliorum* & *Fructuum* decoctum cum oleo dolores corporis mitigat eodem modo adhibitum. *Fructus* contuſi & tuti demptis ſeminibus perbelle ſanant apoſtemata & carbunculos iis appoſiti. *Semina* largius ſumpta ſoporem inducunt, ac periculoſa eſt eorum ſumptio necem adferens; hæc in virtute prima eſt excellentior.

Digitized by Google

NAPOLI

Digitized by Google

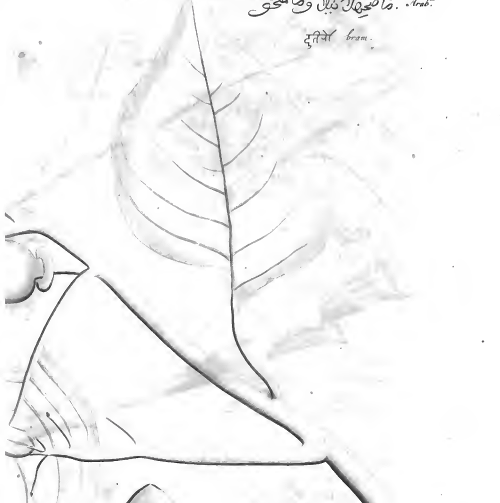
T. 30.

Mudela-nila-hummatu: lat.

മുദെലനിലഉമ്മത്തു *mal.*

مُاضِجِهَلَ اَنْبَلْ وُمَّاطْحُوْ. *Arab.*

दुतीरो *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

MUDELA-NILA-HUMMATU.

FIG. 30.

Mudela-Nila-Hummatu quæ tertia ſpecies eſt *Hummatu*, lingua Bramanum, *Vallò-Dótiro* à *Nila-Hummatu* non niſi in floribus differt, *Flores* namque hujus ſunt oblongæ campanæ duplicatæ vel triplicatæ, quarum interior ex exteriori, quæ latiori orificio eſt, emicat, ac ſecunda ex prima quæ exterior eſt duos ferme transverſos digitos, tertia ex ſecunda ferme tres; ſunt autem ſingulæ campanæ inferius ex calyce laxo oblongo-rotundo prodeuntes minus lato orificio quam ſimplices campaniformes flores *Nila-Hummatu* in orificio quinque cuſpidibus oblongioribus eminentes ac medio intra duos cuſpides intervallo una plica corrugati; earum duæ exteriores verſus cuſpides ſingulos ex calyce in longum tribus nervulis parallelis tenuiter eminentibus ſunt ſtriati, interior autem ad ſingulos cuſpides uno nervo eminente & duabus venis parallelis, colore quoque exterius ſunt ut *Nila-Hummatu* rubro-fuſco-purpuraſcente, interius autem ubi teneriores albicante ſurdo, & in inferiore parte quæ in calyce eſt ex albicante ſubflavo, cum vetuſtiores ſunt etiam interius nonnihil purpuraſcentes, non vero adeo plene ut *Nila-Hummatu*. Fig. 30.

Intra haſce campanas ubi ſe arcte in collo apprehendunt, etiam oblongo-anguſta *Foliola*, quorum alia ſuperne, alia inferne exoriuntur exteriori ſuperficiei interioris campanæ arctius annexa, parte exteriori quoque rubro-fuſca-purpuraſcentia, interiori albicante conſpiciuntur.

In medio intra orificium interioris Campanæ quinque quoque *Stamina* rotunda rubro-purpuraſcentia cum oblongis, ſurrectis apicibus ut in *Nila-Hummatu* proveniunt, parte inferiori qua quadrata, ſtriata, piloſa & candida collo campanæ annexa & agglutina-

ta, ac cum iis ex orificio calycis prodit *ſtylus* in totum purpuraſcens ſuperne craſſior ex capitulo oblongo, nigricante purpureo, quod rudimentum fructus eſt, emergens.

Calyx quinque cuſpidibus quoque eminet ac verſus ſingulos cuſpides uno nervo eminente in longum ſtriatus, eſtque coloris rubro-nigricantis purpurei.

Apud hoſce medicos non eſt in uſu.

ERI-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

T. 31.

Ericu. lat.

എരിക്ക *mal.*

حِرِّيْغُو *Arab.*

चुवे *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

ERÍCU.

FIG. 31.

ERicu duæ ſpecies, una ejus nominis, altera Bel-Ericu. Fig.31.

Ericu lingua Bram. Roey, eſt frutex in totum lacteus altitudine quinque, ſexve pedum, naſcens in arenoſis.

Radix fibroſa ac ſubruſa, conſtatque cortice lacteo, intus albicante.

Stipites minus lignoſi, lactei & virides ac albicante farina conſperſi.

Folia bina & bina proveniunt pedunculis curtis & craſſis, viridi-dilutis in una parte rotundis, in interiori planis, quæ ſuperiora ſunt ordine proxime inferiora decuſſant: ſurculi dum magis excreſcunt, foliis ſuis in inferioribus partibus nudantur aliis ex ſuperioribus ſeu tenerioribus erumpentibus.

Sunt autem folia oblongo-rotunda, verſus petiolum contracta, anterius rotunda ora ſeu etiam cuſpidata, rotundo-plana, lenia, lactiplena ut in pediculis, craſſa, fractu facilia, ac manſa os adurunt, viroris communis, farina in adverſa albicante conſperſi, odore gravi.

Ex coſta intermedia in adverſa *Coſtæ* craſſæ & alte eminentes obliquo ferme paralleſo arcuato ductu anteriora verſus procedunt, ac à margine reflexæ in ſe invicem deferuntur, *venulas* tranſverſas raras intra folium diffundentes.

Flores qui in caulibus longis, craſſis, rotundis, viridibus, rigidis ac ſurrectis umbellatim ſeu congregatim in vertice ſurculorum proveniunt, ſunt ſtellæ ex albo purpureo-rubeſcentes, conſtantes quinque foliis cuſpidatis odoris debilis haud injucundi æmulantis odorem liliorum, ſuntque folia craſſa ac velut conduplicata & rigida proxime ad cuſpidem uno brevi ſulco qui exterius extuberat interius ſtriata, ac cum ſuis oris & cuſpide cum vetuſtiora ſunt verſus exteriora inflexa; color iis ac cuſpides interius ex albo purpureo-ru-

 beſcens,

beſcens, verſus calycem magis albicans & minus rubeſcens, exterius ſub oris pallidior & magis albicans.

In medio florum ſe erigit *Stylus* rotundus ac purpureo-dilutus cum quinque pedunculis qui ſtylo medio ex adverſo angulorum foliorum circumſtant ac annectuntur: ſunt autem pedunculi plani ac è medio ſtylo late excurrentes ſuperius rotunda ora inflexi, & duobus cornibus ad ſummitatem extuberantes ac inferius ſpirali ductu intorti ex membranis conduplicatis conſtantes, ad oras craſſiores & purpureo-cærulei, in una parte ubi ſpiratim intorti ſunt craſſitie maxima, & purpureo-pallidi ad ſtylum medium tenuiſſimi & albicantes: in vertice ſtylus orbiculo ſtelliformi ac viridi-diluto, quod quinque punctorum eſt, ac ſingulis punctis recta in medio duorum pedunculorum eminet, coronatus eſt.

In medio ſtylo ad ejus exortum duo *Globuli* rotundioli, virides ac parte qua ſibi mutuo adjacent nonnihil plani qui rudimenta fructus ſunt, conſiti ſunt; ex hiſce globulis duo filamenta albicantia, ex ſingulis unum, emergunt, quæ per ſtylum velut theculam ad orbiculum ſtelliformem tranſmittuntur, & ſuperiori parte conjuncta ſunt.

Calyx cui ſtellæ inſident foliorum eſt quinque rotundiolorum, acuminatorum ac craſſiolorum colore albicante, ſuntque flores lactei præſertim in ſtylo & in petiolis.

Gemmæ florum ſunt nonnihil cuſpidatæ ac quinque laterum, quæ inferiora verſus plana ſunt & verſus ſummitatem in angulos quinque extuberantes contracta.

Fructus petiolis craſſis ac valde rigidis & intortis inſident ſæpe bini juncti, ſuntque oblongo-rotundi & cuſpidati, ac in una parte rotundo dorſo extuberantes in quo futura in longum ex petiolo ad verticem ſtriati, in oppoſita parte planiores, ac hinc inde lacunoſi & inæqualis ſuperficiei, ſuntque cortice viridi qui interius lacteus; intus eſt capſa ſeminalis oblonga quæ à cortice exteriori laxe circumdatur conſtans cotice rigido, duriolo, craſſo, viridi, qui exterius filamentis viridi-dilutis longis ac inter ſe intricatis pertextus ac cortici exteriori laxe annexus eſt.

Semina quæ ſub cortice interiore jacent, ſunt valde plana, rotundiola, inter ſe ſquamatim ſeu ſcutelliformiter poſita ac

ad

ad interiora nonnihil incurvata, primum viridi-diluta ac limbo albicante ſeu viridi-dilutiore in oris, dein magis flaveſcentia, habentque parte qua cuſpidem fructus reſpiciunt oculum in ora, cui penicillus filamentorum tenuium argenteorum inſidet, quæ cum fructus immaturior eſt in oblongis capſulis apertis membranaceis, quæ in longitudine fructus ac ſibi mutuo parallelæ ſitæ ſunt, ac medio corculo viridi-diluto & fungoſo circumpoſitæ, includuntur, ex quibus poſtea cum fructus grandior evadit, erumpunt.

Hic frutex in anno ter *Flores* profert.

VIRES EJUS.

EJus decoctum cum oleo in unctione partis affectæ podagra juvat. *Radix* in decocto data confert pro febre frigida; eadem quoque ſervit pro tumoribus mulierum quos habent poſt partum; eadem cum aqua adhibita in lotione partis morſæ à colubro dicto *Cobra capella*, juvat; ſimpliciter maſticata pro doloribus dentium confert. *Succus Foliorum* extractus ac cum oleo decoctus parti affectæ doloribus arthriticis conducit, ad quod etiam ſervit ſi folia cum oleo peruncta & ad ignem calefacta apponantur.

BEL-ERÍCU.

BEl-*Ericu* quæ altera ſpecies *Ericu* eſt, ling. Bram. *Davi-Roey*, à priori non differt niſi quod flores in totum albi & candidi ſunt, atque in vertice ſtyli etiam coronati ſtellari orbiculo viridi.

Bel-Ericu eſt *Ericu* album, ut & Bramanis *Davi-Roey*,

Bel-Ericu Malabaribus ſic dicta quod habet flores albos, nam, *bel* eis eſt *albus*.

VIRES EJUS.

TRita & cum oleo de *Vépu* decocta in unctione partis affectæ podagra prodeſt. *Radix* & *folia* trita & in lacte data ſerviunt pro venenato morſu gliris; eaſdem quoque cum *Ericu* virtutes habet.

FIG. 31.

Authores noſtri deſcribunt hic duas plantas ſub nomine *Ericu*, quæ tantùm differunt in colore florum, & propter ſpeciem ſuam minimè accenſendæ ſunt fruticibus, ſed herbis, quia caules & folia earum quotannis intereunt. Illud porrò nomen diſtinguendum eſt ab alio nomine arboris, quam Braſiliani *Urucu* appellant, quæque cum hac herba nulla in re convenit, eò quòd ſimilitudo nominum errandi anſam præbere poſſet. Eruditus Proſper Alpinus deſcribit in ſua Hiſtor. de Plantis Ægypti cap. 25. has plantas ſub nomine *Beid el oſſar*, atque eam creſcere in humidis locis circa *Alexandriam*, ad brachium Nili *Calig* dictum. Et Joannes Veſlingius Annot. in idem caput, eam inſignit nomine *Beid & Sſar*. Planta à Medicis Arabibus tantùm vocatur *Oſſar*, fructus verò *Beid el Oſſar*. D. Jacobus Cornutus eandem hanc plantam, Hiſtor. plantarum Canadenſium, cap. 37. nominat *Apocynum majus Syriacum rectum*: eſtque *Apocynum Ægyptiacum lacteſcens ſiliqua Aſclepiadis*, Caſp. Bauhini in Pinace. In hortis Belgicis notiſſima eſt, ubi menſe Auguſto flores fert, verùm nullos fructus nec ſemina: folia quoque quotannis intereunt; ſed radix diu ſuperſtes eſt, procurritque inſtar lolii, niſi coërceatur. Hæc de priore ſpecie, quæ poſteriori ſimillima eſt, niſi quod in colore florum differat, qui in hac albus eſt, ut ſuperius dictum eſt, & propterea ſub nomine *Bel-Ericu* ab autoribus noſtris deſcribitur. Invenio hanc etiam memoratam in Horto Regio Pariſienſi fol. 22. hic tamen non ita vulgaris eſt ut prior floribus pallido-purpureis.

AVA-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

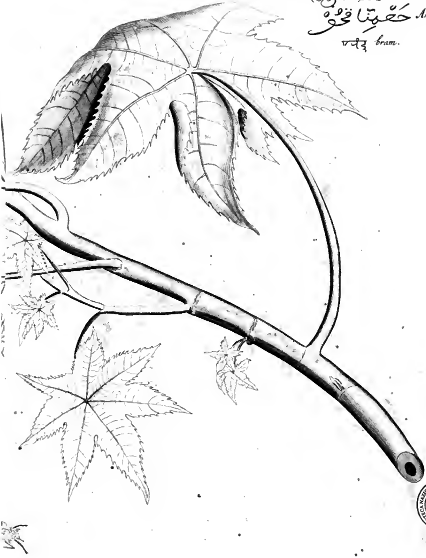
Google

Arànacu, ſeu Citavànacu. lat.

ആവണക്ക *malab.*

حَخّمِتّا قحُوُ *Arab.*

एरंडु *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

AVANACOE ſeu CITAVANACU.

FIG. 32.

Avanacoe quatuor ſpecies, *Avánacu* ſeu *Citavánacu*, *Pándi-Avánacu*, *Cidel-Avánacu*, *Cády-Avánacu*. Fig. 32.

Avánacu ſeu *Citavánacu* ling. Bramanum *Erandò*, eſt frutex naſcens in arenoſis altitudine novem decemve pedum, cujus duæ ſpecies ſunt, una cortice viridi-communi, altera rubro.

Radix fibroſa & albicans.

Stipites qui è radice exſurgunt, geniculati, cavi, ac fungoſo, albo, ſubflavo, molli ſiccoque corculo intus obducti, in geniculis fungoſo, albicante molli interſcpimento clauſi, pauco ligno, ut & ſurculi quos ex geniculis ejiciunt, cortice amaro, & maximè pungente ſeu lancinante linguam.

Folia, quæ cauliculis longis inſident, ſtelli: formia ſunt ſeptem & etiam octo cuſpidum, qui verſus partem anteriorem longius excurrunt, in margine acutis dentibus inciſa, contextura tenuia, ad tactum lenia, mollia, colore in recta viridi-obſcuro, in adverſa autem viridi-claro.

Coſtæ in iis pro numero cuſpidum ex ſummitate cauliculi velut radii è ſuo centro exeunt, quæ ſingulæ in cuſpidem deſinunt, atque in adverſa parte maxime eminent, minus vero in recta, ſuntque craſſiolæ ac viridi-dilutæ *Nervulos* tranſverſos tenues hinc inde diſtribuentes, quorum qui proxime ad centrum ſunt circa illud velut araneæ rete ſua contextura referunt, qui autem ex ſuperiori parte coſtarum exeunt obliquo annulari ductu anteriora verſus excurrunt in apices cuſpidum, quibus folia in margine eminent ſe inſinuantes.

Sunt autem *Cauliculi* foliorum cum coſtis quæ ex iis exeunt in frutice, qui cortice communi ſeu viridi eſt, viridi-clariſſimi, in eo qui cortice rubro eſt quoque rubeſcentes. Foliis ſapor amarus, ſubaſtringens & ſubacris.

Flores plures congregatim in cauliculis quoque longis, craſſiolis, ſtriatis ac viridibus, brevibus pedunculis proveniunt, ſuntque gemmæ virides plano-rotundæ & cuſpidatæ, ex cu-

jus medio numeroſa ſtamuncula viridi-diluta, quæ gemmulis ſeu apicibus ex viridi flavo dilutis dotata ſunt, erumpunt, & quæ in tria quatuorve ac ad ſummum ſex cuſpidata & viridi-dilutafolia, ſe laxant & aperiunt.

Fructus qui plures ſimul petiolis ferme duuncialibus & nonnihil incurvis appendent, ſunt capitula rotunda, parum oblonga & trium oblongo-rotundorum laterum, quæ ſingula in medio in longum una ſutura ſtriata, ac utrinque à latere ſuturæ duplici ferme ordine foliorum aculeatorum in longum obſita, exterius viridis coloris ac cœruleo rore conſperſa, ac ſub exteriori cortice viridi lignoſo ſeu corneo cortice conſtantes; fructus autem adhuc teneriores ſunt capitula foliacea magis viridia foliis anguſtiſſimis nonnihil ſurrectis ac viridibus, quæ ipſa florum ſtamuncula ſunt, ac poſtmodum magis rigeſcunt ferme inſtar aculeorum ſeu ſpinarum obſiti, habentque in vertice umbilicum rubrum ex tribus foliis conſtantem qui poſtmodum fuſceſcens decidit, ſuntque ſaporis amari.

In fructibus tria *Semina* continentur intra unumquodque latus tanquam in propria capſula unum numero membranis lignoſis ſeu corneis quæ ſtylo medio & angulis laterum adſtrictæ ſunt à reliquis ſejunctum; ſunt autem ſemina forma rotundo-oblonga ac nonnihil plana in vertice habentia unum craſſiolum capitulum ſeu umbilicum albicantem, & parte interiore qua ſtylo medio accumbunt pellicula albicante tenuiſſima obducta, & in medio ubi teneriora ſunt angulo extuberante ac ſutura albicante ſtriata; ſuntque primum coloris albicantis, dein rubeſcentis, cum matura ſpadiceo-fuſci & nitentis, ac cinereis undulis variegata, ſaporis quoque ſubamari & nonnihil pungentis.

Fert hic frutex *Flores* & *Fructus* duabus tribuſve vicibus in anno, tempore pluvioſo plures, etiam toto anno ſi in locis udis & irriguis, qui æſtu non in totum exſiccantur, conſitus ſit, ſed rarius.

VIRES EJUS.

R*Adix* dolores ex flatibus in viſceribus obortis levat in decocto data, atque hoc pacto ſi per dies aliquot ſumatur pedum tumorem tollit, uti & renum dolorem ac ventris; nec minus ejus decoctum juvat pro tympanitide & aſthmaticis

& igne

& igne ſacro uti & in podagra. *Folia* trita & capiti appoſita ejus dolorem ſedant; eadem ſuper igne toſta in podagra ſerviunt parti affectæ applicata, quin & *Foliorum* decoctorum vapor exceptus in parte affecta proficuus; urinæ curſum promovet ſi cum ejus decocto balneum inſtituatur. *Fructus* purgativi ſunt ſi in pulverem frixi cum ſaccharo dentur. *Semina* renum dolorem mitigant, ſi trita è regione partis affectæ apponantur. *Oleum ex ſeminibus* expreſſum purgativum eſt; quod etiam cum lacte dulci epotum purgat, ac doloribus ventris ſiſtendis confert; juvat etiam in doloribus corporis olei perunctio.

PANDI-AVÁNACU.

PAndi-Avánacu quæ ſecunda ſpecies *Avánacu* ling. Bram. *Vollò-Erandò*, à priori ſpecie in eo tantum differt, quod altius aſſurgat, quodque ſtipitibus & ramis eſt valde rubris ſeu miniatis & nitentibus. *Foliis*, *Floribus* & *Fructibus* paulo majoribus. *Semina* quoque eadem, ſed majora & paulo planiora, & inter ſpadiceo-fuſcum & nitentem colorem cinereis undulis rarioribus conſperſa. Hic frutex in hiſce terris rarius quam *Avánacu* reperitur.

Vollò-Erandò ling. Bram. eſt *Erandò* major.

VIRES EJUS.

Cohibet vomitum ſi *Cortex* ejus ex collo ſuſpendatur.

FIG. 32.

Quatuor ſpecies *Avánacu* ab autoribus noſtris deſcribuntur, eædemque ſunt cum *Ricino*, excepta quarta. Hæc videlicet prima diſtinguenda eſt à *Ricino Americano majore ſemine nigro*, quoad ſemina & flores: interque ſe admodum magnitudine differt, ratione ſoli & loci in quo creſcit. In quibuſdam locis fit arbor, in aliis verò non excreſcit ultra quatuor quinqueve pedum altitudinem. Petrus Bellonius narrat in ſuis Obſervation. lib. 1. cap. 18. *Ricinum* multos annos ſuperare & arborem evadere, & ſi eſt *Kikajon* Prophetæ Jonæ, propterea quòd tum forte à quibuſdam æſtimatur eſſe arbor miraculoſa. Hæc prima ſpecies eſt *Ricinus vulgaris* Caſp. Bauhini in Pinace. Quod ad ſecundam attinet (cujus nulla figura exhibetur) utique nullam in illâ à priore differentiam invenio, præterquam in magnitudine, quod & autores noſtri obſervârunt.

CA-

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Cádel-aránacu. lat.

കടലാരണക്കു *mal.*

فَكَاضَحِهْلْ عَمَنْجَافِحُوْ *Arab.*

देपाळ *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

CADEL-AVANACU.

FIG. 33.

Caddel-Avánacu, quæ tertia ſpecies Avánacu eſt, lingua Bramanum, Japalù, eſt quoque frutex naſcens in arenoſis. Fig. 33.

Stipites ac *ſurculi* ſolidi.

Folia quæ in pediculis tenuibus quatuor pollicum longis proveniunt, figura à priori in totum differunt, ſuntque oblongo-rotunda, anterius in cuſpidem ſtricta, ad petiolum lata curvitate, rotundis oris tenuibus & raris in margine denticulis maxima ad petiolum latitudine, ſuperficie plana, glabra & texturæ tenuis ac ſubtilis.

E coſta in adverſa parte eminente *Nervi* oblique anteriora verſus exeunt in ſe invicem arcuatim ac ſubtili tractu incurrentes; color foliis in adverſa viridi-clarus.

Flores proveniunt in ſummitate ſurculorum coloris albicantis.

Fructus qui in ſummitate ſurculorum plures pedunculis brevibus, rotundis & tenuibus appendent, ſunt forma oblongi & trilateri tribus plano-rotundis lateribus conſtantes & in medio ſingulorum laterum ſutura ſubtili in longum ſtriati, ad petiolum ſtrictiores, in ſuperficie non foliolis aculeatis non obſiti, ſed punctis lacunoſis effoſſi, in vertice quoque cum teneriores ſunt umbilico trium rubrorum foliolorum, quæ deindecidunt dotati, cortice exteriori viridi-diluto interiori quoque lignoſo ac corneo, ad petiolum calyce parvo, qui cuſpidatorum, viridium foliorum eſt, comprehenſi.

Semina quoque in fructibus tria continentur in ſingulis lateribus tanquam propriis loculis unum, ſuntque interſepimentis lignoſis ſeu corneis, quæ angulis laterum & ſtylo medio adſtricta ſunt à ſe invicem ſejuncta, forma quoque oblonga in parte interiori quæ ſtylo medio fructus accumbunt, pellicula albicante tenuiſſima obducta ac in medio ubi cum teneriora ſunt, angulo eminente extuberant ſutura flava ſtriata, ſuntque cum ſicca parte interiori planiora, in altera

rotundiora & magis extuberantia, coloris in totum nigricantis & parum nitentis, in vertice nullo umbilico albicante ſunt, uti quidem ſemina priorum ſpecierum.

Bis in anno hic frutex fert *Flores* & *Fructus*; flores ferme in Januario & Julio.

VIRES EJUS.

FOlia trita & cum aqua epota purgativa ſunt; pro morſu ſerpentis dicti *Cobra Capella* juvant ſi in pulverem trita vulneri indantur; eadem cum foliis *Pandi-avánacu* & floribus *ſchem-pariti* in melle permixta pro capitis puſtulis ſerviunt facta unctione; unum fructus ſemen ſumptum uſum purgandi obtinet, ſi tritum in aqua propinetur.

FIG. 33.

Cadel-Avanacu ſpecies ordine tertia, exotica *Ricini* ſpecies eſt, cujus ſemen à quibusdam medicis circumforaneis falſo nomine *Granadilla* & *Grana-tilli* appellatur, inque apothecis ſub nomine *Catapucia minoris* notum eſt: utut diverſum ſit ab alia *Catapucia minore*, Bauhino in Pinace memorata ſub nomine *Lathyridis majoris*. Eruditus Jacobus Breynius deſcribit in Centuria prima plantarum exoticarum, cap. 54. plantam ſimilem, quam inſignit nomine *Ricini Indici minoris folio ſolani*, quæ tamen à noſtra in eo tantum videtur differre, quod flores noſtræ, *Cadel-Avanacu*, ad extremitates ramorum proveniunt, cum tamen alterius flores inter folia compareant.

CODI-

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III · NAPOLI

Digitized by Google

F. 34.

Cadi - avanacu. lat.

കാടിആവണക്ക *mal.*

قاضي اوَنَاكُو *Arab.*

बड़ापद् *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

CODÌ AVÁNACU.

FIG. 34.

C*Odì-Avánacu*, quæ quarta ſpecies *Avánacu*, ling. Bram. *Bóin-Erandò*, ſuffrutex eſt naſcens in arenoſis & petroſis altitudine duûm triumve pedum ramis in latum diffuſis. Fig. 34.

Radix tenuis fibraſque tenuiſſimas à latere ac ſubtus emittens ac ſubrufa.

Stipites qui è radice prodeunt, ut & *Surculi* viridi-clari, tenues ac durioli & ſolidi, intus tenui viridi corculo.

Folia, quæ hinc inde in ſurculis breviſſimis petiolis proveniunt, valde parva ſunt ac forma anguſto-oblonga, ad tactum plana, lenia, mollia, in margine minutiſſimis, condenſis ac viridi-dilutis denticulis ſeu crenulis inciſa, habentque coſtulam in adverſa eminentem, quæ & in recta conſpicua eſt.

Flores proveniunt in brevibus petiolis qui ſupra ex origine foliorum oriuntur, ſuntque gemmulæ ex viridi-flavo dilutæ petiolis circumpoſitæ.

Fructus qui brevibus tenuibus pedunculis ad exortum foliorum hinc inde unus numero paſſim tantum proveniunt, quoque forma ſimiles fructibus *Avánacu*, utpote tribus lateribus oblongo-rotundis circumſcripti, in medio laterum ac utrinque à ſtriis uno ſimplici ordine aculeorum ſeu minutiſſimorum ſpiculorum muniti, verùm parvi ac minuſculi ſunt.

Semina quoque in fructibus tria continentur intra ſingula latera tanquam in propriis capſulis unum; ſuntque forma cylindrica & magis cinerea minuſque de ſpadiceo participantia coloris ſurdi.

Flores & *Fructus* hic frutex toto anno fert, ſed tempore pluvioſo uberiori multitudine.

Codỳ-Avánacu Malabaribus ſic dicta quod naſcatur ſtipite ſurrecto, *Boi-Erandò* Bram. eſt *Avánacu* humilis.

VIRES EJUS.

TOtius plantæ ſuccus cum vino epotus fluxui ſiſtendo proficuus; idem cum oleo coctus proficue bibitur ad vires debiles reparandas; oleum quod ex tota planta paratur capitis ablutioni commodum ad ejus vertiginem tollendam & cerebrum confortandum.

FIG. 34.

Quarta hæc ſpecies Codì-Avanacu; omnium minima eſt, & figura cum nullis *Ricinis* convenit; ſpeciebus tamen *Lathyridis* forte accenſeri poſſet, cùm figurâ optimè illi ſimilis ſit.

NOTULA POST SCRIPTA

DE FLORIBUS AVÁNACU.

TOmo primo in deſcriptione ſpecierum *Avánacu* florum unius generis facta eſt mentio, poſtmodum autem duplicis & ſtructuræ & indolis flores in ſingulis comperti ſunt; ſuntque vel unice floridi, vel fructipromi, illi ornatui, hi uſui ſerviunt.

Primi qui ſunt generis caulis lateribus accreſcunt quinquefolio calyci inſiſtentes, quorum floſculentus apex ſeminalium punctorum glomeramen refert quaſi inconcinnum, ſed ſi obtutum bene acuas, diſtinctas & gradatim ſibi impoſitas corollas, dilutè flavas obſerves; eorum cauliculi multijugo talium floſculorum faſciculo circumdantur.

Secundi vero qui ſunt generis, è fructigeri cauliculi cacumine ſemper erumpunt, trino communiter ordine compoſiti, quorum medius cæteris grandior eſt. Hi ubi fructus producunt ejuſdem primordium binis foliolis, cito deciduis in baſi amplectuntur.

Fructuum apex tricuſpidato vertice, quouſque virideſcunt, coronantur, cujus unumquodque foliolum biſulcum eſt.

ANA-

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Ana-ſchunda. lat.

ആനച്ചുണ്ട *mal.*

عنغ جيانطكاء *Arab.*

सदवाइगणी *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

ANA-CHUNDA.

FIG. 35.

CHunda tres ſunt ſpecies, *Chunda*, *Ana-Chunda*, *Chéru-Chunda*, quæ omnes frutices ſpinoſi ſunt. Fig. 35.

Ana-Chunda ling. Bram. *Sàda-Vaingani*, eſt frutex ſpinoſus, denſis, longiuſculis, albicantibus, aculeatis ſpinis munitus, ac præ cæteris ſpinoſior, naſcenſque in arenoſis altitudine quatuor pedum.

Radix fibroſa & capillata, primum albicans, dein flaveſcens ſeu ruſeſcens.

Stipes craſſior eſt, quatuor quinqueve digitorum ut plurimum craſſitie, ſpinoſus, piloſus ac viridis, corculo molli ſubviridi in medio.

Rami tortuoſi ac ſpinoſi, tranſverſis, aculeatis, longiuſculis, albicantibus ſpinis, denſe muniti ac piloſa lanugine obſiti, colore viridi-diluto, interius quoque ex rubro-purpuraſcentes & nitentes.

Folia quæ petiolis longis, craſſis, rotundis, piloſis ſeu lanuginoſis ac ſpinoſis & viridi-dilutis proveniunt in ſtipite è ramis pergrandia ac majora cæteris ſpeciebus in lacinias cuſpidatas majores ſex, ſeptem, plus minuſve inter quas & minores emergunt utrinque ſinuata & cuſpidata in vertice contextura craſſa, denſa, piloſa lanugine obſita, ac in utraque parte lenia ut *Veluti*.

E coſta ſubſpiſſa & piloſa hinc inde *Coſtulæ* exeunt utrinque majores ſex plus minus in cuſpides laciniarum deſinentes, ac cum coſta intermedia in utraque parte foliorum ſpinis munitæ, ac in adverſa parte nervulis valde eminentibus ac cancelliformiter pertextis comitatæ; ſuntque folia in parte recta viroris obſcuri, in adverſa clari, in petiolis & coſtis viroris dilutioris, teneriora autem in petiolis & coſtis interius purpureo-rubicundo-fuſcis, in adverſa viridi-valde diluti coloris.

Flores qui ſupra originem foliorum atque etiam hinc inde in

ramis & ipſis petiolis foliorum, petiolis brevibus, piloſis ac viridi-dilutis plures congregatim proveniunt, ſunt ſtellæ in totum candidæ quinque, rarius ſex foliorum oblongo-cuſpidatorum odoris nullius; ſuntque folia craſſa, interius glabra, exterius piloſa ac lanuginoſa, venula una candida ac nitente in longum ſtriata.

In medio *Corculum* eſt flavum ac in pyramidem ſtrictum ex quinque vel ſex pro foliorum numero ſtaminibus flavis ſurrectis, craſſiolis & nonnihil cuſpidatis ac exterius ſtriatis conſtans, quæ ſtylo medio tenui longiori ac viridi-diluto circumpoſita ſunt: eſtque ſtylus medius exſurgens ex globulo viridi piloſo, qui in calyce eſt, ac rudimentum fructus.

Calyx florum quinque foliorum cuſpidatorum colore maxime exterius viridi-diluto, ac una vena in ſingulis foliis ſtriatus ac piloſus cum ſuis cuſpidibus inter folia florum ſitus.

Gemmæ florum ſunt forma pyramidales ac quinquelateræ & piloſæ.

Fructus qui congregati ſeu faſciati proveniunt, rotundi ſunt, pilis denſis, longis, ſurrectis ac nonnihil hirſutis, ex albicante flaviuſculis undique circumdati ac ſubaſperi, primum virides, poſtea flavi, calycibus ſuis arcte inferius excepti; in hiſce inter pulpam ſucculentam quæ primum viridis eſt, poſtea flaveſcens, numeroſa ſemina continentur in quinque diſtinctas ſeries inter parietes membranaceos intermedios diſpoſita; ſunt autem ſemina plana, rotunda ora ad unam partem rectiore, quæ primum albicantia, dein cum matura ſunt ex flavo-rubeſcentia.

Commune hoc eſt omnibus *Chunda* ſpeciebus, quod ſpinas habeant.

Viribus cum *Schunda* convenit.

FIG. 35.

Tres ſequentes plantæ *Schunda* ſunt ſpecies *Solani*, quod indicant flores & ſemina. Eruditus Guilielmus Piſo deſcribit in Hiſtoria Naturali Braſiliana, lib. 4. cap. 32. plantam dictam *Juripeba fœminam*, quæ plurimum cum hac Ana-Chunda convenit: & prima deſcripta his utitur verbis: *Poſterior altior, ſpinoſior, folia habet grandiora; inferius lanuginoſa & ſpinoſa ornata, laciniata & ſatura virentia; florem eundem cum mare, ſed nitidiorem*: quibus cum figura & deſcriptione Auctorum noſtrorum comparatis, parum differentiæ inter has plantas comperietur: eſtque procul dubio una eademque planta.

CHE-

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI
Digitized by Google

Schéru-ſchunda. lat.
ചെറുചുണ്ട Mal.
جهرو جنونطا Arab.
वीचवरी bram.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

CHÉRU-CHUNDA.

FIG. 36.

CHéru-Chunda eſt ſecunda *Chunda* ſpecies, ling. Bram. *Sinſarati*, eſt frutex minor reliquis, altitudine ſeſqui vel duorum pedum ramis in latum ſparſis; ejus caules non rubeſcunt. Fig.36.

Radix fibroſa & albicans.

Stipes cum ſurculis tenuiſſimis pilis obſitus ac viridis, intus corculo molli.

Folia conveniunt cum cæterarum ſpecierum foliis, ſed multò minora cæteris, piloſa ac aſpera nonnihil, paucioribuſque & minus cuſpidatis laciniis ſinuata.

Flores omnium minores, ſuntque ſtellæ quinque vel ſex cuſpidum coloris cœruleo-diluti & ſubpurpuraſcentis; in ſingulis cuſpidibus in medio venulâ albicante & nitente ac ad umbilicum calycis volatile viridеſcente ſtriati.

Corculum quod in medio flavum ſeu croceum eſt, conſtat ſurrectis & craſſis ſtaminibus, quæ ſuperiora & inferiora verſus ejuſdem ferme craſſitiei ſunt.

Calyx quoque ſex vel quinque foliorum cuſpidatorum.

Gemmæ florum primum virides, dein albicantes, poſtmodum purpureo quoque cæruleo colore ſunt, ſuntque forma oblongo-rotundæ & nonnihil ad conum accedentes.

Fructus ex omnibus ſpeciebus maxime parvi ſunt, rotundi, glabri ſine pilis ac nitentes à ſuis calycibus arcte inferius comprehenſi colore dum immaturi ſunt, viridi, dum verò maturi, flavo, dein corallino-rubro.

Semina quæ in fructibus continentur cum cæteris ſunt ejuſdem formæ & coloris.

VIRES EJUS.

RAdix confert in febre calida in decocto data; ejus decoctum cum melle intus ſumptum prodeſt pro catarrhis ſeu inſigni gra-

vedine, ſervitque in ſtranguria, eodem modo uſurpata addito momento *Cardàmome* flatibus pellendis ac inteſtinorum torminibus ſedandis conducit. *Radicis* aut *Foliorum* ſuccus decoctus & epotus concoctionem promovet: quin & ejus ſuccus cum ſaccharo datus, uti & ejus decoctùm cum melle ſervit pro phlegmaticis, juvatque in pectoris aſperitate. *Foliorum* & *Fructuum* decoctum addito pauxillo ſacchari & calcis pro pruritu corporis ſervit in unctione partis affectæ.

FIG. 36.

Præſtantiſſimus Guilielmus Piſo in ſuâ ſæpe citata Hiſt. Natur. Braſiliana, deſcribit & exhibet delineationem *Juripèba maris*, aitque eam etiam in Braſiliæ locis arenoſis creſcere; porrò figuram ejus his exprimit verbis: *Prior, & quidem mas, paulò ſœmina eſt minor; ad hominis altitudinem vix aſcendit; foliaque habet minora, nec multum ſinuoſa, ſed laciniata, caulemque rarioribus ſpinis obſitum. In ſummitate ramorum fert floſculos umbellatim quaſi congeſtos lactei coloris cum cæruleo mixti, qui exactè quinquangularem ſtellam repræſentant, conſtantque unico folio in tot triangula effigiato & quaſi diviſo; in medio autem quaſi quinque ſtaminula ſtant erecta: florem boraginis è longinquo diceres.* Hactenus Piſo: quibus omnibus cum delineatione & deſcriptione Authorum noſtrorum bene collatis, non dubitabitur quin hæc planta non ſit diverſa à *Scheru-Schunda* & *Tllamaſlamli*, *Recchi*, ſiquidem hæ omnes ſpecies ſunt *Solani ſpinoſi.*

CHUN-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III - NAPOLI

Digitized by Google

F. 37.

Schunda. lat.

Malab.

Arab.

bram.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

CHUNDA.

FIG. 37.

CHunda eſt tertia ſpecies dicta ling. Bram. *Dolari*, eſtque frutex major *Chéru-Chunda*, at minor reliquis altitudine trium pedum. Fig. 37.

Radix lignoſa, ruffa & fibroſa.

Stipes ut & *Rami* virides, tenuiſſimis & raris pilis obſiti, intus corculo molli.

Folia uti illa ſecundæ ſpeciei in lacinias ſinuata ſunt ac ferme ſimilia ac paulo majora, ſed minora illis aliarum ſpecierum, in ſuperficie quoque parum aſpera, pilis minutiſſimis obſita, rubeſcentia quoque in petiolis & coſtis, ſaporis ſilveſtris.

Flores quoque ſtellulæ quinque vel ſex cuſpidum coloris cœruleo-diluti & intenſius purpuraſcentis quam illa *Chéru-Chunda*, magnitudine flores primum ſpeciei paululum ſuperantes, at cuſpidibus ſunt minus elongatis, & minores illis aliarum ſpecierum.

Gemmæ quoque ex cœruleo purpuraſcentes.

Stamina corculi etiam flava ac craſſitiei inferius & ſuperne ferme uniformes.

Fructus qui calyci arcte inſident quoque rotundi ſunt, glabri ſine pilis magnitudine mediocri, ferme æquales fructibus *Ana-Chunda* aut paulo minores, cum immaturi ſunt una parte colore viridi, ſuperiori colore albo ſeu eburneo, cum maturi ſunt colore in totum flavo-diluto, ac pulpa viridi-ſucculenta quæ linguam adurit ac pungit.

Semina ejusdem formæ & coloris cum cæteris ſpeciebus.

VIRES EJUS.

AD concoctionem & digeſtionem juvandam, ſervit etiam pro tuſſi & pectoris gravedine decocta in melle & epota, ejus decoctum ſimpliciter pro febribus ex phlegmate & pituita obortis, ad quod etiam ſervit decoctum *Radicis*, hæc trita

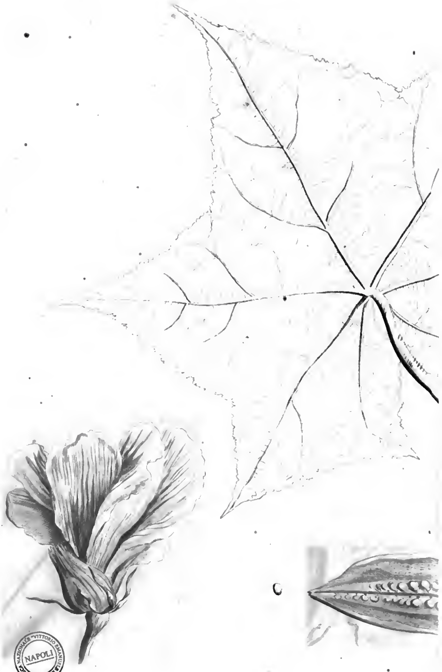
in vino data ad vomitum ſiſtendum, eſtque quantitate duarum unciarum ſumpta purgativum humorem pituitoſum per inferiora evacuans.

FIG. 37.

Schunda ſpecies tertia *Solani ſpinoſi Malabarienſis* non differt à prædentibus, niſi quod flores & fructus ſpeciei ſecundæ floribus & fructibus ſint majores, & primæ læviores.

CAT-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

F. 38.

Cátta-gasturi. lat.

കാട്ടുകസ്തൂരി *malab.*

قَتّا قَسْطُورِي *Arab.*

बोडकळा *bram.*

NAPOLI
BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III

Digitized by Google

CATTU-GASTURI.

FIG. 38.

Cattu-Gaſturi, ling. Bram. *Bónda-Caló*, eſt frutex utplurimum ad altitudinem unius hominis aſſurgens, naſcens in arenoſis. Fig. 38.

Radix lignoſa, fibroſa, albicans, intus viſcoſo, albicante humore, odoris & ſaporis nullius.

Caudex ſurculique rotundi denſis, hirſutis & longis pilis obſiti, exterius in una parte colore rubicundo-obſcuro, in altera viridi.

Folia quæ petiolis longis ac teneris proveniunt in tres ſeu quinque lacinias cuſpidatas, ac alia in latiores, alia in anguſtiores inciſa, quarum quæ intermedia longior eſt ac magis cuſpidata, dein quæ eam ordine ſequuntur, ſerrata in margine, tenuia ac pilis aſperis ſurrectis, hirſutis & longis in utraque parte obſita, in recta parte viridi-fuſca, in adverſa viridi-clara.

Ex petiolo cum coſta intermedia, quæ interius in cuſpidem longiorem folii exit, ac coſtulas hinc inde oblique anteriora verſus emittit, duæ utrinque *Coſtulæ* exeunt, ſuos quoque nervos hinc inde emittentes, quæ omnes etiam in recta parte folii licet magis in adverſa eminent, quarum ſuperior cum ramis in cuſpidem laciniæ quæ mediæ proxima eſt, incurrit; ſuntque coſtæ etiam in recta parte folii licet magis in adverſa eminentes, & in recta quoque viridi-fuſciores ſeu etiam ad ſpadiceum vergentes.

Flores qui hinc inde in ſurculis longiuſculis ſupra ex origine foliorum proveniunt, ſunt forma campanæ quinque foliorum quæ oblongo-rotunda, ac in longitudine groſſis venulis in utraque parte eminentibus ac venulis transverſis retiformiter intertextis ſtriata ſunt, coloris ex albicante flaveſcentis, ad umbilicum roſa purpureo-rubicundo-obſcura quinque dentatorum foliorum notata ſeu inſignita. In medio exſurgit ſtylus craſſus ſuperiora verſus nonnihil in conum deſinens ſtamunculis parvis albicantibus circumveſtitus, ac in vertice quinque nodulis craſſiolis purpureo-valde-rubicundis ornatus.

Floribus deciduis ſuccedunt *Capſulæ* ſeminales oblongæ, cuſpidatæ, piloſæ, craſſis & rigidis petiolis inſidentes, ac inferius octo oblongis, cuſpidatis, viridibus & piloſis foliis ſuccinguntur, ſuntque per interſepimenta membranacea quæ mediis lateribus adducunt, ac ſtylo ſeu columnæ intermediæ adſtricta ſunt, in quinque loculamenta in longum diſtincta.

Semina in ſingulis loculamentis duplici ferme ordine continentur ſtylo intermedio ſuis umbilicis adhærentia, forma rotundiola & nonnihil plana, ad unam partem ubi umbilicus eſt concavæ rotundis parallelis ſulcis ſtriata, primum alba, at matura & ſicca colore fuſco ac nigricante, odore muſcato, qui cum tempore evaneſcit.

VIRES EJUS.

SErvit pro **Rootjondt** ſi cum ſemine ejus trito & mixto cum ſtercore vaccæ perungatur corpus.

FIG. 38.

Eruditus Joannes Veſlingius deſcribit nobis in ſuis Obſervationibus & Notis ad Alpinum de plantis Ægypti, hunc fruticem *Cattu-Gaſturi* ſub nomine *Ab el moſch*, ſeu *Moſch Arabum*, vocatque etiam *Bammiam Muſchatam*, ad differentiam *Bammiæ Alpini*, niſi fortè illa minùs clarè eſt deſcripta. *Alcea Ægyptia* Cluſii in Hiſtor. Plant. lib. 4. cap. 16. eſt quoque ſpecies harum plantarum. Si ſemen hujus eſſet odoriferum, quemadmodum eſt ſemen *Cattu-Gaſturi*, & *Bammiæ Muſchatæ* Veſlingi, non poſſet dubitari quin eſſet una eademque planta. Verùm quoniam hoc reticetur, utique controverſiâ non caret res iſta, eoque magis quia *Cattu-Gaſturi* in omnibus partibus major eſt: cujus quoque mentio eſt in D. Caroli Rochefortii Natur. Hiſtor. Antilarum Americanarum cap. 12. ubi ejus brevis & clara deſcriptio exhibetur, ſub nomine *Herba Muſchata* (vulgò **Muskus-kruydt**.) Guilielmus Piſo in Hiſt. Natur. Indiæ Occidentalis lib. 4. cap. 45. de *Quigómbo* ſeu *Alcea Muſcata* deſcribit noſtrum *Cattu-Gaſturi* pluribus circumſtantiis ſub dicto nomine. Vocatur verò vulgò ſemen hujus plantæ nomine ſeminis muſci, ob ſuavitatem odoris muſco valde ſimilis, & propterea in ſuffitibus frequentis uſus.

SCHO-

[illegible]

[illegible]

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Schorigenàm. lat.
ചൊറിഞണം. *mal.*
چبارئ فیٔ نغم. *Arab.*
पितकाउप्कलि *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

SCHORIGENÀM.

FIG. 39.

Schorigenàm quatuor ſpecies ſunt, una ejus nominis, altera *Válli-Schorigenàm*, tertia *Bátti-Schorigenàm*, & quarta *Ana-Schorigenàm*. Fig.39.

Schorigenàm, lingua Bram. *Pitta-Gaſurculi*, eſt frutex ex genere urticarum altitudine trium pedum naſcens in arenoſis.

Radix parva eſt, tenuis, dura & albicans, perplures longas fibras capillatas tam ſubtus quam à latere diffundens.

Caudex tenuis, rotundus, piloſus ac adurens, cortice tenui viridique-claro.

Folia quæ hinc inde in caulibus proveniunt, ſunt cæterarum ſpecierum foliis minora, facie oblongo-rotunda, inferius rotunda curvitate ac anteriora verſus contractiora & cuſpide mucronata, ſerrata in margine excepto eo qui petiolo proximus eſt, aſpera in utraque parte, piloſa & adurentia, colore in adverſa parte viridi-albicante.

Cum coſta intermedia ex qua hinc inde coſtulæ obliquo & annulari ductu prodeunt una utrinque *Coſtula* oblique anteriora verſus è pediculo excurrit cum cæteris coſtulis in apices dentium deſinens, ſuntque coſtæ etiam in recta parte eminentes at magis in adverſa.

Flores qui in partibus tam ſuperioribus quam inferioribus fruticis hinc inde ſpicatim proveniunt petiolis parvis, tenerioribus, valde piloſis, ſunt congeries gemmularum parvarum quæ coloris ex viridi-diluto flaveſcentis ſunt.

Floribus deciduis prodeunt *Capitula* ſeminalia, trilatera ac valde piloſa ex tribus globulis piloſis junctis conſtantia ac ſex ſurrectis, oblongo-anguſtis viridibus foliis quæ denſis transverſis cuſpidibus minutis obſita ſunt, comprehenſa, ſuntque coloris primum viridis, dein ſubflavi ac nonnihil rubeſcentis.

In quolibet capituli globulo continetur *Semen* unum, rotundum ac nonnihil oblongum cum umbilico bifido ſeu in duo labra ſulcato, coloris primum valde candidi, dein cum maturum eſt nigricantis & in umbilico rubro-fuſci.

Semina hæc omnium ſpecierum ſeminibus majora.

Digitized by Google

VIRES EJUS.

R*Adix* prodeſt in febre ex pituita oborta in modum annuli impoſita pedum digitis, ſuccus ex ea expreſſus ac in lacte vaccæ cum ſaccharo epotus conducit in febre oſſium ac ſervit pro pruritu corporis. *Radix* in decocto data urinam ſuppreſſam movet. *Lignum* cum *Fructibus* contritum vulneri inflicto ex cauda ſpinoſa piſcis *Ráye* ad ejus ſanationem inditur.

FIG. 39.

Species *Schorigenam* omnes ſunt *Urtica* ſpecies, earumque prima ſub eodem genere eſt cum *Urtica urente pillulas ferente*, *prima Dioſcoridis ſemine lini*, Caſparis Bauhini. Authores noſtri deſcribunt quatuor ſpecies, ſed tres tantùm figuras exhibent: quia ſecunda primæ admodum ſimilis eſt.

BAT-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

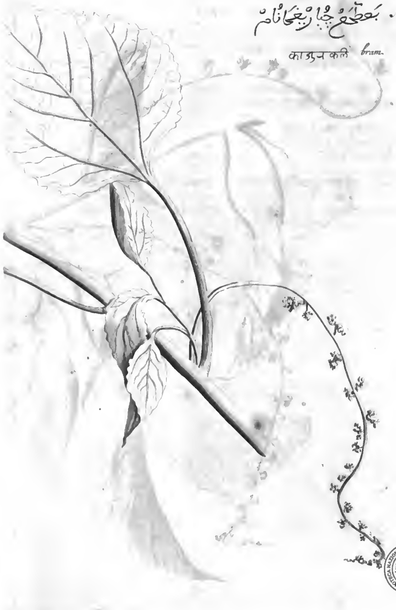
Digitized by Google

Bátti-ſchorigenám. lat.

ബട്ടിചൊറിയെണം. *mal.*

بَعْطِّحُ چُبَارْبِغَانَامْ *Arab.*

काञ्चनकलि *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

BATTI-SCHORIGENAM.

FIG. 40.

BAtti-Schorigenàm, quæ tertia ſpecies eſt Schorigenàm, lingua Bram. Daculi-Gaſurculi, frutex quoque eſt ex genere urticarum altitudine trium quoque pedum. Fig. 40.

Radix fibroſa, & albicans.

Caules ſtriati ac minus lignoſi, colòris rubro-obſcuri.

Folia quæ petiolis valde longis, craſſis, ſucculentis, planis ac interius ſtriatis proveniunt, poſtica parte latiora ſunt ac proxime ad cuſpidem brevi ſtriatura, anteriora verſus cuſpidata longiore cuſpide, ſunt quoque piloſa & adurentia, denticuliſque groſſis toto margine inciſa, habentque coſtulas in adverſa parte eminentes & cum media utrinque unam ex petiolo prodeuntem.

Flores qui in longis tenerioribus cauliculis ſeu petiolis qui ex origine foliorum exſurgunt, hinc inde in parvis capitulis quæ in pedunculis brevibus & ramoſis conſpiciuntur, proveniunt, ac in uno capitulo plures congregatim, ſuntque gemmulæ viridi-dilutæ ac parvæ foliis minutis albicantibus, minus conſpicuis conſtantes.

Floribus deciduis in capitulis ſuccedunt *Gemmulæ* virides ſeminales; ſunt autem *Semina* quæ in ſuis gemmis viridibus ſunt ac in iis ferme in totum cum matura ſunt emicant, albicantia parva ac magis minuta quam aliarum ſpecierum ſemina rotundiola & plana, coloris albicantis & ſubflavi.

Apud hoſce medicos non eſt in uſu.

FIG. 40.

Tertia ſpécies *Schorigenam* quodammodo ſimilis eſt *Pinó* Piſonis, ſpeciei *Urticæ*, quæ creſcit in Braſilia. Deſcriptionibus porro illis comparatis cum invicem, de convenientia nullum erit dubium.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Ana-ſchorigenam. lat.

ആനച്ചൊറിയണം. *mal.*

عَنَعْ چِيَارِيْغَانَمْ *Arab.*

हस्तीखाउप्पकुल *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

ÁNA-SCHORIGENÁM.

FIG. 41.

ANa-Schorigenám, quæ quarta ſpecies Schorigenam, Fig. 41. ling. Bram. Haſſy-Gaſurculi, frutex quoque eſt ex genere urticarum cæteris major ad altitudinem unius hominis aſſurgens,

Radix cum ſuis fibris minus dura ac tenerior & albicans.

Stipes craſſior & non adeo durus, ſuperiora verſus profunde ſtriatus, colore rubicundo-obſcuro præcipue in parte ima ad radicem hinc inde maculis albicantibus rarioribus interſperſus, verſus ſuperiora autem maculis albicantibus viridi-dilutis tanquam cutis ſerpentis dicti (*Cobra Capella*) variegatus.

Folia quæ petiolis longis, craſſis, piloſis, & ſucculentis qui in parte interiori planiores ac ſulco ſtriati & rubeſcentes in exteriore rotundi ac viridi-flaveſcentes proveniunt, grandiora cæteris, inferne lata ac rectiora ſeu minus rotunda ora excurrentia ac cuſpidibus groſſioribus in margine inciſa ſeu etiam in lacinias plures paucioreſve, habentque coſtulas viridi-albicantes cum media utrinque unam ex petiolo prodeuntem, quæ cum cæteris coſtis ex media tranſverſim excurrentibus in cuſpides intrant.

Flores ſunt gemmæ primum viridi-dilutæ, dein viridi-albicantes, parvæ, rotundæ in petiolis longioribus, qui hinc inde aculeati ſunt in denſis racemis provenientes, ac in quatuor folia ex viridi-albicantia, nitentia,

anguſta, anterius in nodulos criſpata ac convoluta ſunt, diviſæ.

Floribus deciduis *Semina* nullis incluſa capſulis proveniunt ſpicatim ad unam partem petiolis ejuſque ramulis viridibus hinc inde adhærentia, ſuntque petioli cum ramulis in altera parte rigidis albicantibuſque ſpiculis adeo denſe obſiti ac tam arcte convoluti, ut ſemina occultent, nec viſui offerant niſi ex convolutione in rectam explicentur.

Semina autem plana ac rotunda, ſubflava, ſeu ſubrufa, in medio magis craſſiola quam ad oras.

Apud hoſce medicos non eſt in uſu.

FIG. 41.

Ana-Schorigenam quarta ſpecies Authorum noſtrorum, eſt etiam exotica ſpecies *majoris Urticæ*, omniumque maximæ, neque extra ejus ſpecies collocari poteſt.

VAL-

VÁLLI-SCHORIGENÀM.

VAlli - Schorigenàm, ling. Bram. etiam *Titta - Gaſurculi* à prima non differt niſi quod hic ſit convolvulus.

VIRES EJUS.

RAdix decocta in aqua & epota hepatis ardorem reſtinguit, atque eodem modo ſervit pro tumore ventris & membrorum urinamque ſuppreſſam comitante; eadem trita & mixta cum lacte ac cum ſaccharo data proficua eſt pro pruritu corporis ſeu membrorum; ſuccus ex ea contrita expreſſus & epotus confert micturientibus urinam viſcoſam ac purulentam.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Schadida-calli. *lat.*

ചതുരക്കള്ളി *mal.*

بجياضميرآقيحالي *Arab.*

पडावीमिंपंलि *bram:*

SCHADIDÀ-CALLÌ.

FIG. 42.

CAlli tres ſpecies, *Schadidà-Calli*, *Elà-Calli*, *Tiru-Calli*, qui omnes frutices in totum lactei. Fig.42.

Schadidà-Calli, ling. Bram. *Padà-Nivúli*, eſt frutex altitudine duorum hominum naſcens in arenoſis.

Radix craſſa ſe rectà in terram demittens ac fibras hinc inde emittens, intus lignoſa, cortice exterius fuſco, intus candido & lacteo.

Stipes qui ex radice unus ſimplex exoritur, diverſis nodis diſtinctus ac inter nodos in tres oras anguſtas eminentes, quæ planis lateribus terminantur, extenuatus & in oris angulis extuberat & inter angulos ſinuatus, & in angulis ſpinis rigidis, acutis & rectis, fuſcis & nitentibus, quæ binæ & binæ ac cuſpidibus à ſe mutuo averſis prodeunt, munitus, cortice craſſo exterius viridi-fuſco, etiam cum eſt vetuſtior, veſtitus intus ſub cortice pulpa humida & albicante, nullo ligno ex qua ut & è ſuo cortice inciſo lac copioſum exundat.

Folia in oris in extuberantibus angulis ſupra ex ſpinis ſurrecta prodeunt, & quidem rara in ſingulis angulis unum numero in uno parvo, craſſo, plano, viridi ac lacteo pediculo, ſuntque minuta, rotunda, craſſa, lactea nullis ſtriata venis, oris verſus ſpinas nonnihil inflexa.

Flores in oris prodeunt maxime ex ſinubus cavis inter angulos extuberantes ſeu ſpinarum ordines intermediis ex parte eorum profundiori terni ſimul uno pediculo parvo ferme ſemidigitali, rotundo, viridi, lacteo, craſſo, ex ſinubus recta exſurgente, qui duos minores pedunculos laterales transverſum verſus oppoſitas partes emittit, eſtque medius flos pedunculo communi inſidens, reliqui duo pedunculis lateralibus: conſtant autem flores foliis quinque curtis, craſſis, ſolidis, rigidis, planis in ſuperiori parte, medio corculo rotundo-plano, piloſo, exterius ex viridi ſubflavo circumpoſitis; ſuntque etiam lactei & viridi-diluti ſeu ex viridi ſubflavi coloris, odoris nullius, habentque in medio ſtamina quatuor, quinque, ſexve ſurrecta, bifurcata, ſuperne rubra, quæ ex corculo inordinate prodeunt, ſuntque etiam lactei.

Gemmæ florum virides & flaveſcentes.

Floribus prodeuntibus folia decidunt.

Fructus qui ex florum corculo medio pedunculo ſurrecto, craſſiolo, ſemidigitali, rotundo & viridi prodeunt ſunt plani ac tribus

Pp emi-

eminentibus, rotundiolis angulis conſtantes, lactei ac colore viridi, dein ex parte parum rubeſcentes, ſaporis quoque adſtringentis, continentque in unoquoque angulo tanquam propria capſula unum *Semen*, quod rotundum eſt & cinereum, intus albicans.

Hic frutex qui totus lacteus eſt ex lacte linguam adurens, fertque flores ſemel in anno vel tempore pluvioſo vel maxime Januario & Februario.

VIRES EJUS.

EX *Radice* addito pauxillo aſſæ fœtidæ vulgo *Hinc* emplaſtrum præparatur quod ventri puerorum pro lumbricis commode ſuperimponitur. *Cortex Radicis* contritus & ſumptus cum aqua purgativus eſt. *Lignum* ejus contritum & decoctum cum aqua juvat in doloribus Podagræ, ſi ejus fumus ſeu vapor excipiatur in parte affecta.

FIG. 42.

Quàm incertè cum veteres tum recentiores Botanici veram formam plantæ *Euphorbium* producentis deſcripſerint, ſatis apparet, ut in Dioſcoride lib. 3. cap 96. Plinio lib. 25. cap. 7. Certum eſt *Gummi* ipſis optimè fuiſſe cognitum, ut & locum, in quo provenit, nimirum Africam, ex quâ hodieque per Zalée advehitur in Barbariam, idque ex locis à mari remotiſſimis. Quibuſdam annis tanta ejus provenit copia, ut vix ſumptus rependantur, cum hic centenæ libræ quaternis quiniſve florenis fuerint venditæ. Quod verò attinet ad deſcriptionem veramque formam plantæ, Authoribus noſtris ea laus debetur, ceu qui primi eam Botanicos noſtros docuerunt. Figura à Dodoneo lib 12. cap. 21. exhibita, non eſt verum *Euphorbium*, ſed alia planta: cumque illo complures etiam erraverunt, ſiquidem vera delineatio & deſcriptio à nemine antehac fuit expoſita. Hoc verò eſſe verum *Euphorbium* exinde ſcio, quòd mihi fruſtum hujus plantæ cum *Gummi* ex Barbaria fuerit allatum, & deinde invenerim complures capſulas ſeminales, flores & fruſta plantæ in ſaccis coriaceis inter *Euphorbium*, quæ omnia cum *Schadida-Calli*-conveniunt. *Cereus Peruanus ſpinoſus fructu rubro nucis magnitudine* Bauhini in Pinace, non eſt *Euphorbium*, neque cum illo ab Authoribus noſtris deſcripto ulla ratione convenit. Neque *Jamacarú quinta* Piſonis pro *Euphorbio* haberi poteſt, quàmvis ille de eâ re incertus dubitaverit. Ne itaque plures autores allegem, qui ſaltem audita retulerunt, concludo hactenus nemini præter Authores noſtros eam laudem deberi, qui nunc diuturna & inveteratâ caligine pulſa claram veramque cognitionem hujus plantæ nobiſcum communicârunt. Videtur autem Malabaribus modus colligendi *Gummi* eſſe incognitus, & lacteus ſuccus Medicis tantùm eſſe in uſu.

ELA-

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

T. 43.

NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

ELÀ-CALLÌ.

FIG. 43.

ELà-Calli quæ ſecunda ſpecies Calli eſt, ling. Bram. Fig.43. Nivúli, frutex etiam eſt duûm hominum altitudinem ſuperans, naſcens in arenoſis.

Radix craſſa ſe recta in terram demittens, ac fibras hinc inde emittens, intus lignoſa, cortice exterius fuſco, intus candido & lacteo.

Stipes qui ex radice unus aſſurgit rotundus ac ambitu amplexum unius brachii implens, ut & rami quos hinc rectos, hinc tortuoſos emittit, cortice valde lacteo, ac in ſuperficie ſpinis binis & binis, transverſis, duris & aculeatis, ac in ſpiralibus tractibus ordine ſitis in totum muniti, cum teneriores ſunt cortice viridi-fuſco ac intus pulpa etiam albicante lactea, vetuſtiores lignoſi cortice minus viridi ſeu cinereo & intus lignoſi.

Folia transverſim vel etiam ſurrectim prodeunt petiolis rigidis, craſſis, brevibus, lacteis proxime ſupra ſpinas ſtipiti vel ramis coronatim circumdata, ſuntque oblonga, lingui-formia, craſſa, denſa, anterius rotunda, ſeu etiam rotundo-cuſpidata, nullis venis ſeu nervis ad viſum conſpicuis pertexta, in exteriori parte unam coſtam eminentem in medio habentia, in interiori in ejus tractu ſulco ſtriata nullis aliis nervis ad viſum conſpicuis pertexta, intus valde lactea, ſuperficie plana & glabra, colore cum teneriora ſunt viridi-fuſco, cum vetuſtiora utrinque viridi-claro, ac dein flaveſcentia decidunt; folia ſemper ex ſummitate ramorum ac ſurculorum increſcentium, qui virides ſunt, erumpunt inferioribus deciduis notaſque albicantes & extuberantes relinquentibus, in quibus hic frutex non revireſcit, adeoque folia ſemper in ſummitate ramorum conſpiciuntur.

Flores ſimiles floribus primæ ſpeciei, ac ſupra ex nodis prorumpentes.

Floribus erumpentibus folia maxima parte decidunt ac maxime in ſuperiori parte caulium viſuntur.

Fructus cum primæ ſpeciei iidem.

Hic frutex qui totus lacteus etiam ex lacte linguam eſt adurens, fertque flores eodem tempore cum priori.

VIRES EJUS.

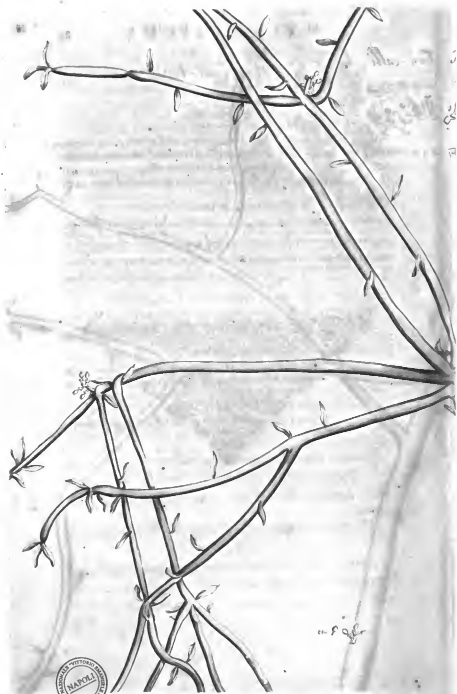
R*Adicis cortex* tritus & epotus in aqua in qua oriza cocta & lota eſt, ſervit pro hydrope, eſtque medicamen valde lene; ejus lac cum butyro in quo decoctum eſt darum blande & leniter purgat ventrem. *Folia* ad ignem calefacta urinam provocant; eorundem decocti fumus ſeu vapor exceptus doloribus corporis ſeu membrorum mitigandis ac pellendis confert. *Succus* ex *Foliis* calefactis ſeu parum toſtis expreſſus & auribus inditus eorum dolores ſedat, idemque oculis inſtillatus oculorum nubeculæ tollendæ confert, quin & in lorione corporis prodeſt pro pudendis tumefactis.

FIG. 43.

Authores noſtri hîc deſcribunt ſpeciem ſecundam *Ela-Calli*, (ceu alterum *Euphorbium*,) in floribus, ſeminibus & viribus non differentem à priore, & propterea jure merito cum *Schadida-Calli* ſub eodem genere habetur. Et quamquam ſemper antehac tantùm una ſpecies *Euphorbii* nota fuit, tamen quidam voluerunt ſuccum ſeu *gummi*, *Euphorbium* dictum, ex arbore provenire, eo ipſo demonſtrantes, ſibi plantam ignotam fuiſſe: quemadmodum Dioſcorides lib. 3. cap. 96. ſcribit, illud provenire ex Specie *Ferulæ*, &c. Quod ergò ad hanc plantam *Ela-Calli* attinet, utique nullum eſt dubium, quin idem *Gummi* cum priore producat, & propterea habendum pro ſecundo *Euphorbio* hactenus ignoto.

TIRU-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

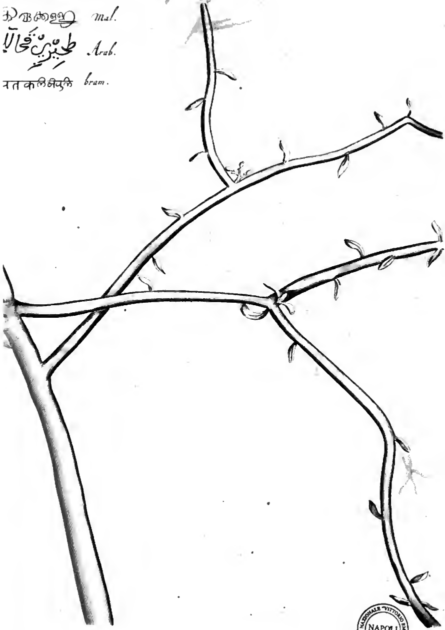
T. 44.

Tiru-calli. lat.

തിരുക്കള്ളി *mal.*

طبيرب قلي *Arab.*

ततकलिसिपुलि *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

TIRU-CALLI.

FIG. 44.

TIru-Calli, quæ tertia ſpecies Calli, lingua Bra-manum Portigâlli-Nîvûli frutex quoque eſt naſcens in arenoſis. Fig. 44.

Radix tenuior fibras à latera emittens.

Stipes qui ex radice quoque unus aſſurgit rotundus, craſſitie ferme unius brachii, minus lignoſus, totus lacteus, cortice viridi ſubſpiſſo lacteo, emittens cauliculos tenues virides & lacteos ex nodulis, qui longiuſcule ab invicem diſſiti ſunt ex uno nodulo ſex, ſeptemve, alios tranſverſum, alios ſurſum, alios deorſum, qui in ſummitate quoque cauliculos minores ex eodem nodulo in tranſverſum diffundunt, ac hi in alios tenuiores ramulos dividuntur; ſtipes ut & rami teneriores viridi-fuſci, vetuſtiores viridi-clari.

Folia hinc inde rariſſime conſita in cauliculis præcipue tenerioribus unum tantum ac paſſim in ſummitate eorum tria, quatuorve ad ſe invicem cauliculis inſident, ſuntque parviuſcula & oblongo-anguſta, longitudinis unius ferme pollicis, plana, craſſiola, in interiori parte in medio ſulco ſtriata, lactea, colore viridi, in adverſa parte viridi magis claro.

Hic frutex qui totus lacteus etiam ex lacte linguam adurens.

Flores in vertice ſurculorum proveniunt in ramulis craſſis, curtis, viridi-fuſcis qui plures congregatim in vertice emicant, inſidentes, ſuntque parvi quatuor vel quinque folio-

lis rotundiolis magis arcte tanquam in unum nodum unitis ſuperius planis intuſque lacteis ac viridibus conſtantes.

Fructus qui floribus deciduis ex ramulis prodeunt ſunt oblongo-rotundi ſimiles fructibus *Ana-Parua*, forma & colore includentes intus tria ſemina ſimilia ſeminibus Naſturtii noſtri.

VIRES EJUS.

R*Adix* in decocto data ſervit pro doloribus ventris; lac ejus cum butyro decoctum purgativum eſt, viribus quoque cum *Schadidà-calli* eſt iiſdem.

FIG. 44.

Licèt Authores noſtri plantam hanc ad *Euphorbium*, ſeu ſpecies *Calli* referant, tamen ad eas neutiquam pertinet, quia ſpecies eſt *Tithymali myrtifolio arboreo*, Bauhini in Pinace. Videtur autem ſuccus lacteus acriſque ſaporis errandi anſam præbuiſſe.

B A-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Bahél-ſchulli. lat.
വയൽ ചുള്ളി *mal.*
وايهل جيولحري *Arab.*
केळसो *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

BAHÈL-SCHULLI.

FIG. 45.

SChulli quatuor ſpecies ſunt: *Bahèl-Schulli*, *Nir-Schulli*, *Cára-Schulli*, *Painà-Schulli*. Fig 45.

Bahèl-Schulli ling. Bram. *Colaſſò*, eſt frutex ſpinoſus naſcens in aquoſis.

Radix fibroſa, capillata ac albicans.

Caules geniculati ſuperne plani, & utrinque ſulco ſtriati, virides ac etiam rubeſcentes, pilis longis & albicantibus densè obducti, intus lignoſi cum corculo aqueo & viridi ſeu etiam albicante ex geniculis cauliculos paſſim binos, quorum ſuperiores in ordine proxime inferiores decuſſant, emittentes, ac in geniculis ſpinis ſeu transverſis in duabus oppoſitis partibus tribus quæ longiſſimæ, lignoſæ, duræ ac aculeatæ, ac leniter verſus inferiora inflexæ, aculeiſque à ſe mutuo averſæ ſunt, muniti.

Folia quæ in nodis plura ſimul ad ſpinas cauliculis circumpoſita ſunt oblonga & valde anguſta, piliſque longis albicantibus in utraque parte obducta, parum aſpera, in margine criſpaturis contracta, teneriora ex viridi rubeſcentia. *Coſta* media viridi-dilutior in adverſa eminens ac craſſiuſcula eſt, in recta parte folium ſtrians venaſque nonnullas ſubtiles quarum tractus in adverſa ſolùm conſpicui emittens.

Flores qui ex geniculis ſurculorum ſupra ſpinarum exortum octo plus minus congregatim prodeunt foliis duobus cœruleis ſubpurpureis ad ſe invicem nonnihil clauſis conſtant, colloque brevi albicante quo ex calyce erumpunt; eſt autem unum folium quod à caule averſum eſt, latius in ſuperiori ora in tres lingulas ſeu foliola quæ verſus exteriora reflexa ſunt, rectis inciſuris profundius diſciſſum, eſtque colore cœruleo-purpuraſcente maxime in lingulis, ad eam partem qua hoc folium latius eſt collum florum nonnihil planum, albicans ſeu etiam flaveſcens ac tenuitate transparente eſt, exterius coſtulis tribus ferme parallelis intertextæ ſunt, ſtriatum.

Harum *Coſta* media tres *Ramulos* ſeu *Coſtulas* eminentes, breves ex parte ſuperiore ad mediam lingulam ſeu foliolum emittit, ac in earum tractu folium interius duabus eminentibus ſuturis flavis, piloſis cum rubra linea in medio in longum variegatum eſt; alterum folium quod cœrulei quoque ſubpurpurei coloris ſurrectum & anguſtum, interius cochleato-cavum eſt in duas lingulas ſeu foliola quæ verſus exteriora reflexa ſunt, recta inciſura diſciſſum, ad hu-

jus folii partem collum florum rotundum, albicans, translucens ac nitens atque etiam flaveſcens, ac in medio coſta craſſiola quæ ad inciſuram excurrit & à latere utrinque unam minorem coſtulam ſpargit, exterius ſtriatum.

Stamina in floribus quatuor albicantia, craſſa, anguſto folio accumbentia, quorum bina & bina arcuatim cum apicibus ſuis longis, ſurrectis & cœruleis à ſe mutuo inflexa ſunt, ac cum iis ſe prodit filamentum longiuſculum, albicans, exortum ex oblongo viridi-diluto globulo qui ad inferiorem colli partem in calyce ſitus eſt, ac ſemina continet.

Calyx florum foliis conſtat oblongis, cuſpidatis, valde piloſis, viridibus ac etiam rubeſcentibus, ſunt aùtem flores odore nullo.

Semina in capſulis oblongis, lignoſis, nonnihil cuſpidatis, quæ in duo latera per ſtrias intermedias interſtincta ſunt, & primum viridis, dein ex ſiccitate ruſeſcentes, ac foliis calycis quæ etiam ruſeſcunt ferme obtextæ, conſita ſunt, in ſingulis lateribus tanquam in propriis loculis ad tria quatuorve, ſuntque forma rotundiola, ſeu etiam oblonga, plana, coloris cum ſicca ſunt, fuſci ſeu ſpadicei.

Eſt & alia ſpecies *Bahèl-Schulli* naſcens in arenoſis, quæ cauliculos & folia habet viridi-clara & non rubeſcentia, flores verò albos ad cœruleum nonnihil vergentes.

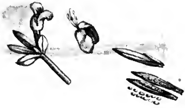
VIRES PRIORIS.

R*Adix* in decocto data urinam provocat, ac ſuppreſſam ciet. Ejus decoctum ventrem hydrope tumefactum extenuat ac membra quæ aqua tumefacta ſunt reſolvit. Eadem decocta cum oleo plantæ dictæ *Ficus inferni* ac epota prodeſt in hydrope calculoſque in veſica infringit. Eadem trita & mixta cum aqua corpori humoribus affecto confert facta perunctione. *Folia* decocta & condita cum aceto intus ſumpta urinam quoque cient. Ex ejus *Foliis* fit pulvis qui cum oleo expreſſo ex floribus *Fici de inferno* epotus tumori pudendorum virilium ſolvendo conducit.

FIG. 45.

Quatuor ſpecies *Schulli* ab autoribus noſtris deſcriptæ non multum cum invicem conveniunt, præterquam quod flores formâ ſimiles ſint, referentes ſpeciem florum *Geniſtæ*. Hic *Babel-Schulli* eſt ſpecies *Geniſtæ Spinoſæ majoris longioribus aculeis* C. Bauhini in Pinace, & *Scorpii primi* Cluſii, quoniam caules multis aculeis obſiti ſunt, & florum forma convenit.

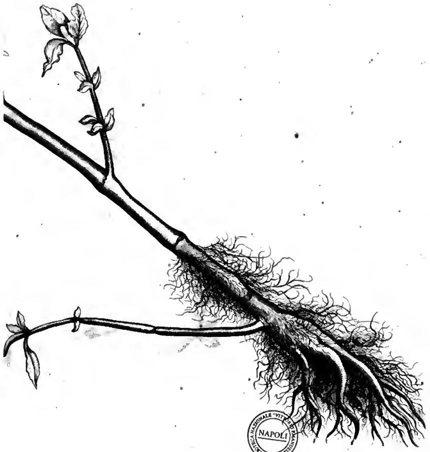

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Nir-ſchulli. lat.
നീർച്ചുള്ളി *mal.*
نِيرْ جُبُولْحِي *Arab.*
कोळसो *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITT. EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

NIR-SCHULLI.

FIG. 46.

Ir-Schulli, quæ ſecunda ſpecies *Schulli* eſt, ling. Fig. 46. Bram. *Búla-Vangà*, frutex quoque ſpinoſus eſt naſcens in udis.

Radix eſt fibroſa capilliſque denſis veſtita cortice albicante, intus lignoſa.

Caules virides, geniculati juxta geniculos ad exortum articulorum extuberantes, lignoſi & corculo aqueo ac viridi ſeu albicante ex geniculis hinc inde quoque emittentes cauliculos paſſim binos quorum ſuperiores in ordine inferiores decuſſant, ſuntque ſuperne quadrati, & in lateribus ſulco ſtriati.

Folia quæ ex geniculis paſſim bina & bina petiolis languidis, interius planis, viridi-albicantibus proveniunt, ſunt forma oblongo-rotunda, anterius rotundis oris in cuſpidem contracta, ad petiolum ſtricta, tactu mollia, lenia, plana, glabra, colore in adverſa viridi-clariori, in recta nonnihil fuſco; in margine limbulo rubro, acuto & hærente circumdata.

Ex *Coſta* grandiuſcula in adverſa parte eminente *Nervuli* obliquo annulari & ſatis parallelo ductu exeunt parum eminentes, & in recta tenuiter extuberantes, qui proxime verſus marginem delati ac nonnihil reflexi verſus anteriora diſparent venulas tranſverſas rariores ex ſe edentes.

Flores qui ad nodulos ſupra exortum foliorum tum in una tum in duabus oppoſitis caulium partibus plures ut quatuor, quinque &c. ſimul prodeunt, ſunt quoque conformati ex duobus foliis ac forma iidem, & odoris etiam nullius, at minores & collo anguſtiori ac colore purpureo-cœruleo valde diluto & maxima parte albicante & nitente; foliis quoque minus profundè in oris ſeu labris inciſis, quod latius eſt interiori parte punctis rubicundis ſeu nigricantibus, quæ pilos emittunt, notatum.

Stamina quoque cum ſuis apicibus in medio quatuor bina & bina ad ſe invicem arcuatim inflexa, & inter hæc tenue &

albicans filamentum ex oblongo globulo ſeu capitulo viridi quod in calyce eſt ac capſularum ſeminalium rudimentum egrediens.

Calyx autem parvorum cuſpidatorum foliorum, quæ ſuperficie glabra ſunt.

Capſulæ ſeminales, ſurrectæ, oblongæ, longiores quam illæ *Babèl-Schulli*; rotundæ, lignoſæ, duræ, ſuperne aculeatæ ac pungentes inſtar ſpinarum in longum ſex ſtriis ſulcatæ plures ſimul paſſim conſpicuæ calycis foliis rigidis maxima parte arcte contentæ, primum virides, dein ruſeſcentes, atque in duas cellulas ſeu loculamenta, in quibus ſemina conſita ſunt mediante interſtitio lignoſo in longum diviſæ; ſunt autem *Semina* in unoquoque loculamento paſſim ſex numero, forma rotunda, plana, colore rubro-fuſco.

Nir-Schulli Malabaribus ſic dicta quod naſcatur in aquis, nam *Nir* eis eſt aqua.

VIRES EJUS.

Folia tumores corporis ac pudendorum virilium pellunt facta in pulverem, qui mixtus cum oleo *Fici inferni* ſumitur.

FIG. 46.

Nir-Schulli cum aliis minimam habet ſimilitudinem, videturque potiùs eſſe ſpecies *Teucrii*, quàm *Geniſtæ*. Verum in capſulis ſeminalibus quædam eſt differentia, & in eo quòd aculeis deſtituitur. Cum verò capſulæ ſeminales dictæ ab autoribus noſtris aculeis obſitæ dicantur, videtur potius eſſe planta aquatica peculiaris generis, quàm ſpecies aliorum *Schulli*.

CA-

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

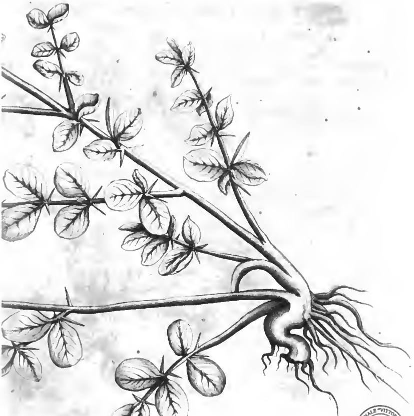
Digitized by Google

Cára-ſchúlli. *lat.*

കാരച്ചുള്ളി *mal.*

فحقرا جيوللحب *Arab.*

काकिगोक्षुर *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

CÁRA-SCHÚLLI.

FIG. 47.

CAra-Schulli quæ tertia ſpecies Schulli eſt, lingua Bramanum: Ráma-Gondù, eſt frutex ſpinoſus naſcens in arenoſis. Fig.47.

Radix fibroſa eſt & capillata ac albicans, dein ruſeſcens.

Caules lignoſi, nodoſi, piloſi, virides, in medio corculo albicante fungoſo, in nodis ſpinis lignoſis, longiuſculis, tenuibus & aculeatis ac nonnihil inferiora verſus inflexis, quæ binæ & binæ prodeunt, ac quarum ſuperiores in ordine ad alias partes converſæ ſunt quam inferiores, muniti.

Folia quæ in nodis infra ad exortum ſpinarum proveniunt, parva, craſſiola, rotunda, parum oblonga, piloſa lanugine maxime in adverſa parte obducta, ſapore ſubamaro & ſubacri, odore hortenſi; qui ex coſta in adverſa parte eminente nervi exeunt obliquo annulari ac ferme parallelo ductu feruntur, in adverſa ſolum eminentes, tractuum veſtigia in recta relinquentes ac nullas venulas conſpectui obvias ex ſe exhibentes.

Flores qui ſupra ex origine foliorum è medio duarum ſpinarum petiolis breviſſimis proveniunt, ſunt quinque foliorum colore planè cœruleo, non vero purpureo, pede longiuſculo candido & nitente calyci inſidentes, odore quoque nullo; ſunt autem folia oblongo-rotunda, tenuia, venulis ſuis obliquè in longum ſtriata, in recta parte colore cœruleo pleniori, in adverſa dilutiori ſeu albicante: in medio florum emicant duo ſtamina candida cum apicibus oblongis, ſurrectis, fuſco-cœruleis, quæ pedi interius ad medium inſerta ſunt, ac cum iis filamentum tenue & albicans è globulo viridi qui capſulæ ſeminalis rudimentum eſt, emergens.

Calyx florum conſtat quatuor foliis, duobus grandiuſculis, oblongo-rotundis, piloſis, viridi-dilutis ac exterius ex origine coſtulis quæ in oris apicibus raris, minutis eminent, ac à coſta media reflexæ ſunt, ſtriatis, & duobus foliis minutis,

Digitized by Google

piloſis, cuſpidatis, quæ ad latera exſurgunt pedem florum complectentibus.

Gemmæ florum colore primum candidæ in totum & exterius lanuginoſæ, dein cœruleſcentes.

Capſulæ ſeminales oblongæ, quadrilateræ & in planum compreſſæ, in lateribus planis ſeu latioribus viridi-diluti, in anguſtioribus viridi-fuſci coloris, cortice lignoſo ac duro, in duas camerulas oblongas in quibus tanquam loculis ſemina continentur interſtitio uno intermedio lignoſo ex medio anguſtorum laterum producto diſtinctæ.

Semina quæ in ſuis quoque camerulis paſſim duo conſita, ſunt plana, rotundiola primùm albicantia ſeu argentea & lanuginoſa, poſtmodum cortice lanuginoſo-rufeſcente, ſapore ſubamaro.

VIRES EJUS.

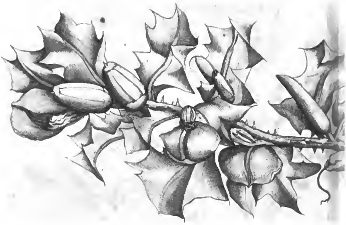
TUmoribus reſolvendis, ſi in pulverem per ignem redacta ac aceto permixta adhibeatur, in perunctionem corporis. In pulverem trita ac mixta cum potu expreſſo ex *Ténga* ſeu palmite Indico & dicto *Surie* apoſtematibus maturandis ac aperiendis ſervit. *Radix* in decocto data urinam ſuppreſſam movet. Ejus decoctum addito momento orizæ proficue datur pro tumore ventris. *Foliorum* quoque decoctum cum momento orizæ intus ſumptum membris tumefactis extenuandis commodum.

FIG. 47.

Hæc porrò planta admodum differt à præcedentibus, cumque illis nullà ratione communicat, ita ut non perſpiciam rationem, ob quam ab autoribus noſtris prioribus adjungatur: cum nec forma, nec viribus conveniant. Verùm unaquæque harum plantarum pro peculiari ſpecie habendæ ſunt, quia folia & aculei illis *Capparis* haud ſint abſimiles.

PAI-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

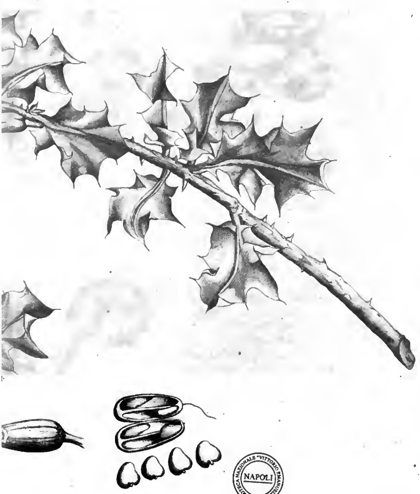
Digitized by Google

Painà-ſchulli. lat.

പയിനച്ചുള്ളി *mal.*

پَيِنَّچُلِّ *Arab.*

मायादि *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

PAINÀ-SCHULLÌ.

FIG. 48.

Painà-Schulli quæ quarta Schulli ſpecies eſt, eſt Fig.48. frutex ſpinoſus naſcens in aquoſis.

Radix fibroſa & capillata, albicans cortice craſſiolo, molli, albicante.

Caules rotundi, virides, nodulati, ſpinis quatuor tranſverſis, duris, aculeatis, ac ſibi invicem ferme oppoſitis in nodulis circumdati.

Folia quæ ex ſpinarum origine petiolis brevibus & craſſis bina & bina lateraliter exeunt, condenſa, rigida & nitentia, coloris viridi-fuſci, ſeu etiam flavo-viridis, utrinque in oris tribus cuſpidibus aculeatis ſeu ſpinoſis eminentibus, qui alternatim verſus rectam & adverſam partem contracti ſunt cum uno in vertice munita.

Ex *coſta* media in adverſa parte eminente *Nervi* ſeu *Coſtulæ* in adverſa ſolum parte eminentes exeunt in cuſpides verſus eam partem contractos intrantes ac cum iis venulæ ſubtiles in recta parte, quæ in cuſpides eo verſus contractos excurrunt.

Flores qui in ſummitate caulium bini & bini proveniunt, conſtant unifolio grandiuſculo, latiori & oblongo, quod verſus exteriora cum ſuperiori parte ſuiſque oris nonnihil reflexum eſt, ac rigidum & craſſiuſculum pilis interius albicantibus obductum unguiculo uno rotundo calyci inſidens, colore cœruleo ſubpurpureo, in medio in longitudine ubi extuberant ac craſſiores ſunt & glabri ſine ſpinis cœruleo-purpureo magis ſaturo, in parte autem adverſa cœruleo-dilutiore & albicantes ac nitentes, odore nullo.

In *Calyce* ex unguiculo folii exſurgunt *Stamina* quatuor longiuſcula, craſſa & albicantia, quæ ſuperne barbata denſis, albicantibus ſeu etiam flaviuſculis ſpinis, ac bina & bina in ſe invicem decumbentia, inter quæ emicat filamentum tenue albicans in ſummitate bifurcatum exortum è globulo ſeu capitulo oblongo in calyce ſito, quod rudimentum eſt fructus.

Calyx florum eſt foliorum rotundorum & ſibi mutuo circumvolutorum.

Floribus deciduis ſuccedunt *Capſulæ* ſeminales grandes, oblongo-rotundæ, inferiori parte paulo craſſiores & nonnihil planæ in duabus oppoſitis partibus ubi rotundiori ſuperficie ſunt in longum una ſtria ad verticem perducti, atque in vertice uno ſpiculo nigricante eminentes, conſtantque cortice primum viridi & duriolo, glabro & nitente qui dein flaveſcit ac rubeſcit, poſt nigricat, ſuntque in profundiolo, viridi-diluto calyce, qui rotundiolorum, cuſpidatorum ac inæqualium foliorum eſt, conſiti, ac forma externa & magnitudine fructus *Arequæ* referentes.

Semina conſita ſunt in duobus loculamentis in quæ fructus per interſepimentum quod ex medio planiorum ſuperficierum prodit & ſtylo medio adſtrictum eſt diſtincti, ſuntque in ſingulis loculamentis duo paſſim ſemina, quæ cum umbilicis ſuis ex inferiori parte fructus ac per mediam ſuperficiem ſtyli lignoſi, ubi fiſſura hiat ac in duas columnas ſe dividit, in longum decurrunt: ſunt autem ſemina oblongo-rotundiola, parte qua ad corticem fructus adjacent convexa, cum immatura ſunt candida ac nivea, & cortice craſſiolo candido & velut fungoſo, intus nucleo albicante ſubviridi, ſaporis ſubamari.

VIRES EJUS.

PRo ictu virulento colubri ſi integra contrita ac mixta cum aqua ad lotionem partis ictæ adhibeatur.

FIG. 48.

Pana-Schulli non multùm formâ ſeorſim abit à *Ruſco Silveſtri*, quantum ad folia: eſtque etiam ſpecies exotica à nemine præterquam autoribus noſtris deſcripta: ut & tres præcedentes; adeò ut de omnibus his parum dici queat.

CA-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

Carambu. Lat.

കരെയംമ്പുവ *Mal.*

قَارِهِيَامْبُجُوْ *Arab.*

कुलवंग *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

CARÁMBU.

FIG. 49.

Carámbu tres ſpecies, *Carámbu*, *Cattu-Carámbu*, Fig. 49 *Nir-Carámbu*.

Carámbu ling. Bram. *Búla-Vánga*, eſt ſuffrutex altitudine ſeſqui-pedis ſeu duorum naſcens in arenoſis ac udis.

Radix fibroſa & valde capillata exterius albo, fungoſo, molli, craſſiolo ac humido cortice obducta uti & fibræ, intus lignoſa & humida colore viridi-claro.

Caules qui ex radice prodeunt parum angulati, virides ſeu etiam rufeſcentes, glabri, intus humidi.

Surculi ſeu cauliculi molles & teneri valde viridi-diluti ac diſtinctius angulati.

Folia in caulibus ac caulium ſurculis proveniunt nullis ſeu breviſſimis petiolis adhærentia: ſuntque parva, facie anguſto-oblonga, anterius in cuſpidem deſinentia, ad petiolum quoque contracta, contextura tenuia, valde mollia, ſuperficie lenia, viroris in recta communis, in adverſa viridi-albicantis.

Ex coſta media albicante quæ & in recta parte nonnihil eminet, maxime autem in adverſa ac nonnihil plana, quamplurimæ tenues *Coſtulæ* hinc inde obliquo & annulari ductu anteriora verſus exeunt, quæ proxime ad marginem arcuatim concurrunt folium in recta parte nonnihil ſtriantes.

Flores fructibus inſident, ſuntque valde parvi, colore in totum flavi ſeu lutei, foliorum quatuor, quæ oblongo-rotunda ſunt, unguiculis ab invicem diſtantia, tenuiſſima, ac in medio in longum nonnihil ſtriata.

Stamina in floribus ſurrecta, brevia, albicantia ac flaviuſcula, quæ cum nodulis ſubflavis in vertice emicant; inter ea ſtylus craſſiolus viridi-dilutus capitulo craſſiori ac viridi-albicante dotatus.

Calyx florum conſtat foliis viridibus, oblongis, acuminatis ac in ſtellæ formam expanſis quatuor vel quinque pro numero foliorum florum, conſtituitque umbilicum fructus.

Sunt autem *Fructus* quibus flores inſident oblongi, digitum tranſverſum aut ſeſqui æquantes, quatuor laterum, rarius quinque angulis ob rotunditatem minus diſtinctis ad umbilicum capitulo extuberantes forma haud diſſimiles caryophyllis cum cuſpide eodem modo ut caryophylli caulibus ſupra originem foliorum inſidentes, colore primum viridi ac nitentes, poſtea rubro-fuſco.

Digitized by Google

Semina quæ in iis continentur parvo-rotunda, primum ex viridi-flava, dein colore ſanguineo-rubro, poſt rubro-nigricantia ſeu etiam nigra.

Flores hic frutex fert tempore pluvioſo.

VIRES EJUS.

PLanta trita & in lacte acido epota ſiſtit fluxum dyſentericum. Eadem trita ac capiti admota ejus dolorem ſedat. Ejus decoctum epotum flatibus diſſipandis, urinæ ciendæ, ventri purgando, ac lumbricis enecandis ſervit. Succus ejus cum lacte dulci ſumptus proficuus eſt pro renum calore ſeu ardore. *Semina* in pulvere cum melle data tuſſi proſunt.

FIG. 49.

Carambu conſiſtit juxta deſcriptionem autorum noſtrorum, in tribus diſtinctis ſpeciebus, quæ parum cum invicem conveniunt, niſi quod fructus ejuſdem figuræ, ſed magnitudinis diverſæ ſiut. Malabaribus *Carambu* idem eſt quod *Caryophyllus*: vocaturque hæc ſpecies *Carambu Maram*, id eſt *Caryophyllus Arbor*, (quoniam *Maram* arborem denotat,) idque ob ſummam ſimilitudinem quæ ipſi intercedit cum genuina *arbore Caryophyllo*, quod ad fructus attinet. In omnibus autem partibus caret odore aromatico, proptereaque merito vocatur *Caryophyllus ſpurius Malabarienſis flore luteo minore.*

CAT-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

Cattu-Carambu. lat.
കാട്ടുകരയാമ്പു *mal.*
[illegible] *Arab.*
कायाफुला *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

CÁTTU-CARÁMBU.

FIG. 50.

C*Attu-Carámbu* quæ ſecunda ſpecies *Carámbu*, ling. Bram. *Cára-Púlli* cum priori ſpecie in pluribus convenit, verum hujus radix & ſtipites craſſiores. Fig. 50.

Folia ferme eadem niſi quod oblongiora & anguſtiora.

Flores qui quoque ſuis petiolis caulibus ſupra originem foliorum inſident, iidem quatuor foliis rotundo-oblongis conſtantes cum ſuis ſtaminibus & ſtylo in medio, coloris quoque flavi ſeu lutei, verum majores ſunt.

Fructus quibus flores inſident, utpote in quos pes florum excreſcit, ſunt adinſtar caryophyllorum majoris notæ quam illa primæ ſpeciei quadruplo ferme longiores ac craſſiores, forma & colore iis ſimiles.

Semina quæ in iis ſunt pro magnitudine fructuum multo numeroſiora, ſuntque etiam rotundiola & primum albicantis, dein rufi coloris.

Flores fert tempore pluvioſo.

Apud hoſce medicos non eſt in uſu.

FIG. 50.

Hæ duæ ſpecies jure vocari poſſunt *Caryophyllus ſpurius Malabarienſis flore luteo.*

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Nir-Carámbu. *lat.*

നീർകാരമ്പു. *mal.*

نتبر فخارهيا مجو *Arab.*

कुमुदि *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

N. I R - C A R A M B U.

FIG. 51.

Ir-Carámbu quæ tertia ſpecies *Carámbu*, ling. Bramanum *Comody*, eſt plantula naſcens in aquis ac in ripis aquarum cum caulibus ſuper fundum repens. Fig. 51.

Radices quæ ex caulibus hinc inde ad exortum minorum cauliculorum exeunt, fibroſæ, albicantes ac rubeſcentes, aqueæ & fiſtuloſæ.

Caules craſſi, fungoſi, fiſtuloſi, rotundi, læves & nitentes, viridi-albicantes, ac in parte qua ſoli expoſiti rubeſcentes.

Folia quæ in caulibus hinc inde brevibus ſeu longioribus, planis ac viridi-albicantibus ſeu rubeſcentibus petiolis proveniunt ac frequenter cum germine novorum, tenerorum cauliculorum foliaceorum comitata ſunt forma oblongo-rotunda anterius rotunda ora, ad petiolum ſtricta, contextura mollia, viroris utrinque fuſci & nitentis.

Ex coſta media quæ in adverſa eminet *Venulæ* parum in ea parte eminentes obliquo & parallelo ductu excurrunt, & proxime ad marginem in ſe invicem deſeruntur in recta tractu ſuo tantum conſpicuæ.

Flores ſupra ex origine foliorum hinc inde in cauliculis proveniunt in petiolis ſeſqui ferme uncialibus viridi-dilutis ad unam partem rubeſcentibus fructibus inſidentes, majores cæteris, ſuntque quinque foliorum oblongo-rotundorum tenuium quæ colore albicante ac ad unguiculos croceo, & venulis ex intermedia oblique anteriora verſus ſtriata.

In medio ex orificio florum ſeu umbilico fructus *Stamina* ſurrecta, viridi-diluta decem cum apicibus emicant ſubflavis, ac cum iis ſtylus medius viridi-dilutus & albicans, craſſiolus, qui nodulo plano ſubflavi coloris ac quinque ſtriis radiato in ſummitate dotatus eſt.

Calyx quinque foliorum oblongo-cuſpidatorum, tenuiorum & viridium, ac ſtelliformiter inter folia expanſorum; ad calycem petiolus extuberat in fructum qui prima facie eſt velut caryophylla.

Fructus in quibus flores proveniunt non inſident caulibus, ut illi *Carámbu*, vel *Cattu-Carámbu*, ſed pedunculis tenuibus adhærent,

ſuntque oblongiores quam illi *Carámbu*, minores verò iis *Cattu-Carámbu*, craſſitie majori, intus duri ac filamentis lignoſis pertexti, inter quæ ſemina ſeriatim in longitudine conſita ſunt.

Semina autem nonnihil oblonga & albicantia ac majuſcula.

Apud hoſce medicos non eſt in uſu.

FIG. 51.

Hæc planta aquatica *Carambu* ſpeciebus adjungitur, duntaxat ob fructuum figuram prioribus quadantenus ſimilem. Quia verò cùm hæc tùm aliæ ſpecies plantæ exoticæ, nobiſque incognitæ ſunt, vix ampliùs quicquam de iis dici poteſt.

PON-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III · NAPOLI

Digitized by Google

Ponnám-tagera,
ſeu,
Pónna-virem. lat.

പൊന്നം. തകര *mal.*

پُنَّامْ طَكَيْرَا *Arab.*

अपकुलि *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

PONNÀM-TÁGERA

seu

PÓNNA-VÍREM.

FIG. 52.

TAgera duæ ſpecies, *Ponnàm-Tágera* ſeu *Pónna-Virem*, & *Tágera*. Fig. 52.

Ponnàm-Tágera ſeu *Pónna-Virem* ling. Bramanum *Arpuli*, eſt ſuffrutex altitudine unius hominis.

Radix demiſſe in terram ſubſidens fibris hinc inde affirmata, cortice ſubnigricante cruſta ſubflavo.

Stipites Surculique cinereo-fuſci.

Folia quæ in ſurculis brevibus pediculis bina & bina alatim proveniunt, ex utraque parte in eodem ordine conſita, oblongo-anguſta, ad petiolum lata curvitate, ac ſenſim anterius in cuſpidem contracta, tenuia, mollia, lenia; ex coſta intermedia quæ in adverſa parte alte eminent *Nervis* ſubtilibus & leniter eminentibus ſtriata, virore in recta fuſco, in adverſa claro ſeu diluto.

Flores qui in cauliculis ſeu petiolis craſſiolis ac ſtriatis congregatim proveniunt, foliis conſtant quinque in totum aureo-flavis, ſuntque illa oblongo-rotunda & anteriora verſus maxima latitudine unguiculis à ſe mutuo parum diſſitis, ſtriata venulis tribus quatuorve; quæ in adverſa parte eminent ac tenuiter corrugata.

Stamina in medio viridi-diluta novem apicibus longis, ſurrectis & flavis dotata cum ſiliquoſo germine in medio, ſuntque flores odoris nullius.

Calyx viridis quinque oblongo-rotundorum foliorum.

Floribus deciduis ſuccedunt *Siliquæ* oblongæ quinque, ſex ve ferme pollices, primum planæ ac compreſſæ, dein lato-rotundæ, duabus ſuturis adverſis ſtriatæ, colore primùm virides, poſt flaveſcentes, dein ſiccæ cinereæ.

Semina quæ in iis numeroſè conſita & membranaceis, tranſ-

verſis, tenuibus interſepimentis à ſe mutuo diſtincta ac ſub cortice extuberant, parum plana ſunt, rotundiola, ad unam partem cuſpidata, coloris albo-fuſci & nonnihil nitentes.

VIRES EJUS.

EJus decoctum proficue datur pro febri ſymptomatica nata ex podagra. *Folia* cum ſaccharo data & epota conferunt pro Ictero.

FIG. 52. & 53.

Tágera complectitur quinque ſpecies, quæ omnes in regno Malabarico creſcunt, nimirum:

1. *Ponna-Viva*, ſeu *Welli-Tagera.*
2. *Punnam-Tagera.*
3. *Catoe-Tagera.*
4. *Carin-Tagera.*
5. *Tſjeroe-Tagera.*

Harum quinta & ſecunda tantùm ab Autoribus noſtris deſcribuntur: ſuntque omnes plantæ peculiaris generis, nullam cum ullis aliis plantis deſcriptis convenientiam habentes: *fruticibus* tamen *ſiliquoſis* accenſendi ſunt.

TA-

Digitized by Google

NAPOLI

Digitized by Google

Tagerá. lat.
തകര *mal.*
طاغجارو *Arab.*
ताइकिळी *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

TÁGERA.

FIG. 53.

TÁgera eſt plantula altitudine trium quatuorve pedum naſcens in arenoſis. Fig. 53.

Radix fibroſa, nigricans ac lignoſa.

Caules rotundi, lignoſi, virides.

Folia in caulibus qui ad exortum nonnihil extuberant & interius ſtriati ſunt, brevibus pedunculis in duabus ſeriebus bina & bina proveniunt, ſuntque oblongo-rotunda & lata, anterius rotunda ora ad petiolum ſtriata, contextura craſſiola, ſuperficie plana, ad tactum lenia, viroris ſurdi. Ex coſta media quæ in adverſa eminet & nonnihil in recta *Coſtulæ* ferme parallelæ quæ ſolum in adverſa eminent, annulari ductu exeunt.

Flores iidem forma & colore, ſed minores.

Calyx viridis quinque oblongo-rotundorum & viridium foliorum.

Floribus deciduis ſuccedunt *Siliquæ*, rectæ quoque & oblongæ, ſed planiores & anguſtiores quam illæ *Ponnàm-Tágera* ſeptem pollicum.

Fabæ quæ in iis continentur ac rotundiolæ ſunt cum ſua longitudine jacentes in longitudine ſiliquarum, ſuntque ſaporis ſubacris, primum virides, dein coloris cinerei & nitentis.

VIRES EJUS.

F*Olia* trita ſerviunt pro morſu ſeu ictu apum in unctione partis affectæ. *Semina* trita ac eodem modo cum croco uſurpata conducunt pro puſtulis ac ulceribus, & cum ſucco plantæ *Veetla-Caitù* ſervit pro malo nato in unguibus iis appoſita.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" · NAPOLI

Digitized by Google

Nandi-ervatam major. lat.

വലിയനന്ദിയാർവട്ട. *mal.*

نَازْفَخْيَارْ وَاطَّامْ *Arab.*

नंदेतर *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

N'ÁNDI-ÉRVATAM.

FIG. 54.

NAndi-Érvatam duæ ſpecies ſunt ejuſdem nominis; una *major*, altera *minor*. Fig 54.

Nándi-Ervatam major ling. Bram. *Vállo-Nanditù* fruticulus eſt quatuor pedes altus naſcens in arenoſis.

Radix fibroſa, cortice albicante ſeu ſubrufo in ramos ſe diffundens.

Stipites ex radice exſurgentes cortice ſcabro cinereo cum ramis ſuis nodulati.

Surculi tenues & novelli virides.

Folia quæ ex nodis ſurculorum brevibus & viridibus petiolis bina & bina proveniunt, ſunt oblongo-anguſta, rotunda, anterius cuſpide parvo & anguſto qui verſus unam partem maxime inflexus eſt, eminentia, ad petiolum ſtricta alia magis, alia minus, intus lactea, mollia, ſuperficie lenia, viroris in recta parte fuſci, in adverſa clari, & in utraque nitentis, maxime in recta.

Ex coſta media craſſiola *Coſtæ* obliquo annulari ac parallelo ductu ferme bina & bina exeunt, ac à margine reflexæ arcuatim in ſe invicem incurrunt venulis ſubtilibus in folio conſpicuis comitatæ ac cum coſta media etiam in recta parte eminentes; folia ſaporis ac odoris nullius niſi ſilveſtris.

Flores in petiolis qui ſupra ex origine foliorum etiam duo, tres, vel plures ſimul oriuntur, plures congregatim proveniunt, ſuntque roſæ in totum candidæ ſeu niveæ albedinis, odore ſuavi & grato, conſtantes decem oblongis foliis, quæ anterius latiora, craſſiola, rigida, ac venis ſubtilibus ſtriata ſunt, ac in duplici ordine poſita, quinque eorum quæ in exteriori ordine in uno latere rectiori linea ſtriata ſunt ac magis craſſiola, in altero latere rotundiori ac tenuio-

ri margine & criſpo ſeu corrugato, exterius nervulo ſtriata qui proximè marginem rectum exortus in eum ductu inflexo incurrit, quinque illa quæ in interiori ordine ſunt, lateribus in utraque parte rotundiolis ac non exacte uniformibus circumſcripta ac in oris undique corrugata; ſuntque flores calyci quinque parvorum foliorum pedunculo ſeſquiunciali, qui exterius viridi-dilutus & ſubflavus, interius flavo ac croceo rore, quo unguiculos foliorum tingit, conſperſus eſt, inſidentes.

Gemmæ florum conicæ.

Sub tempus quo florum exortus inſtat, *Folia* omnia decidunt, novaque ſimul cum *Floribus* erumpunt.

Fructus num ferat dubium.

Hic fructiculus totus lacteus eſt, in anno bis terve flores ferens.

VIRES EJUS.

SUccus ex ea expreſſus ac cum oleo mixtus dolores oculorum ſedat facta capitis perunctione. *Radix* maſticata & in ore detenta dentium dolores ſedat vermes enecando, cum oleo decocta ſervit pro omni indiſpoſitione capitis ac præſertim ejus dolorem ſedat facta perunctione; eadem trita & in aqua epota lumbricos enecat, trita cum ſucco limonis & oculis indita nubeculam tollit.

FIG. 54.

Propter ſuavitatem odoris, gratamque ſpeciem hæc planta in hortis Indiæ à Botanophilis conſervatur. A Luſitanis vocatur *Fula de S. Antonio*. Ejus arbuſcula ab Authore noſtrò ex oris Malabaricis advecta, Celſiſſimoque Principi Auriaco dono data eſt, ubi adhuc ſupereſt in præſtantiſſimo horto Honſelaerdicenſi. Frutex hic *Nándi-Ervatam major* ſpecies eſt *Syringa*, meritoque vocari poteſt *Syringa Malabar. lacteſcens flore niveo pleno odoratiſſimo.*

NAN-

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Nandi-érvatam minor. Lat.

ചെറിയനന്ത്യാർവട്ടം. Mal.

جِجِهْرِيَانَنْدِيَارْوَطَّمْ Arab.

नंदि bram.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

NANDI-ERVATAM MINOR.

FIG. 55.

EST & *Nándi-Ervatam minor* dicta ling. Bramanum *Dacolò-Nanditù*, à priori tantum differens, quod foliis ſit nonnihil minoribus, quodque flores ſimplicioribus ac minoribus foliis conſtant, puta tantum quinque, quæ ſimilia ſunt foliis florum prioris ſpeciei quæ in exteriori ordine ſita ſunt. Fig. 55.

FIG. 55.

Nándi-Ervatam minor eſt ſpecies *Jaſmini*, formâ florum id demonſtrante: diſtinguiturque ab authoribus noſtris à priore eo quod in omnibus partibus minor eſt illo Verùm meo judicio frutex hic omnino differt ab iſto, quoniam flores *Jaſmini* floribus ſimiles ſunt, folia verò foliis *Mali medicæ*, & propterea appellari poteſt *Jaſminum Malabaricum foliis mali Aurantii, flore niveo odoratiſſimo*, ad differentiam *Syringa Arabica foliis mali aurantii* Caſp. Bauhini in Pinace, quia flos cum hac minime convenit.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

Digitized by Google

Capò-molagò. lat.

കപ്പമുളക് *mal.*

Arab.

पु चतकालीनीचुलि *bram.*

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" - NAPOLI

Digitized by Google

CAPÒ-MÓLAGO.

FIG. 56.

CApò-Mólago lingua Bram....... eſt ſuffrutex altitudine trium pedum naſcens in arenoſis. Fig. 56.

Radix fibroſa eſt intus ligno albicante, cortice ruſo, qui ſaporis eſt acerrimi.

Caules ac *Rami* rotundi. viridi-nitente cortice intus & pilis raris tenuiter obducti, in ligno albicante corculo molli & viridi.

Folia quæ languidis, tenuibus petiolis appendent oblongo-anguſta & cuſpidata ſunt, ad petiolum quoque ſtricta, ac eum velut limbulo circumveſtientia, contextura tenuia, mollia, ſuperficie lenia, viroris in recta fuſci, in adverſa clari, ex media coſta albicante coſtis tranſverſis quæ in ſe invicem annulari ductu incurrunt ac etiam in recta cum coſta media eminent ſtriata, ſaporis ſubacris & ſubamari.

Flores qui tenuibus, brevibus petiolis ſupra ex origine foliorum proveniunt, ſunt ſtellæ quinque oblongis cuſpidatis foliis quæ in medio una vena ſtriata ſunt, conſtantes odoris nullius, habentque in medio corculum ex ſtaminibus ſurrectis albicantibus ac viridi-fuſcis limbulis obſitis conformatum & in medio ſtylum albicantem parum ex ſtaminibus eminentem ex globulo qui germen fructus eſt, ac in calyce ſito prodeuntem.

Calyx florum arcte florem apprehendit, eſtque quinque viridi-fuſcis coſtis ſtriatus.

Fructus qui floribus deciduis ſuccedunt, oblongo-rotundi ſunt, primùm virides, dein cum maturi in totum aureo-flavi ſeu crocei, ſaporis acerrimi & ſummè mordacis cum ardore intenſo, maximè cum maturi ſunt.

Semina quæ in iis numeroſa ad ſe invicem conſita & membranaceis interſepimentis à ſe mutuo in duos ordines inter-

ſtincta conſpiciuntur, ſunt oblongo-rotunda, plana & albicantia, ac ſicca nonnihil criſpa.

VIRES EJUS.

PIper ejus maſticatum & in ore detentum dolores dentium ſedat, commode quoque tritum apoſtematibus reſolvendis imponitur.

FIG. 56.

Quod hic ab autoribus noſtris deſcribitur ſub nomine *Capo-Molago*, eſt *Piper Indicum ſiliqua flava vel aurea*, Caſp. Bauhini in Pinace, cognitum ſub vulgari nomine *Capſici*, & Belgico **Brefili-Peper** / alias juxta nomen Malabaricum **Caffers-Peper**; quoniam *Molago Piper* denotat; *Capo* vel *Capro*, Mauros vel Caffres, populum Indicum. Planta hæc plurimas habet ſpecies figurâ fructuum & foliorum quodammodo differentes. Curioſiſſimus perſcrutator Antilarum Americanarum Dominus Rochefortius refert eam à naturalibus incolis regionum illarum appellari *Axi* vel *Carive*, ejuſque tres deſcribit ſpecies. Recchius in ſua Hiſtor. natur. Novæ Hiſpan. lib. 5. cap. 3. vocat *Chilli* ſeu *Piper Mexicanum*, inque deſcriptione ejus duodecim diſtinctas ſpecies exhibet, ut & eruditus *Piſo*, qui eam deſcribit ſub nomine *Quya*, ſive *Piperis Braſilienſis*. Verùm Caſp. Bauhinus ſpecierum numerum viginti quinque ſtatuit. Planta hæc admodum frequens eſt in hortis Botanicorum noſtræ regionis, ubi ſeminata eodem anno fructus maturumque ſemen producit, deinde verò perit; quamobrem herbis, non fruticibus, accenſenda venit.

I N-

I N D E X.

A. Fol.

ANa-Schorigenam. Fig. 41. 77
Ana Schunda. Fig. 35. - 65
Avanacoe ſeu Ricinus. Fig. 32. - - - - 57

B.

Bahel Schulli. Fig. 45. - - - - 87
Batti-Schorigenam. Fig 40. - - - 75
Bel-Ericu. Fig. 31. - - - - 56
Bellila. Fig. 18. - - - - 27
Bem-Curini. Fig. 21. - - - - 33
Bem-Noſi, ſeu Negunda Fœmina Acoſtæ. Fig. 12. - - - - 15
Bem-Schetti. Fig. 14. - - - - 19

C.

Cadel-Avanacu. Fig. 33. - - - - 61
Capo-Molago ſeu Capſicum. Fig 56. 109
Cara-Noſi ſeu Negundamas Acoſtæ. Fig. 11. - - - - 13
Cara-Schulli. Fig. 47. - - - - 91
Carambu. Fig. 49. - - - - - 95
Carim-Curini. Fig. 20. - - - - 31
Caretti, ſeu Lobus Echinodeis Cluſii. Fig. 22. - - - - - 35
Cattu-Carambu. Fig. 50. - - - - 97
Cattu-Gaſturi ſeu Bammia. Fig. 38. 71
Cattu-Schiragam. Fig. 24. - - 39
Chetu-Chunda. Fig. 36. - - - - 67
Chunda. Fig. 37. - - - - - 69
Codi-Avanacoe. Fig. 34. - - 63
Cupi. Fig. 23. - - - - - 37

E.

Ela-Calli. Fig. 43. - - - - - 83
Ericu ſeu Beid-el-oſſar Alpini. Fig. 31. 53

H.

Hummatu ſeu Datura. Fig. 28. - 47

K. Fol.

Kaida. Fig. 1. 2. 3. 4. 5. - - - 1
Kaida Taddi. Fig. 6. - - - 3
Kaida Tſjerria. Fig. 8. - - - 7

M.

Mudela-Nilu-Hummatu. Fig. 30. 51
Modera-Canni. Fig. 19. - - 29

N.

Nalugu. Fig. 26. - - - - 43
Nandi-Ervatam Major. Fig. 54. 105
Nandi-Ervatam minor. Fig. 55. - 107
Narûm-Panel ſeu Nimbo Acoſtæ Fig. 10. - - - - 11
Nedum-Schetti. Fig. 15. - - 21
Nila-Hummatu. Fig. 29. - - 49
Nir-Carambu. Fig. 51. - - - 99
Nirîvu. Fig. 27. - - - - 45
Nîr-Schulli. Fig. 46. - - - 89

R

Paina-Schulli. Fig. 48. - - 93
Pandi-Avanacu. Fig. 32. - - 60.
Panel ſeu Nimbo. Fig. 9. - - 9
Peragu. Fig. 25. - - - 41
Perin-Kaida-Taddi. Fig. 7. - - 5
Ponnam Tagera. Fig. 52. - - 101

S.

Schadida - Calli ſeu Euphorbium. Fig. 42. - - - 81
Schem-pariti. Fig. 17. - - 25
Scherunam - Cottam. Fig. 16. - 23
Schetti. Fig. 13. - - - 17
Schorigenam. Fig. 39. - - 73

T.

Tagera. Fig. 53. - - - 103
Tiru-Calli. Fig. 44. - - - 85

Admonitio ad Bibliopegum.

In hoc libro agglutinanda ſunt folia tam deſcriptionum, quam figurarum tenuibus foliis, non ſecus ac fieri ſolet in Atlantibus majoribus Geographicis; illa autem folia deſcriptionum (inter quæ nulla collocatur figura) biſecanda ſunt, exceptis his foliis tribus Dd. Ee. *&* Oo. *quæ integra relinquenda ſunt, quoniam nulla ejus medium occupat figura.*

Berigt aen de Boekbinder.

Dit Boek moet met ſtrooken gebonden werden, ſoo wel de Letter-druk als de Figuren, gelijk als de groote Atlaſſen gemenelijck werden gebonden, en moeten alle de Letter-bladen (daer een Figuur tuſſchen behoort) door geſneden werden, uytgenomen deſe drie bladen letter Dd. Ee en Oo. die heel blijven om dat daer geen Figuur moet ingevoegt werden.

F I N I S.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Î. 8.

Digitized by Google

Digitized by Google